

കൾകി

KALKI മാർച്ച് 25, 1951

4

എന്നു

நாளுக்கு நாள் அதிக
அழகான, தெளிவுள்ள
சருமத்திற்கு

ரெக்ஸோனாவிலுள்ள
கேடில் உங்கள் சரு
மத்திற்கு புது ஆரோக்
சியத்தையும் எழிலை
யும் தரும்.

ரெக்ஸோனா
கேடில் கலந்த சோப் இது ஒன்றே

நெடுங்காலம்
நெஞ்சைவிட்டு
அகல்முடியாத
அழகுச்
சித்திரம்....

ஜெயபாதி
மர்மயோகி

...சென்னை...

ADULTS
ONLY..

யிரபாத் சித்ரா ராஜதமாரி

மற்றும் ராஜதானி புராவும் நடைபெறுகிறது.....

டைரக்ஷன் -

கதை வசனம் -

கே.ராம்குக்

ஏ.எஸ்.ஏ.சாய்

சாழியியா சென்னை ரல்

5000

**உங்கள் சேமிப்புக்கு ஒரு வேலை கொடுங்கள்
உங்களுக்கு உங்கள் நாட்டுக்கும் தலையூண்டு**

பேர்திட்டத்தில் மேலிடம் பாய்ச்சி
பேர்ப்பெட்டி உங்கள் சேமிப்பு
உள்ள பத்திரப்பதிப்பு செயலாற்றும்
கு 200-க்கு மேற்பட்ட பத்திரங்களுக்கு
5% சேமிப்பு (கு 200 க்கு 11%)
அனுமதி வழங்கி உங்களுக்கு உதவும்.
அந்த நேரத்தில் பேர்ப்பெட்டிக்கு
பயன் உண்டாம்.

புதிதானது அருள் தேடுங்கள்
மேலிடம் அங்கீகரிக்க உங்கள்
பயனைக்கு 50% அல்லது அனுமதி
சேமிப்பில் இதை மூலக்கூறு பட்டி உதவியோடு
கு 100-க்கு 13 அல்லது கு 150-க்கு 15%
அனுமதி வழங்கி உங்களுக்கு உதவும்.
மேலிடம் அங்கீகரிக்க உங்களுக்கு உதவும்.
பேர்ப்பெட்டி உங்களுக்கு உதவும்.
அனுமதி வழங்கி உங்களுக்கு உதவும்.
மேலிடம் அங்கீகரிக்க உங்களுக்கு உதவும்.

புதிதானது அருள் தேடுங்கள்
மேலிடம் அங்கீகரிக்க உங்களுக்கு உதவும்.

உங்கள் சேமிப்புக்கு ஒரு வேலை கொடுங்கள்
உங்களுக்கு உங்கள் நாட்டுக்கும் தலையூண்டு
பேர்ப்பெட்டி உங்கள் சேமிப்பு
உள்ள பத்திரப்பதிப்பு செயலாற்றும்
கு 200-க்கு மேற்பட்ட பத்திரங்களுக்கு
5% சேமிப்பு (கு 200 க்கு 11%)
அனுமதி வழங்கி உங்களுக்கு உதவும்.
அந்த நேரத்தில் பேர்ப்பெட்டிக்கு
பயன் உண்டாம்.

புதிதானது அருள் தேடுங்கள்
மேலிடம் அங்கீகரிக்க உங்களுக்கு உதவும்.

AC 233 Th

பலனளிக்கும் வேலை

சேமிப்பு செயல்படுத்தும் நேரத்தில் உங்களுக்கு உதவும்.

உலகெங்கும், வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

எந்த பொருளிலும் சிறந்ததையே வழக்கமாக உபயோகிக்கும் மனிதர்கள் ப்ளூ ஜில்லெட் பிளேடுகளைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பணத்தால் இதைவிட சிறந்ததை வாங்கமுடியாது. நீடித்த காலம் உழைப்பதும், மிகவும் கூராக தட்டப்பட்டதுமான ப்ளூ ஜில்லெட் பிளேடுகள் உங்கள் தாயை கவையாக நீக்கி விடுகின்றன. ஆயினும் அதன் விளைவாகவும் சரமாயிருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு தளவத்தையே போலவே ஊவரம் செய்துகொள்ளலாம்.

ப்ளூ ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணை

உங்கள் குழந்தைக்கு
 பதிவாக 'கிளாக்ஸோ'
 கொடுங்கள்,
 இப்பொழுது தடையின்றி
 .. கிடைக்கிறது ..

Glaaxo

குழந்தைகளுக்கான
 பால் உணவு

"ஓ... அம்மா,
 ஏராளமாக
 கிடைக்கிறது
 கிளாக்ஸோ"

சிப்பிரஸ் லி., உக்குல் கம்ஸ் லி. தீர்க்கரை தீர்விற்கெடுபட்ட சிப்பிரஸ் லி. :
 1 பவுண்டு டி.ன் கு. 3 - 2 - 0 2 பவுண்டு டி.ன் கு. 5 - 15 - 0

கிளாக்ஸோ வெப்பெட்டரிஸ் (இந்தியா) லிட்.,
 பம்பாய் கங்கத்தா மதராஸ்.

மையில்கள்
இன்றுமுதல்முன்பே
எண்ணையை மாற்றிடுக்க
வேண்டுமெனக்
கோடு வீர்கள்!

பழைய எண்ணையை
வடித்து கழுவிய பின்பே
சேல் X - 100 என்
ணையை நிரப்புகள்.

தமிழககழட்டுவது பர்மச - செல்

BSY 20 TPL

தம்பையர்: என்ன ஸார், 'வம், வம்'னு விழிறேனே. என்ன தான் நடத்தது.

கவேசு: தான் என்ன சொல்லுவது, எனக்கெதிராக 'ஸ்டாஃப்'க்கு குறைச்சலா, அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதில் குறைச்சலா! இல்லை, அவர்கள் படிப்புக்குத்தான் குறைவா? ஒன்றுமில்லை. ஆனால் வேலை மட்டும் என்னவோ ஒழுங்காக நடக்கிறதில்லை. என்ன செய்வது?

கவிசையர்: இப்படித்தான் என் ஆபீஸிலும் இருந்தது. என் தம்பர் சொன்னபடி செய்தேன் என்றால் சரி யாய்விட்டது.

கவேசு: என்னசெய்தேன். அதைத்தான் சொல்லும்போ.

கவிசையர்: வேண்டுமென்றால், கலையாசன காரியம். தினமும் மாலை உங்கள் 'ஸ்டாஃப்' எல்லோருக்கும் ஒரு ரூப 'க' கொடுக்கும்படி. ஏற்பாடு செய்யுங்கள். பிறகு பாருங்கள். அதிகச் செலவுப் புகாது.

'க' என்றால் என்ன? அதுதான் சிக்கனமானதும், களைப்படைந்த உடம்புக்கு ஊக்கத்தையும், தளர்த்த மனதிற்கு உற்சாகத்தையும் மீட்டுக் கொடுக்க ஒப்பந்த தனும். கலையாக தயாரிக்கக்கூடியதும், எங்கும் கிடைப்பதுமான தேசியபானம். ஒரு கோப்பை 'க' சாப்பிட்டுப்பாருங்கள் அப்பொழுதே அதன் குண விசேஷங்களை உணர்வீர்கள்.

பயர்ஸ்டோன்

ஹை ஸ்பீட் ஹெவி ட்யூடி
டிராக் பஸ்டயர்கள்

நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க

ஓர் நிச்சயமான வழி

எந்திரமான கன பளுவை இழுப்பதற்கும் குறைவான மிஸ்டிரிப் நம்பகமாக அதே வகை ஓட்டத்திற்கும் பயன்படும் ஹை ஸ்பீட் ஹெவி ட்யூடி டயர்களுக்கு இவை வேறொன்றும் தவறு தோத்திரும் மத்தும் உலகமெங்கும் அதே கோட்டாக்களை வைத்து நிலக்கிராமங்களில் புதிர் மிஸ்டிரிப் எந்திரமே திருப்திக்கிறது..... தங்களுக்கும் பரிசீலித்தும் பாருங்கள்.

தகுதியானது - பயர்ஸ்டோன்

Firestone

சர்ப்பாட்டிற்குப் பின் மனக்கலக்கமா?

இவ்விதம் தீர்த்துக் கொள்ளவும்...

சர்ப்பாட்டிற்குப் பின் அஜீர்ணமோ, புளியேப்பமோ, மார்ப்பு எரிச்சலோ, அல்லது வாய்வு கோளாறுவோ உங்கள் சந்தோஷத்தை நிலை குலைக்கின்றன? சர்ப்பாட்டிற்கு பின் சர்ப்பாட்டையே பிழைப்பதைக்காக சர்ப்பாட்டையே, அல்லது பானங்கள் அருந்தவோயப்படுகிறாயா? அப்படியானால், திச்சயம் பயன் தரும் கலப்பயி இந்நேர சர்ப்பாட்டிலும் ஒரு தேக்கரண்டி அளவு பிஸ்மாக் (4 or 5

மரத்தினங்கள்) கை 'கொஞ்சம் ஜலத்துடன் உட்கொள்ளவும் பிஸ்மாக்டிலுள்ள மருந்து பதமையுள்ள உடனே வேலை செய்கொடுக்கி வயற்றிலுள்ள அழிப்புநிலை சமன்படுத்தி, மிகுதுவான குடல் ஓரங்களை சாத்தப்படுத்தி, சர்ப்பாட்டுகொடாமல் பானங்குகிறது. சே நட்டங்கள் ஒவ்வொரு சர்ப்பாட்டிற்கு பிறகு பிஸ்மாக்கை சர்ப்பாட்டில், குணப்படுத்தும் வேலைவைய செய்யும்

"பிஸ்மாக்" என்பது வலியை நீர்த்து தீர்ப்பதும் தடுக்கிறது. வலிநடக்கக் கொள்ளுக்கொடுக்காமல் குடியை காண்பான அழிப்படியான புளிப்பை "பிஸ்மாக்" மூலம் மூலக்கை மூலத்துப் பயனற்றதாகச் செய்கிறது. புளிப்பை மூலக்கும் பொருள்கள் துரிதமாகவே வலியை நீர்த்து தீர்ப்பதும் அளித்தபின்னர் "பிஸ்மாக்" மூலம் மற்ற மூலம் பொருள்கள் தங்கள் வேலைவையத் துவக்குகின்றன. ஒன்று அழிப்படியான புளிப்புமேலும் சேருவதைத் தடுப்பது; மற்றொன்று வலிநீர்த்துப்பதற்கு உதவிக்கிறது என்பது திக் குணப்படுத்தும்.

'பிஸ்மாக்'
தடினமே அஜீர்ணத்தைப்
போக்குகிறது

பிஸ்மாக்
BISMAG
RISERATED
MAGNESIA
Tablets

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்:
ஜியாப்பெர்மான்ஸ் & Co., லீட்., பம்பாய்-1
பிராஞ்சுகள்: கங்காபுரம்-மதராஸ்-கூகி

ரிபாருள் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

—புரத்யா

மலர் 10
இதழ் 34

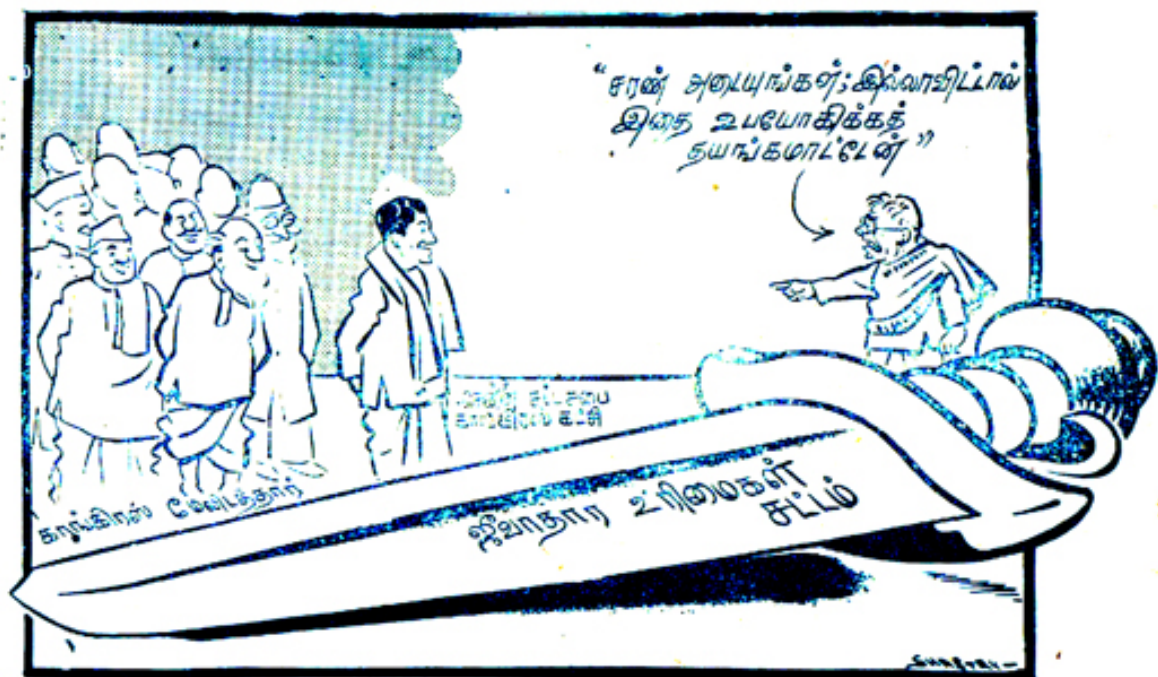
1951 மார்ச் 25

{ விக்குத் து
பங்குவி 12a

அதிர்ஷ்டம் யாருக்கு?	10
நாதிரஷா பேசுகிறார்!	12
தகுந்த இடம்	சாஸ்திரி	...	13
வெளியேற்று விழா நடக்குமா?	14
அக்கப்போர்	16
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	...	17
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசல்வாமி	...	29
மத்தியக் கேந்திரம்	ஜெயமணி	...	31
சீராளனின் தாராளம்	கோணல்	...	34
நாடக நடிகன்	ரா. வேங்கடசாமி	...	37
இன்ஸ்பெக்டர் ராய்	கே. எம். முன்ஷி—ரா. வி.	...	42
ராஜா மந்திரி விளையாட்டு	சாமா	...	47
அரண்மனைக் குருவி (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	48
அக்கரைப் பச்சை	நவீனன்	...	51

"கல்வி" யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ஜாக்கிரதை!

ஆந்திர கேசரி பிரகாசம்மாரூ காங்கிரஸ் காங்கிரஸ் கமிட்டியும் சென்னைச் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் கமிட்டியும் தம்மிது நிறைவேற்றியுள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தை வாயல் பெரு விட்டால் ஜிவாதார உரிமைச் சட்டப்படி வழக்குத் தொடுப்பதாக பயமுறுத்தி யிருக்கிறார்.

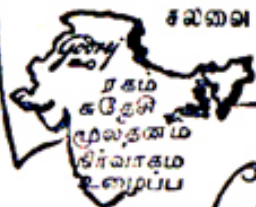

இடுப்பொடியும் வேலையைத் தவிர்க்கின்றது.

நூ தனம் — சி க் கனம் — திறமை

உங்கள் வீட்டு சம்பந்தமான எல்லை கத்தமாக்கும் அலுவல்களுக்கும் கோக்ரேஜ் சவுக்கரத் துள்களை உபயோகியுங்கள். துணிமணிகள், தளங்கள், ஜலநாயகம், தட்டுழுட்டுச் சாமான்கள் - எல்லாம் ஒரு துடைப்பிலேயே கத்தப்படுத்தப் படுகின்றன.

இதுதான் சகல வேலைகளுக்கும் பொருத்தமான சலவை சேய்ப். புதிது, கெட்டியானது, பொருத்தமான அளவு. குறைந்த உழைப்பில் மிகுந்த கத்தத்தைத் தரவில்லது.

கோக்ரேஜ்

சேய்ப்ஸ், லிட்டி.

மதுராஸ் : 184, 19 ராட்டுவே; கோச்சி : 6130, கல்வந்தி.

கல்கி

அதிர்ஷ்டம் யாருக்கு?

“யாராவது ஒருவன் ஒரு பெரிய பாவம் செய்தால் அவன் நாகத் திலை மயிரிழையில் தொங்கும்படி நேரும்” என்று உபதேசித்தார் குரு.

“அப்படியாயின், பெரிய பாவங்களை ஏராளமாகச் செய்துவிட்டால் தொங்குவதற்குப் பெரிய வடமாகக் கொடுப்பார்கள் அல்லவா?” என்று மிகுந்த அக்கறையுடன் கேட்டான் சீடன்.

அமெரிக்காவினிடம் அணு குண்டுகள் இருப்பதால் ரஷ்யா முதலிய நாடுகளுக்குப் பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது; இன்று உலக சமாதானம் மயிரிழையில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு அதுதான் காரணம்; ஒன்று அணு குண்டுகளின் உபயோகத்தை அறவே பகிஷ்காரம் செய்துவிட வேண்டும்; இல்லாவிடில் அணு குண்டு உற்பத்தி இரகசியத்தை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்;— இவ்வித மெல்லாம் சர்வதேச ராஜ தந்திரிகளில் சிலர் இடைவிடாது கூறி வருகிறார்கள் அல்லவா?

அந்த ராஜ தந்திரிகளுக்கு இப்போது பிரிட்டன் பதில் அளித்திருக்கிறது.

“அமெரிக்காவினிடம் மாத்திரம் அணு குண்டுகள் இருப்பதால்தானே உலக சமாதானம் மயிரிழையில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது? எங்கனிடமும் நமது கட்சியில் உள்ள மற்றவர்களிடமும் அணு குண்டுகள் இருந்து விட்டால், உலக சமாதானம் ஊசலாடுவதற்குப் பெரிய வடமாகக் கிடைக்கும் அல்லவா?” என்று பிரிட்டன் கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. கேட்பதுடன் திற்கவில்லை; காரியத்திலும் இறங்கி யிருக்கிறது.

பிரிட்டன், தானே சொந்தத்தில் அணு குண்டுகளை உற்பத்தி செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறது. அமெரிக்க அணு குண்டுகள் எந்த இடத்தில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டனவோ, அதே இடத்தில் பிரிட்டன் உற்பத்தி செய்யும் முதலாவது அணு குண்டு பரிசோதனை செய்து பார்க்கப்படலாம் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. பிரிட்டனில் அணு குண்டு உற்பத்தியாவது, உலக சமாதானத்தைப் பலப்படுத்தும் என்பது நிச்சயம் என்று மேற்படி செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன.

எனவே, இனி உலக சமாதானத்துக்கு அதிர்ஷ்டம் அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது என்பது பிரிட்டியுடைய அபிப்பிராயம் போலும்!

* * *

தெற்குக் கொரியா தலைநகரான சியோவில் நாலாவது நடவையாகப் போர் நடந்தது. பாலைவனத்தைப் போல் காட்சியளிக்கும் சியோலை அமெரிக்கத் துருப்புகள் மறுபடியும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. முப்பத்தெட்டாவது அகா ரேகைக்கு அருகில் அமெரிக்கத் துருப்புகள் வந்துவிட்டன. மேற்படி எல்லையைத் தாண்டுவதா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையும் வாதப் பிரதிவாதங்களும் மறுபடியும் எழுந்திருக்கின்றன.

இத் நிலையில் ஐரோப்பாவிலிருந்து கிடைத்துவரும் செய்திகள் உலக நாடுகளைக் கலங்க வைப்பதாக இருக்கின்றன.

யூகோஸ்லேவியா எல்லையில் ரஷ்யத் துருப்புகள் வந்து குவிந்து வருவதாக அந்த நாட்டின் தலைவர் மார்ஷல் டிட்டோ அறிக்கை விடுத்துள்ளார்.

மார்ஷல் டிட்டோ ரஷ்யாவின் மறைமுகமான ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட மறுத்ததிலிருந்து, யூகோஸ்லேவியாவுக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் பகை வளர்ந்து முற்றி வருவது உலகம் அறிந்த விஷயம்.

ஏற்கெனவே பாஸ்கன் நாடுகளில் தெறித்த பொறியே முதலாவது, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தங்களுக்கு அங்குரார்ப்பணமாக அமைந்தது. எனவே,

இப்போது மறுபடியும் அந்தப் பிரதேசத்திலேயே தெறிக்கும் பொறி மூன்று வது மகா யுத்தத்துக்குக் காரணமாகி விடுமோ என்று உலக நாடுகள் கவங்குவது இயல்பேயாகும்.

யூகோஸ்லேவியா என்ஸையில் துருப்புகளைக் கொண்டு வந்து குவித்து வரும் ருஷ்யாவுக்கு அமெரிக்கா எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறது.

“உலக மகா யுத்தம் ஏற்பட்டவுடன் சிறிதும் தாமதமின்றி அமெரிக்கா அணுகுண்டுகளை உபயோகிக்கப் போவது நிச்சயம். எனவே மகாயுத்தத்தைத் தூண்டும் மடத்தனமான காரியத்தை ருஷ்யத் தலைவர்கள் செய்யமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அத்தகைய யுத்தத்தை ஆரம்பித்தால் ருஷ்யர்கள் முற்றிலும் முறியடிக்கப் படுவார்கள்.”

இவ்விதம் அட்லாண்டிக் மண்டல இராணுவத்தின் மகோன்னத தளபதி ஜெனரல் ஐஸன்ஹோவர் ருஷ்யாவை எச்சரித்துள்ளார்.

எனவே ஆசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் நிலைமை மிகவும் கொந்தளிப்பான கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது.

ஆனால் ஜெனரல் ஐஸன்ஹோவரின் எச்சரிக்கையோ, ஜெனரல் மெக் ஆர்தரின் என்ஸை தாண்டு படலமோ, பிரிட்டனின் அணுகுண்டு உற்பத்தியோ மேற்படி கொந்தளிப்பைச் சிறிதும் தணிப்பதாக இல்லை; அதற்கு மாறாக உலக மகா யுத்தத்தைத் தூண்டி, தூரிதப் படுத்துவதாக இருக்கிறது.

இந்நிலையில் யாருக்கு அதிர்ஷ்டம் அடிக்கப்போகிறது என்று சொல்வது? உலக சமாதான தேவதைக்கா? அல்லது உலகப் பிரளய சூதத்துக்கா?

நாதிர்ஷா பேசுகிறார்!

பிரம சாதுவும் பண்பாடு வாய்ந்தவரும் கீதாமூலமான கணம் உணவு மந்திரி ரோச் விக்டோரியாதான் பேசுகிறார் அல்லது சரித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற கொடுங்கோலரான நாதிர்ஷா பேசுகிறார் என்ற ஐயம் நாளது மார்க்க மாதம் 20உ சென்னை மாகாண வாசிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்.

நாதிர்ஷா இல்லாவிட்டால் முடத் தைலர், அவரும் இல்லாவிட்டால் செங்கில் கான்—இவர்களில் ஒருவரின் ஆலி நமது ரோச் விக்டோரியா மீது ஆலிப்பவித்துப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

இல்லை யென்றால், இந்த ஏழை மாகாணத்துச் சாது விவசாயிகளின் வீடுகளில் புருந்து கொள்முதல் அதிகாரிகள் செய்த அட்டேயியல் களைப் பற்றி அவ்வளவு ஏடு, தாடு என்று அலட்சியமாகப் பேசியிருக்க மாட்டார்.

இதைக் கேளுங்கள்;—நமது உணவு மந்திரி கணம் ரோச் விக்டோரியா சட்ட சபையில் பேசிய மணிமொழிகளைக் கேளுங்கள்:—

“பல ஐயலாக்களிலிருந்து கொள்முதல் அதிகாரிகளைப் பற்றி அநேக புகார்கள் வந்திருப்பது உண்மைதான்! கொள் முதல் அதிகாரிகள் வீடுகளில் பலவந்தமாய்ப் புருந்து களஞ்சியங்களையும் குதிர்களையும் உடைத்துத் திறந்து விவசாயிகளுக்கு அத்தியாயசியமான தாவியத்தைக் கூட விட்டு வைக்காமல் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் இன்னொன்றும் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குடித்தனக்காரர்களின் விரோதப் பான்மையினால் அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாகப்போயிருக்கிறது. கொள்முதல் அதிகாரி

களைக் குடித்தனக்காரர்கள் அவமதித்ததற்கும் எதிர்த்துத் தாக்கியதற்கும் கூட உதாரணங்கள் கவர்ன்மெண்டின் கவனத்துக்கு வந்திருக்கின்றன! இவ்வாறு புகார்களும் எதிர்ப்புகார்களும் வந்திருக்கின்றன!.....”

இப்படியாக நமது உணவு மந்திரி கணம் ரோச் விக்டோரியா, — இல்லை, இல்லை.— பாதுஷா நாதிர்ஷா பேசியிருக்கிறார்!

இரு தரப்பிலும் வந்த புகார்களைப் பற்றி உணவு மந்திரி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார் என்று அறிய விரும்புகிறோம்.

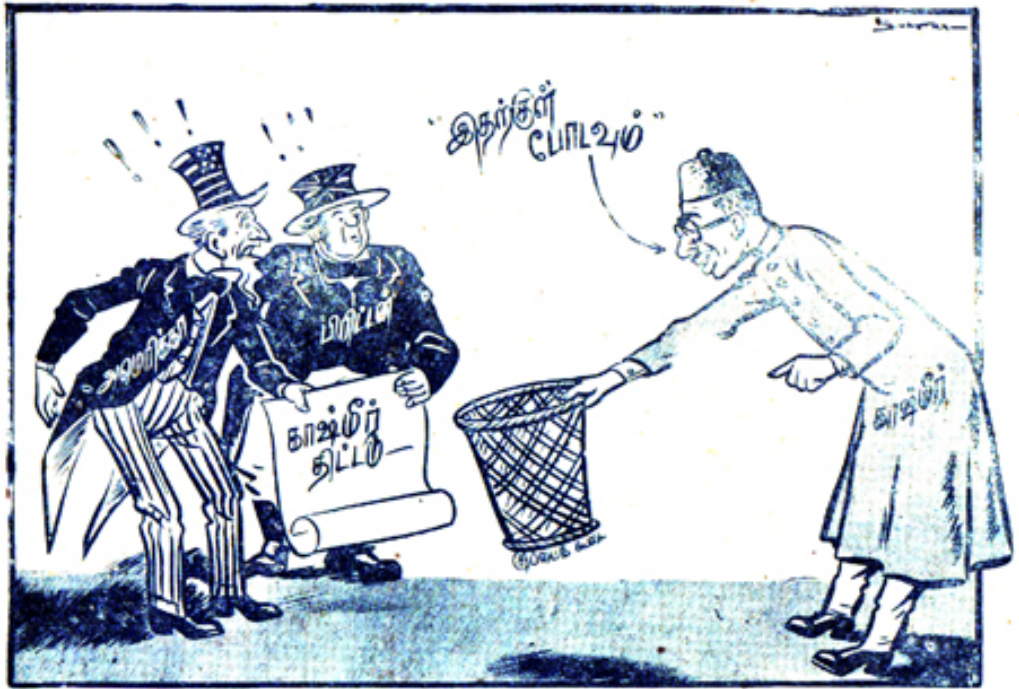
விவசாயிகளின் புகார்களைப்பற்றி என்ன செய்தார்! அதிகாரிகளின் புகார்களைப்பற்றி என்ன செய்தார்!—இருதரப்புப் புகார்களையும் பட்சபாதம் அற்ற நீதிபதிகளை நியமித்து விசாரணை செய்தாரா! அத்தகைய விசாரணையிலிருந்து உண்மை எது என்று தெளிவடைந்தாரா! அதன்பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாரா!.....இப்படி யெல்லாம் ஒன்றும் நம் உணவு மந்திரி செய்யவில்லை.

“ஐயங்களிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று கொள் முதல் அதிகாரிகளுக்குக் கண்டிப்பான தாக்கீது கவர்ன்மெண்டார் அனுப்பி விட்டார்களாம். அத்துடன் கணம் ரோச் விக்டோரியா திருப்தி அடைந்து விட்டார்.

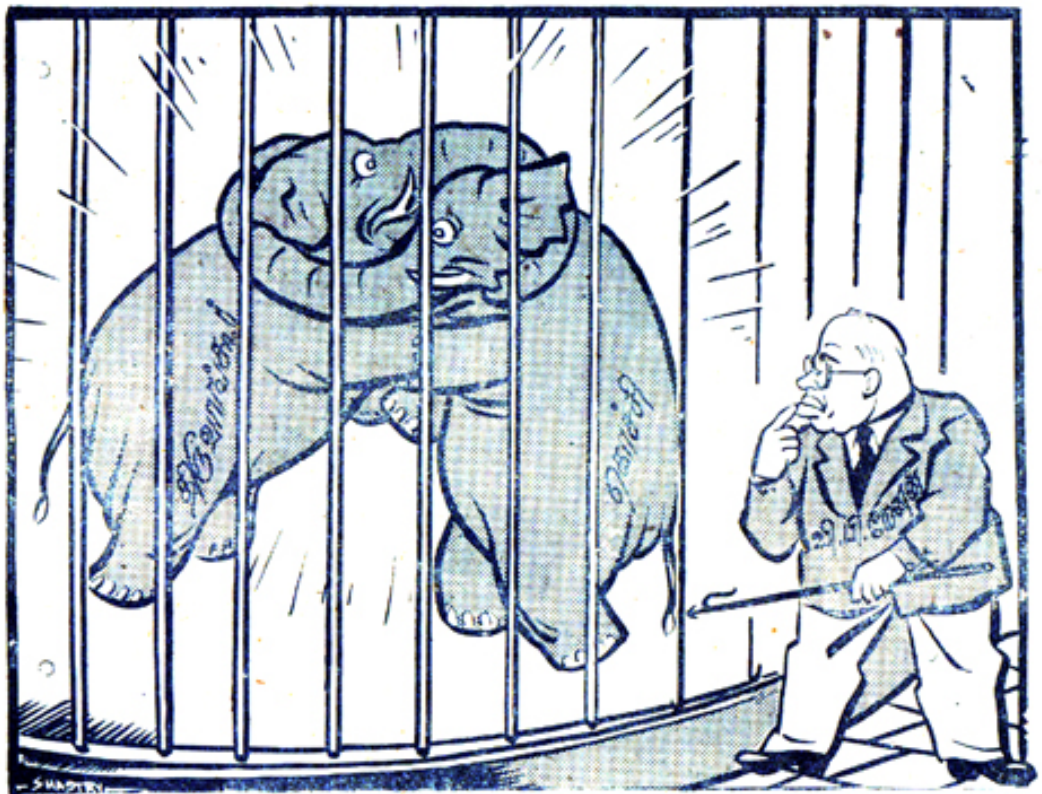
கவர்ன்மெண்டின் கண்டிப்பான தாக்கீதைக் குப்பைக் கூடையில் போட்டு விட்டுக் கொள் முதல் அதிகாரிகள் திருப்தி அடைந்திருப்பார்கள்.

ஆனால் விவசாயிகளும் பொது மக்களும் திருப்தி அடைய முடியாது.

எவ்வளவு நல்ல மனிதர்களானாலும் அதிகாரபதவி என்கிற போதை எப்படி அவர்களை மதிமயங்கச் செய்து விடுகிறது என்பதற்குக்

காங்கிரஸ் பிரச்சாரத்தை நீக்கப் பரிசீலனும் அமெரிக்காவும் கேரன்டு வந்துள்ள பட்ச பரபரமன திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் தேர்தல் தேர்தல் அபிமானம் கண்டிப்பாக நிராகரிக்கிறது.

காங்கிரஸுக்கு முன்பு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருந்தவர்கள் - காங்கிரஸ் சபையின் மத்திய சபை விஷயமாகப் பிணவும் சண்டையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து வைப்பதற்காக ஸ்ரீ வி. பி. மோனன் இந்திய சர்க்கார் அனுப்பி வைத்தார்.

கனம் ரோல் விட்டோரியாவின் பேச்சை கல்ல உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

நாட்டு மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியெய்து அளிக்கும் விவசாயிகளின் துயர ஒலங்களைப் பற்றிக் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் இப்படி அலட்சியமாகப் பேசலாமா?

எந்த இடத்திலேனும் பரிசீலித்த மாகவாவது ஒரு ஜில்லா நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்திப் பார்த்தது உண்டா?

“சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார்-ஊர்ச் சேவகன் வருதல் கண்டு ஓடி ஒளிப்பார்”

என்று பாரதியார் குறிப்பிட்ட நம் ஏழை விவசாயிகள் நிடரென்று அதிகாரிகளைத் தாக்கும் அளவுக்குத் தைரியசாலிகள் ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் சொன்னாலும், கேட்பவர்களுக்கு மதியில்லையா?

“இங்கிலிஷ்காரனுடைய வீடு அவனுடைய கோட்டை” என்று ஆங்கிலேயர்கள் மாந்தட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். அதனாலே தான் பிரிட்டனில் ஜனநாயகம் இவ்வளவு சிறப்பாகவும் வெற்றிகரமாகவும் நீடித்து நடந்து வருகிறது.

கதந்திர இந்தியாவில் “ஏழை விவசாயியின் குடிசை ஆண்டவன் கோயில்” என்று கருதப்படுவேண்டும்.

அந்தக் குடிசையைப் பலவந்தமாகப் பூட்டை உடைத்துத் திறந்து சட்டிப்பாணியிலுள்ள சொற்ப தானியத்தை ஆர்னிக்கொண்டு போகிற அதிகாரிகள் பெரும் குற்றவாளிகள்; கயராஜ்ய சர்க்காரின் பரம விநோதிகள்.

கதந்திர இந்தியாவில் இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவென்று வானுலகிலுள்ள காந்தி மகாத்மா அறிந்தால் கண்ணீர் வடிப்பார். அதைக் குறித்து ஒரு காங்கிரஸ் மந்திரி அலட்சியமாகப் பேசுகிறார் என்றால் மகாத்மா இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பார்.

விவசாயிகளின் வீடுகளில் பலவந்தமாகப் பிரவேசித்து அட்டுழியங்கள் செய்தது பற்றிய புகார்கள் வந்தால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் அத்தகைய புகார்களை விசாரிப்பதில் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஜில்லா நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தவேண்டும்.

குறைந்த பட்சம், அந்தப்பகுதியிலுள்ள அதிகாரிகளை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றிவிட்டுப் புது அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். நியமித்து விட்டு மேலேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டுவரது விசாரணை நடத்தவேண்டும்.

இப்போது நடக்கிறது என்ன தெரியுமா? எந்த அதிகாரிகள் மீது விவசாயிகள் புகார்

சொல்கிறார்களோ அந்த அதிகாரிகளுக்கே அப்புகார்களைச் சர்க்கார் அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

கொள்முதல் அதிகாரிகள் மேலும் அந்த விவசாயிகளைக் கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள்!

பூட்டை உடைத்தும் வீட்டுக்குள் புகுந்தும் கொடுமைப் படுத்தியது போதாது என்று தங்களை விவசாயிகள் தாக்கி அடித்ததாகவும் கதை கட்டலாம் அல்லவா?

ஓர் ஏழை விவசாயி மீது அத்தகைய குற்றத்தைக் கொள்முதல் அதிகாரிகள் கொண்டு வந்தால், அவனுடைய கதி என்ன ஆகும் என்று பாருங்கள்!

அவனைக் கைது செய்து கொண்டுபோய் சப் ஜெயிலில் வைக்கிறார்கள்.

விவசாயி மிகவும் கஷ்டத்தின் பேரில் ஜாமீனில் வெளி வருகிறான்.

அவனுடைய கிராமத்துக்கு முப்பது மைல் தூரத்திலுள்ள பட்டணத்தில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விசாரணை நடக்கிறது.

பத்து நடவை ‘சரங்கி’ போட்டு இழுத்து அடிக்கிறார்கள்!

முடிவு ஒரு புறமிருக்க; விசாரணை முடிவதற்குள்ளே அந்த விவசாயி சர்வ நாசம் அடைந்து விடுகிறான். அவன் விவசாயத்தைக் கவனிப்பது எங்கே! உணவு உற்பத்தி செய்வது எங்கே!

நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்குப் பதிலாக ஏன் குறைந்து வருகிறது என்பதற்குக் காரணம் வேறு வேண்டுமா?

“ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வான் ஓக்கும்” என்பார்கள்.

ஏழை விவசாயி அழுத கண்ணீர் நாட்டை ஆளுவாருக்கு எல்லா விதங்களிலும் கேடு விளைவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மற்றக் கேடுகள் ஒரு புறம் இருக்க—கொள்முதல் அதிகாரிகள் ஒரு விவசாயியின் வீட்டில் அக்கிரமமாகப் பூட்டை உடைத்துக் கொண்டு பிரவேசித்தால், அடுத்த தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு ஆயிரம் வோட்டு வட்டமாகும்!

ஆகையால், காங்கிரஸ் மந்திரிகளும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் கொள்முதல் அதிகாரிகளின் கொடுமை விஷயமாகக் கண்டிப்பான கொள்கையை அனுசரிக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளின் புகார்களை உடனே கவனித்துத் தக்க விசாரணை செய்து நியாயம் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

இதில் தவறில்லை, தேசத்துக்கும் காங்கிரஸுக்கும் பெருநீதிமை செய்தவர்கள் ஆவார்கள். ஆண்டவன் முன்னிலையிலும் அவர்கள் பதில் சொல்லும்படி கேடும.

விவசாயியற்று விழா நடக்குமா?

காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேற்று விழாவைப் பிரமாதமாக முறையில் கொண்டாட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் சிக்கிரத்தில் ஏற்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. நாலு முறை காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்த பண்டித நேருவை வெளியேற்றும்படி கேரிட்டால், அதற்கு ஒரு விழாக் கொண்டாட வேண்டியதுதானே!

கீழ்ப் பஞ்சாப்பிலிருந்து டில்லிக்குத் திரும்பி வருகையில் பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜியைக் கர்னூல் என்னுமிடத்தில் ஒரு பெரிய ஜனத்திரள் வளைத்துக் கொண்டதாம். உபசாரப் பத்திரம் கொடுப்பதற்கில்லை; குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்வதற்கில்லை; ஒப்பற்ற அத்தலைவரைத் தரிசனம் செய்வதற்காகத்தான்!

இவ்வளவு அன்புடன் வந்த ஜனங்களுக்கு ஜவாஹர்லால்ஜி என்ன சொன்னார், தெரியுமா!

“வருகிற பொதுத் தேர்தலில் உங்களுக்கு யாரைப் பிடிக்கிறதோ, அவருக்கு வோட்டுச் செய்யுங்கள்!” என்றார்.

இவ்விதம் மேற்படி கர்னல் என்னுமிடத்திலிருந்து வந்த பி. டி. ஐ. செய்தி சொல்கிறது.

கேரள இப்படிச் சொல்லியது காங்கிரஸின் கட்டுப்பாட்டுக்கு விரோதமல்லவா என்று நாம் கெட்டுவிட்டோம்.

“காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கே வோட்டுச் செய்யுங்கள்! வார்தர் கம்பத்தைக் காங்கிரஸின் பெயரால் நிறுத்தி வைத்தாலும் வார்தர் கம்பத்துக்கே வோட்டுச் செய்யுங்கள்!” என்றல்லவா ஜவாஹர்லால்ஜி ஜனங்களுக்குச் சொல்லி யிருக்க வேண்டும்!

“உங்களுக்கு விருப்பமானவர்களுக்கு வோட்டுச் செய்யுங்கள்!” என்று சொல்லலாமா!

இது தருமா! இது முறையா! இது காங்கிரஸ் கட்டுப்பாட்டுக்கு அழகா!

காங்கிரஸுக்குள் இருந்துகொண்டே காங்கிரஸுக்கு எதிராகப் பேசும் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவை ஏன் காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது! அதற்கு ஏன் ஒரு பெரிய திருவிழாக் கொண்டாடக் கூடாது!

* * *

பண்டித ஜவாஹர்லால் அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைத் தெரியித்து ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொள்கிறோம்.

பொது மக்களின் சார்பாகத்தான்.

தாங்கள் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் இருக்கும் வரையில் நாங்கள் அந்த மாபெரும் ஸ்தாபனத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது.

காந்தி மகானின் தலைமையில் மகத்தான போராட்டம் நடத்திக் காங்கிரஸ் மகாசபை இங்காட்டுக்குப் பூரண சுதந்திரத்தை அளித்தது என்பதை நாங்கள் மறக்க முடியாது.

இன்று தங்களுடைய ஆட்சித் தலைமையின் கீழ் இந்தியா தேசம் அலை உலகத்திலும் புகழ் பெற்று இணையற்ற கௌரவத்தை அடைந்து தலை சிமிர்கிறது நிற்கிறது என்பதையும் நாங்கள் மறக்க முடியாது.

ஆகையால், “உங்களுக்கு யாரைப் பிடிக்கிறதோ அவருக்கு வோட்டுச் செய்யுங்கள்!” என்று உபதேசித்து எங்களைத் தர்ம சங்கடத்தில் வீட்டுவிட வேண்டாம்.

பெரிய மனது பண்ணி, பொதுத் தேர்தலுக்குக் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்திச் செய்யுங்கள்.

நல்லவர்களையும் போக்யர்களையும் அறிவாளிகளையும் பொது மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் நிறன் உடையவர்களையும் பார்த்துப் பொறுக்கி அபேட்சகர்களாக நியமிப்பீர்கள்.

அதாவது, பொதுமக்களுக்கு யாரைப் பிடித்திருக்குமோ, அப்படிப் பட்டவர்களையே பொறுக்கிக் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

இவ்வளவுதான் நாங்கள் வேண்டிக் கொள்வது. பிறகு, ‘எங்கள் இஷ்டம்’ என்பது ஒன்று இல்லை. காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்குத்தான் எங்கள் வோட்டு.

மகான கோமாயிசிருத்த மலபார் ஜில்லா கமிட்டியின் ஆதரவில்

பரியாரம்

என்ற ஊரில் மலபார் க்ஷயரோக

ஸானடோரியம் நிதிக்காக

சூமதி

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

★

1951 ஏப்ரல் 8-ம் தேதி
ஞாயிறு மாலை 6 மணிக்கு

கண்ணூரில்

போலீஸ் மைதானத்தில் அமைக்கப்படும் விசேஷ பத்தலில் நடைபெறும்

★

டிக்கட்டுகள் :

ஆதரவாளர்கள் : ரூ. 250/-

நன்கொடையாளர்கள் : ரூ. 100/-

ரூ. 50/-, 25/-, 10/-, & 5/-

ஸி. சாமுவேல் ஆரன்
பேனிடென்ட்

மைக், ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடு :
அனோனியேட்டட் ரேடியோ ஏஜன்ஸிஸ்
நூக்கூப்பக்கி

அக்கப்போர்

“கார்ப்பரேஷன் மார்க்கெட்டின் பின்புறத்தில் தங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள இடமளிக்க வேண்டும் என்று தட்டி, கூடைமுடைபவர்கள் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.” —சென்னைச் செய்தி

தட்டி, கூடை முடைவோரின் சியாயமான இந்தக் கோரிக்கையைச் சர்க்கார் தட்டிக்கழிக்க மாட்டார்கள் என்று நம்பலாம்.

★

“மொராக்கோ விடுதலைக்கு இந்தியா உதவ வேண்டும். ஐ. நா. பாதுகாப்பு சபையில் பிரச்சினையை எழுப்ப வேண்டும்.”

—ஒரு கோரிக்கை

மொராக்கோ பிரச்சினையை ஐ. நா. வில் எழுப்ப இந்தியா தயார்தான். ஆனால் இந்த மாதிரியான பிரச்சினை எழுப்புவதற்குச் சிலர் அக்கே தயாராக இருக்கிறார்களே!

★

“காசியில் வேஷ்டி வீலை ஜோடி ரூபாய் 40!”

—ஒரு செய்தி

காசி யாத்திரை கிளம்பும் மாப்பிள்ளைகளுக்கு இது ஒரு எச்சரிக்கையாக யிருக்குமாக!

★

“இரண்டு மாதமாக நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் பிரகர் மந்திரி ஸ்ரீ சின்ஹாவை, ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத் சந்தித்தார். அப்பொழுது உணவு சிலைமையைப் பற்றியும் ஜனாதிபதி விசாரித்தார்.” —பாட்னா செய்தி

“இரண்டு மாதமாக ஆகாரமே இல்லை. கஞ்சிதான் சாப்பிட்டு வருகிறேன்” என்று மேற்படி மந்திரி ஜனாதிபதியிடம் கூறி இருந்தால் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

★

“சென்ற இரண்டு வருஷங்களில் கடலைப் புண்ணாக்கின் வீலை அதிகரித்திருப்பது உண்மையே. ஆனால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.” —ஒரு மந்திரி

கடலைப் புண்ணாக்கு அதிக வீலைக்கு விற்பதன் காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லிப் புண்ணாக்கு வியாபாரிகளின் மனத்தைப் புண்ணாக்க அவர் விரும்பவில்லை போலும்!

★

“பாசில்தான் அரிசி எப்படி இருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. அது வந்து சேர்ந்த பிறகுதான் சொல்ல முடியும்.”

—ஒரு செய்தி

பாசில்தான் அரிசி முழுதும் பாதியாக உடைந்த செய்யாக இருக்குமோ என்று கேட்கிறார் ஒரு குடும்பஸ்தர்.

★

“பொதுத் தேர்தல் நெருங்கும் சமயத்தில் பத்திரிகை காசிதப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டதே” என்று வகுத்தப்படுகிறார் ஒரு அரசியல்வாதி.

எதிரி அபேட்சகர்களைக் கொஞ்சமாகத் திட்டினால் போகிறது!

“நம்முடைய இளைஞர்களுடைய மனத்தைக் கடல் பக்கம் திரும்பவேண்டும்.”

—ஒரு கடற்படை அதிகாரி

சென்னை நகர இளைஞர்கள் பலர் ஒவ்வொரு நாளும் ‘பி’ க்குப் போய் வருகிறார்களே!

★

“பூஜ்யம் என்னும் பதத்துக்குச் சரியான தமிழ் வார்த்தை இல்லையே என்று ஒருவர் குறைப்படுகிறார்.”

‘கோழிமுட்டை’ என்ற பதம் இருக்கிறதே எங்கிறான் நம் வீட்டு அம்பிப் பயல்!

★

“பிரான்லை பவிஷ்கரிக்கவும்.”

—ஒரு அரபு தலைவர்

பாவம்! பிரான்லை எவ்வோரும் ஏனோ இப்படிக் களிக்கிறார்கள்!

★

“பிரிட்டனுக்கு அணுகுண்டு செய்யத் தெரியும்.”

—ஒரு பிரிட்டிஷ் மந்திரி

இது வெறும் ‘குண்டு’ என்கிறார் ஒரு சந்தேகப் பிராணி!

★

“மைசூரில் இந்த வருஷமும் கோடைப் பயிர் கிடையாது.”

—செய்தி

ஒவ்வொரு வருஷமும் மழை சோடை போகும்போது எப்படிக்க கோடைப் பயிர் செய்ய முடியும்!

★

“கல்லாய் மில் தொழிலாளர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தும் கோரிக்கைக்கு மில் முதலாளிகள் இணங்கவில்லை.”

—கோழிக்கோடு செய்தி

கல்லாய் மில் தொழிலாளிகள் தங்கள் முதலாளிகள் போக்கைக் கண்டு கல்லாய்ச் சமைந்து போயிருப்பார்களே!

★

“ரயில்வே ஊழியர்களுக்குக் கிராக்கிப்படியை உயர்த்த முடியாது.”

—மத்திய சர்க்கார்

“ஆனால் ரயில்வே கட்டணத்தை மாத்திரம் படிப்படியாக உயர்த்த முடியுமா!” என்று கேட்கிறார் ஒரு ரயில்வே படிப் (foot-board) பிரயாணி!

★

1950-ஆம் வருஷத்துப் போனஸ் இன்னும் கொடுக்கப் படவில்லை என்று ஒரு கம்பெனி ஊழியர் குறைப்படுகிறார்.

சென்று போன 1950-ஆம் வருஷ போனஸ் போனதுதானே என்பமோ!

★

“கோலாலம்பூர் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் கைதியாக சின்ற ஒருவர் டாடயோகம் செய்து காட்டினாராம்.”

—செய்தி

கோர்ட்டார் முன்விலையில் இப்படி டாடம் பிடிப்பது அவ்வளவு உசிதமில்லை!

யொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 46

மக்களின் முனுமுனுப்பு

சோழநாடு மூகாட்டியின் சந்நிதியி
லிருந்து ஆழ்வார்க்கடியான் இளைய
பிராட்டியின் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டுச்
சென்றான். வழியில் பழையாறை
வீடுகளில் கண்ட காட்சிகள் அவ
னுக்கு மிக்க உற்சாகத்தை அளித்தன.
கண்ணன் பற்றாக திருநாளை இந்த
ஐனங்கள் எவ்வளவு குதூஉலமாகக்
கொண்டாடுகிறார்கள்? அவண்ணவம்
இந்தச் சோழ நாட்டில் நிலைத்து நின்று
பரவப் போகிறது என்பதில் ஐயம்
இல்லை. சைவ சமயத்துக்கு இங்கே
செல்வாக்குப் பெருகுவதற்குப் பல
காரணங்கள் உண்டு. நூறு நூறு
காலமாகச் சோழநாட்டில் மன்னர்கள்
புதிய புதிய சிவாலயங்களை நாடுதல்
கும் சீர்மாணித்து வருகிறார்கள். மூவர்
பாடிய தேவாரப் பாசுரங்கள் அக்
கோயில்களின் மூலமாகப் பிரசாரம்
செய்யப் பட்டு வருகின்றன. சிவாலயங்
களில் தேர் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக
நடைபெறுகின்றன. இப்படிபெயர்வா
மிருந்தும், திருமாளின் பெருமைக்கு
யாக்கொரு குறையும் ஏற்படவில்லை.
விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒன்பதாவது பரி
பூரண அவதாரமாகிய கண்ணன் மக்க
ளின் இசயத்தைக் கவர்ந்து
விட்டான். கோகுலத்தி
லும் பிருந்தா வளத்திலும்
வட மதுரையிலும் எம்

பெருமான் நிகழ்த்திய விளைகள் இவர்
களுடைய உள்ளத்தில் குடிபெருண்டு
விட்டன. அம்மம்மா! எத்தனை பாக
வத கோஷ்டிகள்! எத்தனை விதி
நாடகங்கள்! எத்தனை விதிவிதமான
வேஷங்கள்! — ஆம்; முன்னம் நாம்
பார்த்ததைக் காட்டிலும் இப்போது
அதிகமாகவே இருந்தன. கோஷ்டி
களைச் சூழ்ந்து நின்று வேடிக்கை
பார்ப்போரின் கூட்டமும் ஆரவார
மும் கூட அதிகமாகவே இருந்தன.
பழையாறையைச் சுற்றிலு மிருந்த
கிராமங்களிலிருந்து புதிய புதிய
நாடக கோஷ்டியினர் வந்துகொண்டே
யிருந்தார்கள்.

நாடக கோஷ்டி ஒன்றில் வஸு
தேவர், தேவகி, கிருஷ்ணன், பல
ராமன், கம்ஸன் ஆகியவர்கள் வேஷம்
தரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பாட்
டும், கூத்தும், வேஷக்காரர்களின்
பேச்சும் இந்தக் கோஷ்டியில் அதிக
மாயிருந்த படியால் ஆழ்வார்க்கடி
யான் சற்று நின்று கவனித்தான். அப்
போது கிருஷ்ணனுக்கும் கம்ஸனுக்கும்
சம்வாசம் நடந்து கொண்டிருந்தது.
கிருஷ்ணன் வேஷம் பூண்டிருந்தவன்
சிறு பிள்ளை. அவன் மழ
கூச் சொல்லினால் கம்ஸன்
செய்த குற்றங்களை எடுத்த
துக்கூறி, "வா, என்னோடு

சுஸ்கி

சண்டைக்கு!" என்று அழைத்தான். அதற்குக் கம்ஸன் உரத்த இடி முழக்கக் குரலில் "அடே! கிருஷ்ண! உன் மாயாவித்தனமெல்லாம் இனி என்னிடம் பலிக்காது. உன்னை இதோ கொல்லப் போகிறேன். உன் அண்ணன் பலராமனையும் கொல்லப்போகிறேன். உன் அப்பன் வஸுதேவனையும் கொல்லப் போகிறேன். அதோ நிற்கிறானே, உடம்பெல்லாம் சந்தனத்தைக் குழைத்து நாமமாகப் போட்டுக் கொண்டு, — அந்த வீர வைஷ்ணவனையும் கொன்றுவிடப் போகிறேன்!" என்று கூறியதும், சுற்றிலும் நின்றவர்கள் எல்லாரும் நமது ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்துச் சிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். கிருஷ்ணன், பலராமன் வேஷம் போட்டிருந்தவர்கள் கூட அவனை நோக்கினார்கள். கூட்டத்தில் பலர் அவனை நெருங்கி வந்து சூழ்ந்து கொண்டு 'கெக் கெக்கே' என்று சிரிக்கவும் கேலி செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள்.

திருமலை நம்பிக்குக் கோபம் பிரமாதமாக வந்தது. கையிலிருந்த தடியைச் சுழற்றி அக் கூட்டத்திலிருந்தவர்களை ஒரு கை பார்த்து விடலாமா என்று எண்ணினான். முக்கியமாக, அந்தக் கம்ஸனுடைய தலையில் ஒரு போடு போட விரும்பினான். ஆனால் கம்ஸனுடைய தலையில் அடிப்பதில் பயனில்லை. ஏனெனில், அவனுடைய சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு, மரத்தினால் செய்து கோரமான மீசையும் கோரைப் பற்களும் வைத்து வர்ணத்தினால் எழுதியிருந்த பொய்த் தலையைக் கம்ஸ வேடக்காரன் வைத்திருந்தான்.

மொத்தத்தில் இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்திலே தடியை உபயோகிப்பது நல்லதல்ல என்று திருமலை தீர்மானித்து அவ்விடத்தை விட்டு நழுவிச் சென்றான். அந்தக் கம்ஸனுடைய குரல், — வேண்டுமென்று பெருங் குரலில் அவன் கத்திய போதிலும், — எங்கேயோ கேட்ட

குரலாக ஆழ்வார்க்கடியானுக்குத் தோன்றியது. அது எங்கே கேட்ட குரல், யாருடைய குரல் என்று யோசித்துக் கொண்டே அவன் வீதியோடு நடந்தான்.

ஐனங்களின் குதூகலத்தில் திடீரென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. போகப் போக, மக்களின் உற்சாகக் குறைவு தெளிவாகப் புலப்பட்டது. இது என்ன? திடீரென்று ஏன் இந்த மாறுதல்? ஐனக்கூட்டம் ஏன் இவ்வளவு விரைவாகக் கலைந்து கொண்டிருக்கிறது? வாத்திய முழக்கங்களும் ஆடல் பாடல் சத்தங்களும் நின்றுவிட்டன!... அதற்குப் பதிலாக ஐனங்கள் வீதி ஓரங்களில் ஒதுங்கிச் சிறு சிறு கும்பலாக நின்று என்ன இரகசியம் பேசுகிறார்கள்? பேசி விட்டு ஏன் விரைந்து நடக்கிறார்கள்? வீட்டுக் கதவுகள் ஏன் தடால் தடால் என்று சாத்தப் படுகின்றன?

இதோ காரணம் தெரிகிறது. குந்தவைப் பிராட்டிக் குக் கூட உடல் நடுக்கத்தை உண்டு பண்ணிய பறை முழக்கமும், ஒற்றனைப் பிடித்துக் கொடுப்பது பற்றிய அறைகூவலும் தான் காரணம்.

இந்தப் பறை முழக்கம் அவ்வளவு தூரம் திருவிழாக் கொண்டாட்டத்துக்காகக் கூடியிருந்த மக்களின் குதூகலத்தைப் பாழ்படுத்தி விட்டது. தனியாகப் போகிறவர்களை மற்றவர்கள் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள்! தெரியாத வேற்று முகங்களை யெல்லாம் சந்தேகத்துடன் பார்த்தார்கள். ஆழ்வார்க்கடியானைக் கூடச் சிலர் அவ்விதம் ஐயப்பாடு

உள்ள பார்வையுடன் பார்த்துவிட்டு அவசரமாக மேலே சென்றார்கள்.

இதன் காரணத்தைத் திருமலை ஊகித்து அறிந்து கொண்டான். அது மட்டும் அல்ல. ஐனங்கள் சிறு சிறு கும்பலாக வீதி ஓரங்களில் நின்று பேசுவது என்ன வென்பதும் அவனுக்கு ஒருவாறு

ஊகத்தினால் தெரிந்திருந்தது. காதி விழுந்த சிற்சில வார்த்தைகளினால் அது உறுதியாயிற்று.

பழுவேட்டரையர்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சியைப் பற்றியே அந்த ஜனங்கள் பேசினார்கள். பழையாற நகர மாந்தருக்கும் சுற்றுப்புரத்துக்கிராம வாசிகளுக்கும் பழுவேட்டரையர்களின் பேரில் கோபம் இந்நபது இயற்கைகள்.

“பழையாற நகர் கத்தாரோழை யாவரோப்பாக்கி இத்தொன்னைத்தே!” என்று கவிவாணர்களினால் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட சக்கரவர்த்தியைப் பழையாறையிலிருந்து அவர்கள் தஞ்சைக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் அல்லவா? அதுமுதல் பழையாறையின் சிறப்பு நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டு வருகிறதல்லவா? இன்றைக்கு இந்தக் கிருஷ்ண ஜயந்தி விழாவன்று சக்கரவர்த்தி மட்டும் இங்கே இருந்தால், இன்னும் எவ்வளவு கோலாகலமாக யிருக்கும்? கண்ணன் கதை சம்பந்தமான வேடம் புனைந்து வரும் நாடக கோஷ்டிகள் எல்லாம் நகரத்தின் வீதிகளில் சுற்றிவிட்டுச் சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முற்றத்தில் வந்து கூடும் அல்லவா? நடிக்கார்களுக்கும் பாட்டில் வல்லவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும் பாடினிகளுக்கும் புலவர்களுக்கும் சக்கரவர்த்தி வெகுமதிகள் அளிப்பார் அல்லவா? சோழ நாடே பழையாறையைக்குத் திரண்டு வந்துவிட்டது என்று கூறும்படி ஜனத்திரள் சேர்ந்திருக்கும் அல்லவா! கடைகண்ணிகளில் வியாபாரம் இதைவிட நூறு மடங்கு அதிகம் நடந்திருக்கும் அல்லவா? இரவு நந்திபுர விண்ணகரக் கோவிலி வீருந்து வேணுகோபால சுவாமி புறப்பட்டு வீதிவலம் வரும் போது எவ்வளவு மேளமும் தாளமும் ஆட்டமும் பாட்டமும் சிலம்ப விளையாட்டுக்களும் கத்திச் சண்டைகளும் திமிலோகப் படும்?

அவ்வளவும் இந்தப் பழுவேட்டரையர்களினால் இல்லாமற் போய்விட்டது.

இதைத் தவிர இன்னொரு பெருங்குறையும் பழையாறை மக்களின் உள்ளங்களில் குடி கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய கண்ணுக்குக் கண்ணான இளவரசர் அருள்மொழி வர்ம்கடல் கடந்து சென்று இலங்கைத்தீவில் போர் புரிந்து வருகிறார். பழையாறையின் நாலுபடை விட்டுப் பகுதிகளையும் சேர்ந்த பதினாயிரம் வீரர்கள் இளவரசர் தலைமையில் சமூக நாடு

சென்றிருக்கிறார்கள். காடும் மலையும் நிறைந்த அந்த நாட்டில் தமிழகத்தின் மானத்தையும் வீரப் பண்பையும் நிலைநாட்டுவதற்காக அவர்கள் போர் புரிந்து வருகிறார்கள். கொடும்பாளூர் இளங்கோ அந்த சமூக நாட்டுக்குப் படையெடுத்துச் சென்று போர்க்களத்தின் முன்னணியில் நின்று, மார்பில் வேலைத் தாங்கி உயிரை விடவில்லையா? எஞ்சியிருந்த சோழ வீரர்கள் அத்தனை பேரும் இறுதிவரை போரிட்டு மடியவில்லையா? அப்படி இறந்தவர்களின் ஆவிகள் அமைதியுறும் பொருட்டு மீண்டும் புலிக் கொடியின் வெற்றியை அந்த சமூக தீவில் நிலைநாட்டுவதற்காகவே இளவரசர் அருள்மொழித் தேவர் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய தலைமையில் போரிடும் நம் வீரர்களுக்கு இந்தப் பழுவேட்டரையர்கள் உணவும் துணியும் பணமும் ஆயுதமும் அனுப்ப மறுக்கிறார்களாமே? இது என்ன அநியாயம்? இப்படி உண்டா? தஞ்சாவூர்க் கோட்டையில் உள்ள தானியக் களஞ்சியங்களில் ஏராளமாக நெல்லை நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்களே? அவ்வளவும் என்னத்திற்கு? நூறு ஆண்டு காலமாக அரண்மனைப் பொக்கிஷங்களில் சேர்ந்திருக்கும் பணத்தான் எதற்கு? இந்தச் சமயத்தில் நம்முடைய வீரர்களுக்குப் பயன்படாத தனமும் தானியமும் என்னத்திற்கு? எல்லாவற்றையும் இந்தப் பழுவேட்டரையர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சாகும்போது யமலோகத்திற்குத் தங்களுடன் கொண்டு போகப் போகிறார்களா?.....

இப்படி யெல்லாம் சிலகாலமாகவே
சோழ நாட்டு மக்கள் முணு முணுத்துக்
கொண்டிருந்தது திருமலை மயக்குத்
தொர்ந்திருந்த விஷயந்தான். அதிலும்,
பழையாறை மக்களுக்கு இது விஷய
மாகச் சோடம் அதிகமாக இருப்பதும்
தேயற்கையே? சமு நாட்டுப் போர்க்
கனத்தக்குச் சென்றிருக்கும் பதினாயி

ரம் வீரர்களின் பெண்டு
பிள்ளைகளுப் உற்றூர் உற
வினரும் இந்த பா நகரில்
இன்னும் வசித்து வரு
கிறார்கள் அல்லவா?

ஆகவே, பழுவேட்ட
ரையர்களின் கட்டளையின்

பேரில், குற்றம்
செய்து விட்ட
ஒற்றனைப் பற்
றிப்பறை முழ
ங்கி அன்றகவி

யதைப் பழையாறை மக்கள் விரும்பவில்லை. பழுவேட்டரையர்கள் மீது தங்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதற்கு அது ஒரு காரண மாயிற்று. ஒற்றனும் ஒற்றன்! எந்த நாட்டிலிருந்து ஒற்றன் இங்கே வந்துவிடப் போகிறான்! குமரி முகையிலிருந்து வட பெண்ணை வக்கரயில்தான் புலிக் கொடி பறந்து வருகிறதே! ஒற்றனை அனுப்பும்படியாக வேற்றரசன் யார் அவ்வளவு பல்சாலியாக இருக்கிறான்? இந்தப் பழுவேட்டரையர்களுக்குப் பிடிக்காதவன் யாராவது இருந்தால், அவன் பேரில் ஒற்றன் என்ற குற்றம் சாட்டி வேலை தீர்த்து விடுவார்கள்! அல்லது பாதாளச் சிறையில் தள்ளி விடுவார்கள்!...இருந்தாலும் நமக்கென்னத்திற்கு வம்பு? அதிகாரம் அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது! சியாயம் அசியாயம் எது வேணுமானாலும் செய்வார்கள்! ஒற்றன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிவிட்டால், ஊர்ப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கூடக் கேட்க வேண்டிய தில்லை அல்லவா?...

இப்படி யெல்லாம் பழையாறை மக்கள் மனதில் சினைத்ததையும் வாயினால் முணு முணுத்ததையும் ஒருவருக்கொருவர் மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண்டதையும் ஆழ்வார்க்கடியான் செவிப் புலன் வழியாகவும் மதி ஊகத்தினாலும் தெரிந்து கொண்டான்.

இவ்வாறு மக்களின் மனதில் புகைந்து வரும் அதிருப்தி எதில்போய் முடியப் போகிறதோ என்று சிந்தித்துக் கொண்டே குந்தவை தேவியின் மாளிகையை அடைந்தான்.

ஆழ்வார்க்கடியானிடம் உலக நடப்பைக் குறித்துப் பேசுவதில் இளைய பிராட்டிக்கு எப்போதும் விருப்பம் உண்டு. நாடு நகரமெல்லாம் திரிந்து அவன் ஆங்காங்கு நடக்கும் சிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவான். அதை யெல்லாம் அறிந்து கொள்ளுவதில் அரசினங்குமரி ஆவல் கொண்டவள். அவன் தேடிக்கொண்டு வந்து பாடிக்காட்டும் ஆழ்வார் பாசுரங்களைக் கேட்ப

புளியம்.

திலும் இளைய பிராட்டிக்குப் பிரியம் உண்டு. ஆகையால் திருமலை நம்பி எப்போது வந்தாலும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்பான். முக மலர்ச்சியுடன் அவனிடம் யோக கேட்குமங்களைப் பற்றி விசாரிப்பான்.

ஆனால் இன்றைக்கு இளவரசியின் முகபாவத்திலும் பேச்சிலும் சிறிது மாறுதல் தோன்றியதை ஆழ்வார்க்கடியான் கண்டான். மனது எங்கேயோ எதிலேயோ ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டும் முகபாவம்; பேச்சில் இயற்கைக்கு மாறான ஒரு பரபரப்பு; கொஞ்சம் தடமாட்டம்.

"திருமலை! என்ன விசேஷம்? எங்கே வந்தாய்?" என்று குந்தவை கேட்டாள்.

* விசேஷம் ஒன்றுமில்லை, தாயே! வழக்கம் போல் தாங்கள் உலக நடப்பைக் குறித்து விசாரிப்பதற்கு வரச் சொன்னதாக சினைத்துக் கொண்டு வந்தேன். மன்னிக்க வேண்டும். போய் வருகிறேன்."

"இல்லை, இல்லை! கொஞ்சம் இருந்து விட்டுப் போ! நான்தான் உன்னை வரும்படி சொன்னேன்..."

"தாயே! சொல்ல மறந்து விட்டேன்! சற்றுமுன் பெரிய பிராட்டியின் சந்நிதியில் இருந்தேன். தங்களிடம் ஏதோ முக்கியமான செய்தி சொல்ல வேண்டுமாம். தங்களை வரும்படி சொல்லச் சொன்னார்கள்....."

"ஆகட்டும்; நானும் போகத்தான் எண்ணியிருக்கிறேன். நீ இந்தப் பிர

யாணத்தில் எங்கெங்கே போயிருந்தாய்? அதைச் சொல்லு!"

"தென் குமாரியிலிருந்து வட வேங்கடம் வரையில் போயிருந்தேன்."

"போன இடங்களில் துணைகள் என்ன பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்?"

"சோழ குல மன்னர் குலத்தின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சில காலத்தில் வடக்கே கங்கா நதி வரையிலும், ஹிமோத்திரி வரையிலும் சோழ மகாராஜ்யம் பரவி விடும் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்....."

"அப்பறம்?"

"பழுவேட்டரையர்களின் வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். சோழ சாம்ராஜ்யம் இவ்வளவு உன்னத நிலைமையை அடைந்ததற்குக் காரணமே பழுவூர்ச் சிற்றரசர்களின்....."

"போதும், இன்னும் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?"

"தங்களுடைய சகோதரர்கள் இருவரையும் பற்றி ஆசையோடு பேசிக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் மீது குடிமக்களுக்கு இருக்கும் அன்பையும் ஆதரவையும் சொல்லி முடியாது."

"அதில் ஒன்றும் வியப்பில்லைதான்! இன்னும் ஏதேனும் பேச்சு உண்டா?"

"சோழ மகா சக்கரவர்த்தியின் திருக் குமாரிக்கு ஏன் இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை யென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். என்னைக் கூடப் பலரும் கேட்டார்கள்....."

"ஈ என்ன மறமொழி சொன்னாய்?"

"எங்கள் இளைய பிராட்டியை மணந்து கொள்ளத் தகுதிவாய்ந்த அரச குமாரன் இன்னும் இந்தப் பூவுலகில் பிறக்க வில்லை என்று சொன்னேன்.....!"

"அழகாயிருக்கிறது! இனிமேல் அப்படிப்பட்டவன் பிறக்க வேண்டுமாக்கும்! அவன் பிறந்து கல்யாண வயதை அடைவதற்கு முன்னால் நான் கிழப் பாட்டி ஆகிவிடுவேன்! என் விஷயம் இருக்கட்டும், திருமலை வேறு ஏதாவது பேச்சு உண்டா?"

"ஏன் இல்லை? சிவஞான யோகி சுவராகப் போவதாய்ச் சொல்லிக்

கொண்டிருந்த மதுராந்தகத் தேவர் திடீரென்று கலியாணம் செய்து கொண்டதைப் பற்றிப் பலரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்....."

"உன் அருமைச் சகோதரி,....ஆண்டாளைப் போன்ற பக்த சிரோமணி ஆகப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாயே,.....அவள் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறாள்?"

"அவளுக்கு என்ன குறைவு, தாயே! பெரிய பழுவேட்டரையரின் அரண்மனையில் சர்வாதிகாரினியாக ஆட்சி செலுத்தி வருகிறாள்....."

"பழுவேட்டரையரின் அரண்மனையில் மட்டுந்தானா? இந்தச் சோழ ராஜ்யத்துக்கே அவள் தான் சர்வாதிகாரினி என்றல்லவா கேள்விப்பட்டேன்...!"

"அப்படியும் சிலர் பேசிக் கொள்கிறார்கள், தாயே! ஆனால் அவளை விட்டுத் தள்ளுங்கள். இந்த நல்ல நாளில் அவளுடைய பேச்சு எதற்கு? தாங்கள் 'ஆண்டாள்' பெயரைக் குறிப்பிட்டதால், எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குப் போயிருந்தேன். பட்டாபிரான் வீஷ்ணு சித்தரின் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டேன். இதைக் கேளுங்கள், அம்மா! கண்ணன் பிறந்த திருநாளைப் பற்றிய பாடல்:—

'வண்ண மாடிகள் சூழ்நீருக் கோட்டியுக் கண்ணன் கோவன் நம்பி பிறத்தினில் வண்ணம் கண்ணம் எதிர் எதிர் தூவிக் கண்ணன் மூற்றம் கைத்தள ருபிற்றே! ஓடுவர் சிறுவர் உகத்தாடீப்பார் நாடுவர் நம்பிரான் எங்குந்நீள் என்பார் பாடுவார்க்கும் பல்பறை கோட்ட நீற்ற ஆடுவார்க்கும் ஆபிற்ற ஆய்ப்பாடியே!'

இன்றைக்கு நம் பழையாறை நகரமும் ஆயர்ப்பாடி போலவே ஒரே குதூகலமாயிருக்கிறது, தாயே!"

"குதூகலமாயிருக்கிறது சரிதான்; ஆனால் சற்று முன்னால் வேறொரு விதமான பறை கொட்டிற்றே, அது என்ன, திருமலை?"

இந்தக் கேள்விக்காகவே ஆழ்வார்க்கடியான் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"யாரோ ஒற்றனாம்! தப்பித்துக் கொண்டாலாம்! அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்களாம்! அதையெல்லாம் பற்றி நான் என்ன கண்டேன், தாயே!"

“உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா? யாராயிருக்கும் என்பது பற்றிச் சந்தேகம் கூட இல்லையா?”

“மனதில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவது அபாயம். தெரு வீதியில் நான் நடந்து வந்தபோது என்னைக் கூடச் சிலர் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். என்னை யாரேனும் பிடித்துக்கொண்டு போய்ப் பாதாளச் சிறையில் போட்டு விட்டால்.....?”

“உன்னைப் பிடிப்பதற்குத் தலையில் கொம்பு முனைத்தவர்களா யிருக்க வேண்டும்! உன் மனதில் தோன்றியதை என்னிடம் சொல்லலாம் என்றால் சொல்! நான் உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவேன் என்ற எண்ணம் இல்லையே?”

“கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வீர நாராயணபுரத்தில் ஒரு வீர வாலிபனைப் பார்த்தேன். அவன் தஞ்சாவூர் போகிறதாகச் சொன்னான். எதற்காக வென்று சொல்லவில்லை. என்னைப் பல கேள்விகள் கேட்டான்.....”

குந்தவை பரபரப்புடன் “அவன் எப்படி யிருந்தான்?” என்றான்.

“பெரிய குலத்தில் பிறந்தவனைப் போல் காணப்பட்டான். முகம் கணையா யிருந்தது. ஊக்கமும் உள்வலிபும் கொண்டவன் என்று தெரிந்தது.....”

“உன்னிடம் என்ன கேட்டான்?”

“சக்கரவர்த்தியின் உடல் நிலைமையைப் பற்றிக் கேட்டான். அடுத்தபடி பட்டத்துக்கு வர வேண்டியவரைப் பற்றிக் கேட்டான். இலங்கை சென்றிருக்கும் இளவரசரைப் பற்றிக் கேட்டான். பிற்பாடு, குடந்தை

ஜோதிடரிடமும் அதே கேள்விகளைக் கேட்டதாக அறிந்தேன்.....”

“ஆகா! குடந்தை ஜோதிடர் வீட்டுக்கு அவன் வந்திருந்தானா?”

“இப்போது ஞாபகம் வருகிறது. தாங்கள் ஜோதிடரின் வீட்டில் இருந்த போதே அவன் தடபுடல் செய்து கொண்டு உள்ளே வந்துவிட்டானாம். நல்ல வேளையாகத் தங்களை அவன் தெரிந்து கொள்ள வில்லையாம்.....!”

“நான் நினைத்தது சரியாய்ப் போயிற்று.....”

“என்ன, தாயே, நினைத்தீர்கள்?”

“அந்த முரட்டு வாலிபனுக்குச் சீக்கிரம் ஏதாவது ஆபத்து வரலாம் என்று நினைத்தேன்.....”

“தாங்கள் நினைத்தது சரிதான். அவன்தான் ஒற்றன் என்று சந்தேகிக்கிறேன். அவனைப் பிடிப்பதற்குத் தான் பழுவேட்டரையர்கள் பரிசு கொடுப்பதாகப் பறை யடித்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது.”

“திருமலை! எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?”

“கட்டளை யிடுங்கள், தாயே!”

“அந்த வாலிபனை ஈ எப்போதாவது பார்க்க நேர்ந்தால்.....”

“பிடித்துக் கொடுத்தப் பரிசு பெற்றுக் கொள்ளட்டுமா?”

“வேண்டாம், வேண்டாம்! என்னிடம் அழைத்துக் கொண்டு வா! அவனிடம் எனக்கு முக்கியமான காரியம் ஒன்று இருக்கிறது!”

ஆழ்வார்க்கடியான் அதிசயம் அடைந்தவனைப் போல் சிறிது நேரம் குந்தவைப் பிராட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பின்னர், “அதற்கு அவசியம் ஏற்படாது, தாயே! நான் அவனைத் தேடிப் பிடித்து வர அவசியம் நேராது. அவனைத் தங்களைத் தேடிக்கொண்டு வந்து சேர்வான்!” என்றான்.

அத்தியாயம் 47

ஈசான சிவ பட்டர்

ஆழ்வார்க்கடியான் அரசினங் குமாரியைப் பார்த்து விட்டு, அவனுடைய தமையனார் ஈசான சிவ பட்டரின் வீட்டுக்குச் சென்றான். அவருடைய வீடு வடமேற்றளி சிவன் கோயிலுக்கு மிக அருகில் இருந்தது.

அரண்மனையிலிருந்து அரைக்காத தூரம் இருக்கும். சோழ மாளிகையிலிருந்து வடமேற்றளி ஆலயத்துக்குப் போனால், பழையாறு நகரின் விஸ்தீரணத்தையும் அதன் மற்றச் சிறப்புக்களையும் ஒருவாறு அறியலாம்.

மாணியம்.

கிருஷ்ண ஐயத்திக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு அடங்கி விட்டன என்பதை ஆழ்வார்க்கடியான் பார்த்துக்கொண்டு போனான். விட்டுப் பகுதிகளின் வழியாகச் சென்றபோது ஸ்திரீகள் அங்கங்கே விட்டு ஓரங்களில் கூடி நின்று கோபமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டு போனான். அந்த ஸ்திரீகள் அனைவரும் தக்கம் கணவர்கள் அல்லது புதல்வர்களின் கழுத்தில் வஞ்சிப் பூ மாலை அணிந்து உற்சாகமாக ஈழத்துப் போர் முனைக்கு அனுப்பியவர்கள். நாலு திசைகளிலும் சோழ சைன்யங்கள் நடத்திப் வீரப்போர்களில் யாராவது ஒரு வீரன் அந்த ஓய்வொரு விட்டி லிருந்தும் சென்று வீர சொர்க்கம் அடையாம லிருந்தது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட பெண்கள் இப்போது அதிருப்தியுடன் முணு முணுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் திருவீலயப்பன் பார்த்தான். இதெல்லாம்

என்ன விபரீதத்தில் போய் முடிசிறதோ என்று கவலைப் பட்டுக்கொண்டே சென்றான்.

வடமேற்றளி கோயிலை அவன் அடைந்தபோது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. அப்பர் பெருமானால் பாடப் பெற்ற கோயில் இதுதான். அந்த மகானுடைய காலத்தில் இக் கோயிலைச் சுற்றிச் சமணர்கள் செயற்கைக் குன்றுகளை ஏடுத்து, அந்தக் குன்றுகளில் முழைகளை அமைத்திருந்தார்கள். அப்படி ஏற்பட்ட செயற்கை மலைக் குகைகளில் திகம்பர சமணர்கள் உட்கார்ந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதை நமக்கு ஞாபகப் படுத்துவதற்காக இன்றைக்கும் பழையாறைக்கு அருகில் முழையூர் என்று ஓர் ஊர் இடக்கிறது.

அப்பர் பெருமான் பழையாறை ஸ்தல மகிமையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது சமணர்

களின் முழைகள் சிவன் கோயிலை அடியோடு மறைத்திருந்தன. இதை ஆத்ம ஞானத்தினால் அறிந்த அப்பர் மனம் வருந்தினார். பல்லவர்களின் பிரதிபிதியாக அச்சமயம் சோழ நாட்டைப் பரிபாலித்து வந்த சிறமரசனிடம் முறையிட்டார். அரசன் அந்தச் செயற்கை முழைகளில் ஒரு பகுதியை இடித்து அப்புறப்படுத்தினான். உள்ளே சிறிய சிவன் கோயில் இருப்பது தெரிந்தது. அப்பர் பரவசமடைந்து பாடினார்.

அந்தக் கோயில் பிற்பாடு சோழ மன்னர்களால் சிறப்படைந்து கற்றளி யாகக் கட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்ன

மும் கோயிலைச் சுற்றிலும் முழைகள்
 சூழ்ந்து பிரகாசம் கவர்போல் அமைந்
 திருந்தன. கோயிலுக்குள் பிரவேசிப்
 பதற்குக் கோபுர வாசல் ஒன்றுதான்
 இருந்தது. வேறு வாசலை கிடையாது.

கோபுர வாசல் வழியாகக் கோயில்
 பிரகாரத்துக்குள் சென்று, ஈசான
 சிவ பட்டரின் வீட்டைச் சலபமாக
 அடையலாம். இல்லாவிட்டால் சுற்றி
 வளைத்துக் கொண்டு போகவேண்டும்.

இப்படித் தன் தமையனின் வீட்
 டைக் குறுக்கு வழியில் அடைவதற்
 காகத் திருமலை கோபுர வாசலுக்குள்
 நுழைந்தான். உள்ளே சுவாமி சந்திரி
 யில் சில அடியார்கள் நிற்பது தெரிந்
 தது. அவர்கள் கிருஷ்ணனைப் போல
 வும் பலராமரைப் போலவும் வேஷந்
 தரித்து வந்த கோஷ்டியார் என்று
 தோன்றியது. "ஆகா! இவர்கள்

எங்கே இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்!" என்று அவன் எண்ணமிடுவதற்குள், ஈசான சிவபட்டர் கோயிலுக்குள்ளேயிருந்து அவசரமாக வெளியேறி வந்தார். அப்போதுதான் கோபுர வாசலுக்குள் நுழைந்திருந்த திருமலையின் கையைப் பிடித்துப் பரபர வென்று வெளியில் இழுத்துச் சென்றார்.

"அண்ணா! இது என்ன?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"சொல்லுகிறேன் திருமலை! இனிமேல் நம்முடைய உறவெல்லாம் கோவிலுக்கு வெளியே இருக்கட்டும். நீ பதிதன்; சிவ நிந்தனை செய்யும் சமயப் பிரஷ்டன்; இந்தச் சிவாலயத்திற்குள் நீ அடி எடுத்து வையாதே! தெரிகிறதா? நானும் எத்தனையோ பொறுத்திருந்தேன். இன்றைக்குப் பெரிய மகாராணியின் முன்னால் நீ பேசியதை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. வீட்டுக்கு வேண்டுமானால் வந்து உன் பெரிய வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டு போ! ஆனால் கோவிலுக்குள் அடி எடுத்து வைக்காதே! அடி வைத்தால் நான் சண்டேகவர நாயனார் ஆகி விடுவேன்!"

இவ்வாறு சொல்லி ஈசான சிவபட்டர் திருமலையின் கழுத்தைப் பிடித்து ஒரு தள்ளுத் தள்ளிவிட்டு, கோயில் கதவைப் படார் என்று சாத்தினார். "அண்ணா! அண்ணா!..." என்று திருமலை ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்ததை ஒரு கணமும் காது கொடுத்துக் கேட்காமல் கோவில் கதவை உட்புறம் தாளிட்டுக் கொண்டு போய் விட்டார்.

"ஓகோ! அப்படியா சமாசாரம்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். சற்று நேரம் அங்கேயே நின்றான். பிறகு, அச் சிவனார் கோவிலை, சமணர் முறைகள் உள்பட, இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். வலப்புறமாய்ச் சென்றால் பிரதட்சிணம் செய்ததாகி விடும் என்று வேண்டுமென்றே இடது புறமாகச் சுற்றி வந்தான். வட்ட வடிவமாக அமைந்திருந்த செய்குன்றுகளில் சமணர் முறை வாசல்கள் எல்லாம் நன்கு அடைக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்தான். பின்னர், ஈசான சிவபட்டரின் வீடு சென்றான். வேடிக்கை வேடிக்கையாகப் பேசும் திருமலையிடம்

பட்டரின் மனையானுக்கு மிக்க பிரியம். அந்த அம்மாளிடம் வழக்கத்தைவிட வேடிக்கையாகப் பேசி, வயிறு நிறையச் சிவன் கோயில் பிரசாதத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, வாசல் திண்ணையில் வந்து படுத்தான்.

முதல் நாள் குடமுருட்டி நதிக்கரையோடு வந்தபோது அவன் கண்ட காட்சி ஒன்று நினைவு வந்தது.

அவனுக்கு எதிர்த் திசையில் சில குதிரைகள் வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டுப் பக்கத்தில் அடர்த்தியாக இருந்த மூங்கில் புதர்களுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டு நின்றான்.

முதலில் வந்த குதிரை தெறிகெட்டு ஓடி வருவதுபோல் ஓடி வந்தது. அது சொட்டச் சொட்ட நனைந்திருந்தது. வியர்வையிலலா, நதி வெள்ளத்தில் முழுகி நீந்தி வந்ததிலலா என்று தெரியவில்லை. அக்குதிரையின் பேரில் ஒரு சிறு பிள்ளை உட்கார்ந்திருந்தான். அவனைக் குதிரையோடு சேர்த்துக் கட்டி யிருந்தது. அந்தப் பிள்ளையின் முகத்தில் பீதியும், அத்துடன் ஓர் உறுதியும் சேர்ந்து காணப்பட்டன. சற்றுப் பின்னால் இன்னும் நானிலந்து குதிரைகள் வந்தன. அவற்றின்மீது வேல் பிடித்த வீரர்கள் வந்தார்கள். முதலில் வந்த குதிரையை அவர்கள் நெருங்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிக்கிரத்தில் பிடித்து விடுவார்கள் என்று தோன்றியது. அவர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய வேலாயுதத்தைத் தலைக்குமேலே தூக்கிப் பிடித்து முன்னால் வந்த குதிரைமேல் எறிவதற்குக் குறி பார்த்தான். இன்னொருவன் அதைத் தடுத்தான்.

அச்சமயத்தில் அந்தப் பிள்ளை அடர்ந்த மூங்கில் புதர்களுக்குக் கீழே போக வேண்டி யிருந்தது. சற்று வளைந்து தாழ்ந்திருந்த மூங்கில் மரக்கிளை ஒன்று அவனுடைய தலை மயிரில் சிக்கிக் கொண்டது. குதிரை முன்னால் இழுக்கவும் மூங்கில் பின்னால் இழுக்கவும் அந்தப் பிள்ளையின் கதி என்ன ஆகுமோ என்று இருந்த நிலையில் பின்னால் வந்தவர்கள் அக்குதிரையை வந்து பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரை மீது வைத்துக் கட்டி யிருந்த பிள்ளையைப் பார்த்து வியப்பும் திகைப்பும் கோபமும் அடைந்தார்கள். ஏதோ அவனைக் கேட்டார்கள். அவன் தட்டுத்

தடுமாறி மறு மொழி சொன்னான். விவரமாக ஆழ்வார்க்கடியான் காதில் விழவில்லை. “அவன் எங்கே?” “அவன் எங்கே?” என்று அடிக்கடி பலமுறை கேட்ட கேள்வி காதில் விழாதது. அந்த இளம்பிள்ளை “ஆற்றோடு போய் விட்டான்!” “வேளளத்தில் விழுந்து விட்டான்!” என்று விம்மி அழுது கொண்டே சொன்னதும் காதில் விழாதது. பிறகு அவ்வீரர்கள் அந்தப் பையனையும் குதிரையையும் தங்களுடன் அழைத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரையோடு போய் விட்டார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தின் பொருள் என்ன வென்பது திருமலையப்பனுக்கு அச்சமயம் விளங்கவில்லை. இப்போது கொஞ்சம் விளங்குவதுபோலத் தோன்றியது.

இதற்கிடையில், அந்த விதி நாடக கோஷ்டியின் நினைவும் அவனுக்கு வந்தது. முக்கியமாக, கம்ஸன் வேஷம் தரித்து, மரப் பொம்மை முகத்தினால் சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தவளின் நடை உடை பாவனைகளும், குரலும் நினைவு வந்தன. முன்னம் கேட்டதுபோல் தொனித்த அக் குரல் யாருடைய குரல் என்பது பற்றியும் விளக்கம் ஏற்படத் தொடங்கியது.

இரவு அர்த்தஜாம பூஜையை முடித்துக் கொண்டு ஈசான சிவ பட்டர் தம் இல்லத்துக்கு வந்தார். வாசல் திண்ணையில் ஆழ்வார்க்கடியான் படுத்திருப்பதைப் பார்த்தார்.

“திருமலை! திருமலை!” என்று கோபக் குரலில் கூப்பிட்டார்.

திருமலை நல்ல தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்தான்.

விட்டுக் கதவைப் படார் என்று சாத்திக்கொண்டு பட்டர் உள்ளே போனார். தமது மனைவியாருடன் அவர் சண்டை பிடிக்கிற தோரணையில் பேசியது அரைகுறையாகத் திருமலையின் காதில் விழுந்தது. தன்னைப் பற்றித் தான் சண்டை என்பதைத் திருமலை தெரிந்து கொண்டான்.

காலையில் எழுந்ததும் ஈசான சிவ பட்டர் திருமலையிடம் வந்து, “மறுபடி நாடு சுற்ற எப்போது புறப்படுகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

“தங்கள் கோபம் தணிந்த பிறகு புறப்படுவேன், அண்ணா!” என்றான்.

“இனி என்னை ‘அண்ணா’ என்று கூப்பிடாதே. இன்றுமுதல் நான் உன் தமையனும் அல்ல; நீ என் தம்பியும் அல்ல. நீ சிவத் துவேஷி; நீசன்; சண்டாளன்.....”

பட்டரின் மனைவி திருமலைக்காகப் பரிந்து, “எதற்காக இப்படி யெல்லாம் அவனைச் சபிக்கிறீர்கள்! இத்தனை நாளும் சொல்லாததை அவன் இப்போது என்ன புதிதாகச் சொல்லி விட்டான்! உங்களுக்குத்தான் சிவபக்தி ரொம்ப அதிகமாக முற்றி விட்டது!” என்றாள்.

“உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது! அவன் நேற்று பெரிய மகாரானியின் முன்னிலையில் என்னவெல்லாம் சொன்னான், தெரியுமா? ‘சடுகாட்டில் சாம் பரைப் பூசிக்கொண்டு திரியும் பரம சிவனுக்குக் கோவில் என்னத்திற்கு!’ என்று கேட்டான். என் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றியது போலிருந்தது. மகாராணி இராத்திரி யெல்லாம் தூங்கவே யில்லையாம்!”

“இனிமேல் அப்படி யெல்லாம் பேசமாட்டான். நான் புத்தி சொல்வித் திருத்தி விடுகிறேன். அவனிடம் நல்ல வார்த்தையாகச் சொன்னால் கேட்கிறான்!” என்றாள்.

“நல்ல வார்த்தையும் ஆயிற்று; பொல்லாத வார்த்தையும் ஆயிற்று. இவன் இராமேசுவரத்துக்கு உடனே போகட்டும். இராமர் பூஜை செய்து பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்ட சிவலிங்கத்தை இவனும் பூஜை செய்து விட்டு வரட்டும். அதுதான் இவனுக்குப் பிராயச்சித்தம். அப்படிச் செய்யும் வரையில் நான் இவன் முகத்திலேயே விழிக்கமாட்டேன்!” என்றார்.

திருமலையின் உதடுகள் துடித்தன. வட்டியுடன் சேர்த்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத்தான். ஆனால் பேசினால் காரியம் கெட்டுவிடும் என்று பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தான்.

பட்டரின் பத்தினி இச்சமயத்தில் மறுபடியும் தலையிட்டு, “அதற்கு என்ன? இராமேசுவரத்துக்குப் போகச் சொன்னால் போகிறான். அவனுடன் நாமும் போகலாம். இத்தனை நாள் ஆகியும் நமக்குந்தான் குழந்தை பிறக்கவில்லை. பூர்வ ஜன்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தோமோ, என்னமோ?..... திருமலை! எல்லாருமாக

இராமேசுவரத்துக்குப் போகலாமா?" என்று கேட்டான்.

அவர்கள் இரண்டு பேரையும் சிவ பட்டர் முறைத்துக் கோபமாகப் பார்த்துவிட்டுப் போய்விட்டார்.

கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் ஈசான சிவ பட்டர் திரும்பிவந்து திருமலையிடம் சாந்தமாகப் பேசினார்.

"தம்பி! 'கோபம் பாபம் சண்டாளம்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டேன். உனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லையே?" என்றார்.

"இல்லவே இல்லை!" என்று சொன்ன ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அப்படியானால், நீ இங்கேயே இரு! உச்சி கால பூகையைய முடித்துக் கொண்டு நான் வந்து விடுகிறேன். உன்னிடம் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லி யோசனை கேட்க வேண்டும். இங்கேயே இருக்கிறாய் அல்லவா? எங்கும் போய்விட மாட்டாயே?" என்றார்.

"எங்கும் போகவில்லை, அண்ணா! தங்களை விட்டு எங்கும் போவதாக உத்தேசமில்லை!" என்றான்.

பட்டர் போய்விட்டார். ஆழ்வார்க்கடியான் தனக்குத்தானே "அப்படியா சமாசாரம்!" என்று சில முறை சொல்லிக் கொண்டான். பிறகு அண்ணியிடம் கூடச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் புறப்பட்டான். செய்துண்டுகள் குழந்த வடமேற்றளிக் கோபிலை இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். அவ்வப்போது ஏதேனும் சத்தம் கேட்டால் உடனே மறைத்து நின்று கொண்டான்.

அவன் எதிர்பார்த்தது வீண் போகவில்லை. சமணர் முழைகளில் ஒன்றின் வாசல் மெதுவாகத் திறக்கது. முதலில் ஈசான சிவ பட்டர் மூன்று பக்கமும் பார்த்து விட்டு வெளியே வந்தார். பின்னால் இன்னொரு மனிதன் வெளிப்புறப்பட்டு வந்தான். ஆகா! இவன் யார்? முகம் தெரியவில்லை? உடல் அமைப்பைப் பார்த்தால் கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவன் மாதிரி இருக்கிறது! யாரா யிருக்கும்? இதைக் கண்டு பிடிக்காமல் விடுவதில்லை. ஒஹோ! இதற்குத்தானா, இவ்வளவு கோப தாபம்? மூடுமந்திரம் எல்லாம்!

முழையிலிருந்து வெளிப்பட்ட இருவரும் முன்னால் சென்றார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் ஒதுங்கிப் பதுங்கி மறைத்து பின் தொடர்ந்தான்.

சிறிது நேரம் நடந்ததும் ஓடைக்கரையை அடைந்தார்கள். சோழ மாளிகைகளுக்குப் பின் புறத்தில் கடலைப்பால் பரவி அலை மோதிக் கொண்டிருந்த ஓடையைத்தான். ஆனால் மாளிகைக்கு வெகு தூரம் மேற்கில் இருந்தது அத்துறை.

ஓடைக்கரையில் அடர்ந்த மரங்கள் பல இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றின் பின்னால் ஆழ்வார்க்கடியான் நின்று இரண்டு கிளைகளுக்கு நடுவில் தலையை நீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

படகு ஒன்று அலையில் அலைப்புண்டு மிதந்தது. அரண்மனைப்படகு மாதிரி கோன்றியது. படகுக்காரன் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

பட்டரையும் அவருடன் வந்தவனையும் பார்த்ததும் அவன் படகைக் கரைபோரமாக இழுத்து நிறுத்தினான்.

இருவரும் படகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். படகு நீரில் போக ஆரம்பித்ததும் பட்டருடன் வந்த மனிதன் கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் முகம் பளிச்சென்று நன்றாய்த் தெரிந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு வியப்பு ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. அவன் எதிர்பார்த்த மனிதன்தான் அவன்.

வீர நாராயண புரத்திலும் கொள்ளிடத்துப் படகிலும் சந்தித்த அந்த வீர வாலிபன்தான்!

கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவனும் அவனே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவர்கள் படகில் ஏறி எங்கே போகிறார்கள்?—அதையும் கண்டு பிடித்துவிட வேண்டியதுதான்! அதாவது தன்னுடைய ஊகம் சரிதானா என்று பார்த்து விடவேண்டும்.

சோழ மாளிகைகள் பல வானளாவி நின்ற விதியில் கடைசி மாளிகை ஒன்று பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. அது சுந்தர சோழரின் முதன் மந்திரியான அகிருத்த பிரம்மராயரின் மாளிகை. முதன் மந்திரி அகிருத்தர் பாண்டிய நாட்டின் இராஜரீக நிர்வாகத்தைச் செப்பணிட்டு அமைப்பதற்காக மதுரை

சென்றிருந்தார். அவருடைய குடும்பத்தார் தஞ்சாவூரில் இருந்தார்கள். ஆகையால் அவருடைய பழையாறை மாளிகை பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியான் இந்த மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டதும் மாளிகைக் காவலர்கள் பயபக்தியுடன் வந்து நின்றார்கள். மாளிகையின் கதவைத் திறக்கும்படி பணித்தான். காவலர்கள் கதவைத் திறந்தார்கள். பிறகு அவன் கட்டளைப்படி வெளிப்பக்கம் சாத்திப் பூட்டினார்கள். மாளிகையின் மூன்று கட்டுக்களையும் கடந்து பின்புறத் தோட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அத் தோட்டத்திலிருந்து நெருக்கமான மரஞ்செடிகளைப் பிளந்து கொண்டு கொடியழி ஒன்று சென்றது. திருடலை அதில் புகுந்து சென்று சிறிது நேரத்தில் குந்தவை தேவியின் மாளிகைத் தோட்டத்தை அடைந்தான். கொடி வீடு ஒன்றில் மறைவான இடத்தில் நின்று சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவு சிரமம் அவன் எடுத்துக் கொண்டது வீண் போகவில்லை.

காளிதாஸன் முதலிய மகாகவிகள் வர்ணிக்க வேண்டிய நாடக நிகழ்ச்சி ஒன்று அங்கே நடந்தது.

நீரோடைக் கரையில் படகு வந்து நின்றது. அதிலிருந்து ஈரான பட்டரும் வந்தியத் தேவனும் இறங்கினார்கள். பிறகு நீர்த்துறையின் படிக்கட்டுகளின் வழியாக ஏறி வந்தார்கள்.

படிக்கட்டுகளுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் தோட்டத்தில் அமைந்திருந்த பளிங்குக் கல் மேடையில் இளைய பிராட்டி குந்தவை அமர்ந்திருந்தாள்.

படகில் வந்தவர்கள் நீர்த்துறையின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி மேற் படிக்கு வந்ததும் இளையபிராட்டி குந்தவை தேவி எழுந்து நின்றாள்.

வந்திரத்தேவன் அப்போது தான் அப் பெண்ணரசியின் திருமுகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

பார்த்தது பார்த்தபடியே நின்றான்.

அவனுக்கும் இளையபிராட்டி குந்தவைக்கும் மத்தியில் ஒரு பூங்கொடி தன் இளந் தளர்க் கரத்தை நீட்டி இடை மறித்து நின்றது.

அந்தக் கொடியில் ஓர் அழகிய பட்டுப் பூச்சி,—பலவாண் இறகுகள் படைத்த பட்டுப் பூச்சி,—வந்து உட்கார்ந்தது.

குந்தவை தன் பொன் முகத்தைச் சிறிது குனிந்து அந்தப் பட்டுப் பூச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வந்தியத்தேவனோ குந்தவையின் முகமலரையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

ஒடையில் அலைகள் ஓய்ந்து அடங்கின.

பட்சி ஜாலங்கள் பாடுவதை நிறுத்தின. அண்ட பகிரண்டங்கள் அசையாது நின்றன.

பல யுகங்கள் சென்றன. (தோடும்)

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரச்வாமி

30. சகல பிணிக்கும் சஞ்சீவி

சென்ற வாரத்தில் குரங்கின் தைராய்டை மாற்றி ஆபரேஷன் செய்யும் மார்க்கத்தை அறிந்தோம். அந்த முறை எல்லோருக்கும் கிட்டக்கூடியதா? சாத்தியமா? முடியுமா? ஏதோ பெரும் பணக்காரர்கள் செய்யலாம். பொது மக்கள் அந்த சிசிச்சையை செய்து கொள்ள முடியாது. அந்த ஆபரேஷன் செய்பவர்களும் நம் காட்டில் யாரும் இல்லை. டாக்டர் வாரணாபத் தேடிக் கொண்டு மேல் காட்டுக்கு யாத்திரை இளம். வேண்டும். அது எல்லோராலும் முடியாது. தவிர பணவசதி முதலியன இருந்தால் மட்டும்

போதாது. தைரியமும் இருக்க வேண்டும். கழுத்தை அறுத்து ஆபரேஷன் செய்வதென்பது வேலான காரியமா? ஒரு சிறு கட்டியை அறுக்க வேண்டும் என்குலே பயப்படும் நாம், அவ்வளவு பெரிய ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளத் தைரியம் வேண்டுமே! அப்படி ஒருகால் துணிந்து செய்து கொண்டாலும், குரங்கின் குணம் குறுக்கே வந்து விட்டால்! ...

ஆகவே, இந்த ஆபரேஷனை இப்பொழுது அவ்வளவு நம்பிக்கையாய் நாடுபவர்கள் குறைந்து விட்டார்கள். பிறகு தைராய்ட், ஹார்மோன்களைக் கொண்டு

தயார் செய்த மாத்திரைகள் வந்தன. அதன் கன்மை, தீமைகளைப் பற்றி முன் அத்தியாயங்களில் தெரிந்து கொண்டோம். ஆகவே அவைகளையும் எல்லோராலும் உபயோகிக்க முடியாது.

இந்த தைராய்ட் மாத்திரையைக் கண்டு, நமது காட்டு வைத்திய சிபுணர்கள் கம்மாயிருக்கவில்லை. அதைப் போலக் குரங்குகளின் தைராய்ட் ரஸத்தினால் செய்த பல வேகியங்கள் தயாரித்தார்கள். 'கருங் குரங்கின் ரஸாயனம்', 'வேண் குரங்கின் ரஸாயனம்', 'இழந்த வாலிபத்தை இரு பது நாளில் பெறும் அற்புதம்' என்றெல்லாம் விளம்பரங்கள் செய்தார்கள். இந்த வேகியங்களெல்லாம் தைராய்ட் மாத்திரை என்று கண்டுதலச் செய்கின்றதோ அதையேதான் செய்யும்.

பிறகு சில தேகப் பயிற்சி சிபுணர்களால் தைராய்டைக் கசக்குதல் போன்ற சில பயிற்சிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அவைகளாலும் அரை குறைப் பலனே ஏற்பட்டன. போதிய போஷனை தைராய்டுக்குக் கிட்டவில்லை. அப்பயிற்சிகளை நல்ல பலசாலிகளால்தான் செய்ய முடியும். வயதானவர்களாலும் பலவீனர்களாலும், நோயாளிகளாலும் செய்ய முடியாது.

ஆனால் கழுத்தறுக்காமலும், தைராய்ட் மாத்திரையை விழுங்காமலும், கருங் குரங்கின் ரஸாயனத்தை ரஸிக்காமலும், அரை குறை மேல்காட்டு அப்பியாசத்தை அப்பியசிக்காமலும், மனிதன் கசுமாய், நோயில்லாமல் நீண்டநாள் வாலிபமாய் வாழ வழியில்லையா? வழி உண்டு. அது தான் யோக மார்க்கம். சர்வாங்காசனத்தில் அதன் மகத்துவம் பொருந்தி யிருக்கிறது. இதன் அழகான பெயரிலிருந்தே இதன் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். சர்வ — அங்க — ஆசனம். சர்வ அங்கங்களையும் ரட்சிக்கும் ஆசனம் என்று அர்த்தம். இதன் மகிமை ஹடயோகத்தில் காணக் கிடக்கிறது. அதில் வாலிபத்தை அவ்வளவாக வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. நீண்டநாள் நோயில்லாமல் திடகாத்திரமாய் யௌவனத்துடன் இருக்கலாமென்று இருக்கிறது.

ஆனால் நமது முன்னோர்கள் மனிதன் கட்டையில் அடைபடக் கூடிய ஒரு உன்னத நிலைக்கு இந்த ஆசனங்களை ஒரு படியாகக் கிட்டினார்கள். அவ்வளவே. இதுவே சிலைத்துவிடத் திட்டமிட்டார்கள் இல்லை. எந்தக் காரியம் சாதிக்க வேண்டுமானாலும், உடல் உறுதியாய் இருந்தால் தானே முடியும்! கவரை வைத்ததல்லவா சித்திரம் எழுத வேண்டும்!

"ஐயா, மோட்சத்தை நாடுபவர்களுக்கும் மேல் உலகத்துக்குப் போக ஆசைப்படுகிறவர்களுக்கும் தான் இந்த ஆசனங்கள்

எல்லாம் வேண்டும். நமக்கென்னத்துக்கு? உண்ண உணவில்லை, இருக்க இடமில்லை, பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுவார் யார்? உங்கள் யோகாசனம் வந்து காப்பாற்றி விடுமோ?" என்று சிலர் முணு முணுப்பதும் காணில் விழுகிறது.

உங்களை மோட்சத்துக்குப் போகச் சொல்லவில்லை; வைகுந்தத்திற்கும் போகச் சொல்லவில்லை; பரமோகத்திற்கும் போகச் சொல்லவில்லை. நாம் பிறந்து வளர்ந்த இந்த மண்ணிலேயே கசுமாய், இன்பமாய், ஆனந்தமாய் வாழ வழியைச் சொல்லுகிறோம். பெண்சாதி, பிள்ளைகளை வெறுத்து யோகாசனங்களைப் பழகச் சொல்லவில்லை. அவர்களும் யோகாசனங்களைச் செய்து இகத்திலேயே பரத்தைக் காண வழி சொல்லுகிறோம்.

அழகிய பலம் பொருந்திய குழந்தைகளை உலகத்துக்கு சன்றரியங்கள். சப்பைக் குழந்தைகளையும், கோஞ்சான் குழந்தைகளையும் பெறுவது பாவமாகும். வாலிபர்களே! காளைகளாய்த் திகழங்கள். நல்லொழுக்கம், நல் உணவு, நல் உறவு, நல் உறக்கம், நல் அறிவு இவைகளையே நாடுங்கள். காளைப் பருவத்தைக் கருத்தாய்க் காப்பாற்றுது. கண்மூடித்தனமாய்த் திரியாதீர்கள். வயதான பெரியோர்களே! ஏமாற்றம் வேண்டாஹ். வெறுப்பு வேண்டாம். மூப்பெனும் பிணியே அணுகாது. எல்லோரும் யோக மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

யோக மார்க்கமானது மனிதனை உயர்த்துமே தவிர, தாழ்த்தாது. கசுவழி ஆசன வழி இருக்க வேறு வழிகளில் சென்ற உடலிழந்து, பொருளிழந்து, ஆவி குறைந்து வாடுவானேன்? மருந்து எனும் துரும்பைப் பிடித்து, இந்த சம்சார சாகர மெனும் வாழ்க்கையில் கரையேறி விடலாமென்று நினைக்கிறார்கள்! அது நடக்கக் கூடிய காரியமா?

சர்வாங்காசனமே எல்லோருக்கும் துணையுமே ஒரு சிறந்த ஆசனம். இதை ஒரு டாக்டர் என்றே சொல்லலாம். டாக்டர் சர்வாங்காசனத்தை நாடுபவர்கள் என்றும் கசுமாய் இருப்பார்கள். நோயே அணுகாது. அவருக்குக் கட்டணம் கிடையாது.

காக, பணம் கேட்காத நண்பன். ஏழை, எளியோர்களின் பங்காளன். பணக்காரன், தரித்திரன் என்று பாசபட்சம் பாசாட்ட மாட்டான். எல்லாருக்கும் ஆரோகிய தானத்தை அள்ளி அளிப்பான். 'தஞ்ச மடைந்தவனுக்கு அஞ்சேல்' என்று அபயம் அளிப்பான். திராப் பிணியைத் தீர்க்கும் தயானன். சகல பிணிக்கும் சஞ்சீவி. உடல் குறை, மனக்குறை எதுவாய் இருப்பினும் சர்வாங்காசனத்தின் மூலம் சிச்சயம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். (தேடலும்)

மதகீயகேந்திரம்

விஜயமணி

சுரான் - 2.

சில தினங்களுக்கு முன் சுரான் பிரதம மந்திரி ஜெனரல் அலி ரஸ்மாரா கொலையுண்டார் அல்லவா? அந்தக் கொலைக்கும் இன்று அந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் கொந்தளிப்புக்கும் சுரானில் உற்பத்தியாகும் எண்ணெய்ச் செவ்வந்தான காரணம்!

இந்த எண்ணெய் விவகாரம் இன்று அல்லது நேற்று ஏற்பட்ட தல்லை. மேற்படி விவகாரம் சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக சுரான் எப்போடு படுத்தி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கலாம்.

பதினெட்டு, பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டுகளில் உள்நாட்டுக் கலகங்களினாலும் ஊழல் ஆட்சி முறையினாலும் பாரசீகம் அல்லல்பட்டு வந்தது. பாரசீகம் ஐரோப்பிய நாடுகளின் மீது படையெடுத்த காலம் போய், ஐரோப்பா பாரசீகத்திலும் தனது ஆதிக்கத்தை விஸ்தரிக்கத் தொடங்கியது. ஒரு புறம் வடக்கே ருஷ்யர்கள் இடைவிடாது பாரசீகத்தை நெருக்கி வந்தார்கள். மற்றொருபுறம் பாரசீக வளைகுடாவிலிருந்து பிரிட்டிஷார் அந்த நாட்டை நெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பாரசீகம் இந்தியாவை அடுத்திருப்பதால், அந்த நாட்டில் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கம் ஏற்படுவதைப் பிரிட்டிஷார் விரும்பவில்லை. பாரசீகத்தில் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டு விட்டால், எங்கு தங்களுடைய இந்திய சாம்ராஜ்யத்துக்கு ஆபத்து நேருமோ என்று அவர்கள் கலங்கினர். இந்தியாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் மேற் கொண்டு மற்ற நாடுகளுக்கு, குறிப்பாகத் தங்கள் எல்லையை அடுத்துள்ள மற்ற நாடுகளுக்குப் பரவக் கூடாது என்பதே ருஷ்யாவின் நோக்கம். எனவே பிரிட்டிஷ் சிங்கத்துக்கும் ருஷ்யக் கரடிக்கும் இடையே அகப்பட்டிருக்கக் கொண்டு பாரசீகம் பரிதவிக்க நேர்ந்தது.

எனினும் மேற்படி நிலைமை ஒரு விதத்தில் பாரசீகத்துக்கு மகத்தான நன்மையாகவே முடிந்தது! அந்த நாட்டின் விஷயத்தில் பிரிட்டிஷ்—ருஷ்ய வல்லரசுகளுக்குள் அத்தகைய போட்டி இராவிடில், ருஷ்யாவோ அல்லது பிரிட்டிஷே வெருகாலத்துக்கு முன்பே பாரசீக நாட்டைக் கபளி கரம் செய்திருக்கும். பாரசீகத்தைப் போல் வல்லரசுகளின் போட்டிக்கு இடமிராத எகிப்து பிரிட்டனின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட நேர்ந்ததே இதற்கு உதாரணம்.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு முடிவடைந்ததெனினும், பாரசீகத்தின் கடி

டங்களுக்கு முடிவேற்படவில்லை. அதாவது இருபதாவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே பாரசீகத்தில் பெட்ரோல் வயல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. எனவே, அரசியல் நோக்கம் கொண்டு சுரானைத் தொல்லைப் படுத்தி வந்த வல்லரசுகளை, அங்கு எண்ணெய் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதிலிருந்து பொருளாதார ஆசையும் ஆட்கொண்டது. அதன் காரணமாக மீண்டும் பாரசீகம் வல்லரசுகளின் போட்டிக்கும் கண்ணோட்டத்துக்கும் இலக்காக நேர்ந்தது.

பாரசீக மன்னர் ஷாவினால், மேற்படி எண்ணெய் வயல்களிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் உரிமை டி ஆர்லி என்ற ஓர் ஆங்கிலேயருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவர் எண்ணெய் எடுக்கும் உரிமை விஷயமாக சுரான் மன்னருடன் அறுபது வருஷ காலத்துக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அதற்கிணங்க ஆங்கிலோ—பர்ஸியன் எண்ணெய்க் கம்பெனி என்ற பெயரில் ஒரு கம்பெனியும் அமைக்கப்பட்டது. எண்ணெய் எடுத்த இனத்தில் அந்தக் கம்பெனி இதுவரையில் அடைந்துள்ள லாபம் எத்தனையோ கோடி பவுல்கள் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேலே குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட சில வருஷங்களுக்குப் பின் சுரான் சர்க்கார் விழித்துக் கொண்டனர். பிரிட்டிஷாருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தினால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை உணர்ந்தனர். அதனால் பிரிட்டிஷாருக்குக் கிடைத்த பெரும் லாபத்தில் ஒரு சிறு பகுதியே சுரான் சர்க்காருக்குக் கிடைத்து வந்தது. எனவே, அந்த ஒப்பந்தத்தை அதன் கெடு முடிவதற்குள்ளாகவே சுரான் சர்க்கார் ரத்து செய்தார்கள்.

தங்களுடைய அமிதமான லாபத்துக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய சுரான் சர்க்காரின் செய்கை பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கியது. அவர்கள் சுரான் சர்க்காரை உருட்டியும் மிரட்டியும் பணிய வைக்க முற்பட்டார்கள்.

எனினும் இருபதாவது நூற்றாண்டிலே ஒரு நாடு, —அது எவ்வளவு வலிமை வாய்ந்ததாயினும் மற்றொரு நாட்டை அவ்வளவு கலையாக மிரட்டிப் பணியவைக்க முடியாது அல்லவா? எனவே பிரிட்டிஷரின் மிட்டல் வாயனவில் சிறு விட்டது. பின்னர் சரான் சர்க்காருக்குச் சாதகமான முறையில் ஓர் ஒப்பந்தத்தைப் பிரிட்டிஷர் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியது.

அவ்வாறு அன்னியர் ஆதிக்கத்தை வெறுத்துவந்த சரானில், சரான் மக்களைக் காட்டிலும் அன்னியநாட்டினரிடம் அதிக உறவு கொண்டாடும் ஒரு கட்சி ஏற்பட்டது. அந்தக் கட்சியின் வேறு யாரும் இல்லை; சரான் மன்னர் ஷாவும் அவரைச் சேர்ந்த கையகல வாதிகளும் தான்!

ஷாவின் ஏகாதிபத்தியத்தையும் சரான் விவகாரங்களில் அன்னியர்கள் தலையிடுவதையும் சரான் மக்கள் விரும்பவில்லை. அரசியல் சீர்திருத்தங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். ஜனநாயக அரசியல் ஏற்பட வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தனர். ஊழல் ஆட்சி முறை, அமிதவரிகள் முதலியவற்றை சரான் மக்கள் வெறுத்தனர்.

இந்தக் 'கிளர்ச்சிக்காரர்களை'ப் போல் வல்லரசுகள் அவ்வளவு மோசமானவர்கள் அல்ல என்று ஷாவுக்குத் தோன்றியது! 1904-ம் வருஷம் நடந்த ரூஷ்ய-ஐப்பான் யுத்தத்திய ஐப்பான் வெற்றி பெற்றது மற்ற ஆசியா நாட்டு மகாநாடு போலயே சரான் தேசிய வாதிகளுக்கும் மலிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்தது. ஐரோப்பிய வல்லரசை எதிர்த்து சிற்ற ஆசியா நாடான ஐப்பான் வெற்றி பெற்றதைக் குறித்து மாரதிரமல்ல, சராணத்தின் புழத்தி வந்த ரூஷ்யா

தோல்வி யடைந்ததைக் குறித்தும் அவர்கள் மிகவும் சந்தேகம் அடைந்தனர்.

பின்னர் 1905-ம் ஆண்டு ஜார் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சியில் ரூஷ்யாவிலே தேசியப் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதை ஜார் சக்கரவர்த்தி சர்க்கார் கொடிய அடக்கு முறைகளைக் கைக்கொண்டு நகக்கி விட்டார்கள் எனினும் மேற்படி புரட்சி சரானியர்களுக்கு உத்வேகத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கவே செய்தது. அதன் பயனாக சரானியர்கள் மேலும் மேலும்

விடாமல் கிளர்ச்சி செய்து கடைசியில் வெற்றியும் பெற்றார்கள்.

இறுதியாக, அவர்களின் கோரிக்கைக்கு ஷா வேண்டா வெறப்பூடன் இணங்கினார். அதன் பலனாக 1908-ம் ஆண்டு முஜாபர் உத்தின் ஷா காலத்தில் ஜனநாயக ஆட்சி முறைகள் அம்சமான பார்லிமெண்டு (மஜ்லிஸ்) சரானில் ஏற்பட்டது.

பார்லிமெண்டு ஏற்பட்ட பின்னரும் கூட சரான் மக்களின் தேசிய அபிவாழைகள் கிறைவேறவில்லை. 1907-ம் ஆண்டு முஜாபர் உத்தின் ஷா காலமாணர். அவருக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வந்த அவரது புதல்வர் முகமது அலி மிர்ஸா மறுபடியும் சரானிலே மன்னரின் சர்வாதி காரத்தை கிடைத்ததும் குழ்ச்சியில் ஈடுபட்டார். சரானில் ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்பட்டால் தக்களுடைய திருவிளையாடல்கள் பலிக்காமற் போய்விடும் என்ற உத்தேசத்துடன் ரூஷ்யாவும் பிரிட்டனும் புதிய ஷாவுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தன.

சரான் பார்லிமெண்டின் மீது வெடிகுண்டுப் பிரயோகம் செய்யவும் ஷா துணிந்தார் என்றால், ஜனநாயக முறையை ஷா எவ்வளவு தூரம் வெறுத்திருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்!

ஷா முகமது அலி மிர்ஸாவின் ஆட்சியில் சரான் பிரதம மந்திரி முதலிய பலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். நாடெங்கும் கோரமான அடக்கு முறைகள் தாண்டவமாடின. ஏராளமான ஜனங்கள் பஸியினர். எனினும் எவ்வளவுக்கு அடக்கு முறைகள் அதிகமாயினவோ அவ்வளவுக்கு ஜனங்களுடைய புரட்சியின் உற்சாகம் அதிகமாயிற்று. மேற்படி சிலமை பல மாதங்கள் வகரையில் நீடித்திருந்தது.

சரான் மக்களும் துருப்புளும் பார்லிமெண்டுக்கும் தேசிய வாதிகளுக்கும் பக்க

பலமாக சிற்றதால், ஷா உயிருக்குப் படந்து ஓடும்படி கேந்தது. ரூஷ்யத் துருப்புளின் பாதுகாப்பு இல்லாவிடில் ஷாவின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கும்.

கடைசியில் ரூஷ்ய ஸ்தானீகர் காரியாலயத்தில் சரான் புருந்த முகமது அலி மிர்ஸா முடி துறந்து விட வேண்டும் என்று பார்லிமெண்டு தீர்மானித்ததற் கிணங்க அவர் ராஜ்யத்தைத் துறந்தார். பிறகு 1909-ல் அவரது புதல்வனுள் பல்விசைநு வயதுள்ள கஸ்தான் அகமது பட்டத்துக்கு வந்தான்.

முடியுழந்த முகமது அலி

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா ?

வருஷக் கணக்காக நான்
மக்ளீன்ஸ் உபயோகித்து
வருகிறேன். என் பற்கள்
அழகாகவும் வெண்
மையாகவும்
இருக்கின்றன.
நான் வேறு
எந்த டீத் பேஸ்ட்
மும் உபயோகிக்
கமாட்டேன்.

வாயை சுத்தப்படுத்த
மூச்சின் தாழ்ந்ததை
பேரக்குறைத

உமிழ்தல்
மேலேயும் தலைநீர்
செதுவண்ப் பாதுகாக்கிறது.

மேலே உள்ள கறையின் அடர்த்தி
பற்களுக்கு
வெண்மை
கொடுக்கிறது.

பலபயன்பாடையும் விரிவானதாகவும் தேவையான பற்களை அழிப்பதற்கும், அத்தகைய அநீதமான உத்தமும் பாதுகாப்பும் தராத காரணமாக தேடுபவர்கள் உபயோகிக்கும் வேண்டிய மிகவும் உகந்தமான தேடுபொருள் உபயோகிப்பவர்கள்.

தேடுபொருள் தேர்ந்தெடுத்தல் மிகவும் முக்கியமான தகவல் இது. வாயின் கறையின் உமிழ்தல் மூலம் பற்களைத் தேடுபொருள் பற்றாமல் பாதி படாமலும் மிகவும் நடுத்த உதவுகிறது. பற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் பற்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அந்த அடர்த்தியும் பற்களை வெண்பாடாகவும், பலபயன்பாடு செய்ய ஏற்றமான தேடுபொருள் தேடுகிறது.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
வாங்குங்கள் !

MTR-49M

சீராளனின் தாராளம்

கோணல்

சீராளன் திக்கித் திக்கிப் பேசினாலும் தடுமுடி தான் பேசுவான். எனக்கு அவனிடம் ஒரு தனியான மதிப்பு; கொன்னக் கோல் வாசிப்பது போல், ஒவ்வொரு வார்த்தையின் முதல் எழுத்தையும் பல தடவை சொல்லி ஒரு வாக்கியத்தை முடிக்க அவனுக்கு அரை மணி நேரமானாலும் அவனுடைய வார்த்தைகளில் பரிவும் அபிமானமும் அசாத்யமாகத்தானிருக்கும். "ப...ப...ப...பணம் என்ன பிரமாதம் கா...கா...காணும். கா.....கா.....கான் தரேன்" என்று அடிக்கொரு தடவை தயான நோக்கத்தோடு இந்தக் காலத்தில் எந்த வள்ளல் தான் சொல்லுவான்? ஆனால் சீராளன் பணத்தைப் பற்றி அலட்சியமாகப் பேசத் தயங்குவதே இல்லை. அவனிடம் பண உதவியை நாடி எவ்வளவு பேர் பயனடைந்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் எனக்குப் பண நெருக்கடி ஏற்பட்டு அவனுடைய உதவியை நாடும் சந்தர்ப்பமே ஏற்படவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை நான் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

உலகத்தில் பண நெருக்கடி ஏற்படுவது எல்லோருக்கும் சகஜம். நெருக்கடி ஏற்பட்ட சமயத்தில் தாராள நோக்கத்துடன் உதவி புரிந்தவர்கள் அகப்படுவதுதானே கஷ்டம்? அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சீராளன் இருக்கவே இருக்கிறான் என்ற தைரியமும் ஆறுதலும் எனக்கு இருந்தது. சீராளன் மீது நான் வைத்த நம்பிக்கைக்குக் காரணம் அவனுடைய அனுதாபமும், அன்பும் தயானமும் நிறைந்த பேச்சுத் தானே தவிர வேறு குறிப்பாக எந்த அனுபவமும் எனக்கு இல்லை.

ஊரில் என்னைத் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் சீராளனைக் கண்டால் பிடிக்காது. சீராளனோடு நான் நெருங்கிப் பழகுவதும், அவனுக்காகப் பரிந்து பேசுவதும் என் கண்பர்களில் அனேகருக்குப் பிடிக்காது. மூக்கியமாகக் குப்புவுக்கு நான் சீராளனோடு பழகுவது கட்டோடு பிடிக்கவே இல்லை! எப்பொழுதும் 'சீராளனை நம்பாதே! நம்பாதே!' என்று என்னை எச்சரித்துக்கொண்டே இருப்பான். நான் அவன் வார்த்தைகளைக் காழில் வாங்குவதே இல்லை. 'நம்பினோர் கெடுவதில்லை' நான்கு மறைத்திர்ப்பு' என்ற கொள்கையை நான் கண்முடித்தனமாகக் கடைப்பிடிப்பவனாகையால், உலகத்தில் எவன் சந்திய சந்தன், எவன் மோசக்காரன். என்ற

வித்தியாசமே பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, சீராளனின் அன்பொழுதும் பேச்சையும் தயாள நோக்கத்தையும் எடுத்துச் சொல்லிக் குப்புவோடு தர்க்கம் செய்தேன்.

"சரி! நீ இவ்வளவு தூரம் அவனைப் பற்றிப் பெரிதாகச் சொல்கிறாயே, அவனிடமிருந்து ஒரு ஐந்து ரூபாய் கடனாக வாங்கிவிடு, பார்ப்போம்" என்றான் குப்பு.

"இதென்ன பிரமாதம்? நான் கேட்டவுடனேயே அவன் கொடுக்கிறானே இல்லையா, பா!" என்று விம்பு பேசினான்.

குப்பு பரிசாசமாகச் சிரித்துக்கொண்டே "நீ கேட்டவுடனேயே கொடுத்து விடுவது போல்தான் அவன் பேசுவது வழக்கம். ஆனால் அவனிடமிருந்து பணம் மாத்திரம் பெயராது" என்றான்.

"உனக்கு அவனைப்பற்றித் தெரியாது. நான் அவனிடமிருந்து ஐந்து ரூபாய் கைமாற்றாக வாங்கி விட்டால் நீ என்ன கொடுக்கிறாய்.....?" என்றேன்.

"பந்தயம், ஐந்து ரூபாய்! நீ அவனிடமிருந்து ஐந்து ரூபாய் கைமாற்று வாங்கி விட்டால் நான் தோற்றுப் போய் விட்டேன் என்று ஒப்புக்கொண்டு, உனக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கிறேன். அவன் கொடுக்கத் தவறி விட்டால், நீ எனக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்துவிட வேண்டும்" என்றான். நானும் ஒப்புக்கொண்டேன்.

அன்று சாயந்திரமே சீராளனைச் சந்தித்தேன். அப்பொழுது குப்புவும் கூட இருந்தான். "மிஸ்டர் சீராளன்! எனக்கு நீங்கள் ஒரு உபகாரம் செய்யணும்....." என்றேன் பேச்சோடு பேச்சாக. (அவனுடைய பேச்சுக்களை அவன் பேசும் ரீதியிலேயே எழுதுவதும் சிரமம்; படிப்பதும் சிரமமாகையால், சாதாரண மனிதர்கள் பேசும் ரீதியிலேயே எழுதுகிறேன்.) "என்ன செய்யணும்ய்யா? சினேகிதம் என்றால் உபகாரம் செய்யத்தானே இருக்கிறீரும்? தாராளமாய்ச் சொல்லும், செய்யக் காத்திருக்கிறேன்—" என்றான் ஆதரவோடு.

"ஒன்றும் இல்லை. நாளை தினம் ஒரு அவசரக் காரியமாகத் தஞ்சாவூருக்குப் போக வேண்டும். ஒரு ஐந்து ரூபாய் கைமாத்தாகக் கொடுத்தால் நல்லது....." என்றேன்.

"ஐந்து ரூபாய்தானே, என்ன பிரமாதம்.....? ரூபாய் கிடக்குங்காணும். ஐந்து ரூபாய் இல்லவே ஐம்பது ரூபாய் கேட்டாலும் தரேன்....." என்றான்.

“ஐம்பது ரூபாய் எதற்கு? ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தாலே போதும். அடுத்த மாதம் சம்பளம் வந்தவுடனே திருப்பிக் கொடுத்து விடுறேன்.....”

“நீங்க திருப்பிக் கொடுக்கவே வேண்டாமய்யா—பணம் என்ன பிரமாதம்? உங்களுக்கு உபகாரம் செய்யாமல் யாருக்குச் செய்யப் போகிறேன்? நாளைக் காலைலே விட்டுக்கு வாருங்கள்! தருகிறேன்!”

“அவசரக் காரியம். நீங்கள் ரொம்ப ஆபத்த நண்பராயிற்றே என்று தான் உங்கலிடம் கேட்டேன். பத்து மணி வண்டிக்குத் தஞ்சாவூர் போகவேண்டும்...”

“கட்டாயம் தருகிறேன் காணும். பணம் என்னய்யா பிரமாதம்...?” என்றான் சீராளன். அடித்தர் திருத்தமாக அவன் சொல்லிய வார்த்தைகளிலிருந்து மறு நாள் கட்டாயம் அவன் பணத்தைத் தந்து விடுவான் என்று தான் நான் நம்பினேன். ஆனால் குப்புவுக்கு அவனிடம் துளிக்கூட நம்பிக்கை ஏற்படவேயில்லை, “வாங்கிவிடு பார்ப்போம். உன் சமீபத்தை—” என்று தான் அவன் விம்பு பேசினான்.

மறுநாள் காலைச் சீராளனின் வீட்டுக்குப் போனேன். அவன் என்னைக் கண்டதும் அன்பொழுக வரவேற்று உபசரித்த தோரணையில் நான் கைமாற்றாகக் கேட்ட ரூபாயைக் கொடுத்து விடுவான் போல் தான் தோன்றியது. ஆனால் அவன் என்னை உட்கார வைத்துப் பேசிய அரை மணி நேரமும் கொரியா யுத்தத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசினானே தவிரப் பணத்தைப் பற்றிய வார்த்தையே எழவில்லை. என்னால் எவ்வளவு நேரம் தான் பெறுமையாக இருக்க முடியும்? “நான் நேற்றுக் கேட்டேனே.....? மறந்து விட்டீர்களா?” என்றேன் மெதுவாக.

“மறந்து விடுவேனா? பணம் தானே? என்ன பிரமாதம்? இப்போ கையில் இல்லை. மத்தியானம் ஆயி லுக்கு வாருங்களேன், தருகிறேன்” என்றான்.

“காலை வண்டியிலேயே போகலாமென்று நினைத்தேன். அவசரக் காரியம்” என்றேன்.

“மத்தியான வண்டியில் போம். நான் கட்டாயம் தருகிறேன்” என்றான்.

“மத்தியான மா வது கட்டாயம் தந்து விடுவீர்களா? உங்களால் முடியா விட்டால் சொல்லி விடுங்கள். அவசரக் காரியம். வேறு யாரிடமாவது வாங்கிக் கொள்கிறேன்.....” என்றேன்

“அட்டே? நான் இருக்கும் போது, நீங்க வேறு ஒருவரிடம் எதற்காகப் போகணும்? உங்களுக்கு உபகாரம் செய்யாமல் வேறு யாருக்கு நான் உபகாரம் செய்யப் போகிறேனய்யா?” என்றான். நான் அவன் வார்த்தைகளை மனப் பூர்வமாக நம்பினேன். மத்தியானம் பதை பதைக்கிற வெய்யலில் அவனுடைய ஆயி லுக்குச் சென்றேன். ஆயில் வேலைக்கு இடையே என்னோடு பேசச் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்றும் சாயந்திரம் வீட்டுக்கு வந்தால் கட்டாயம் தருவதாகவும் சொன்னான். வேறு வழியின்றிச் சாயந்திரம் ஒரு தடவை அவன் வீட்டுக்குப் போனேன். அவன் வீட்டில் இல்லை.

காலை, மத்தியானம், சாயந்திரம், ராத்திரி என்று சிரமமோ, அலுப்போ, கூச்சமோ இல்லாமல் அவனிடமிருந்து எப்படியாவது ஐந்து ரூபாயைக் கை மாற்றாக வாங்கிவிட வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டதான் நான் அலைந்தேன். ஒருவாரம் ஓடிவிட்டது. சீராளனும் அலுப்படையாமல் எனக்குச் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி வந்தான். அவசர ஜோலியாக நான் தஞ்சாவூர் போகும் பிரயாணத்தை அவன் வைத்த கெடுவுக்கு மாற்றிக் கொண்டே வந்தேன். இரண்டு வாரமும் ஓடி விட்டது. அவன் ‘வீட்டுக்கு வா’ என்றால் வீட்டுக்குப் போவேன். ‘ஆயிலுக்கு வா’ என்றால் ஆயிலுக்குப் போவேன். எங்கேயாவது ‘காத்திரு’ என்று சொன்னால் மணிக் கணக்காகக் காத்திருப்பேன். ஒவ்வொரு தடவையும் ‘பணம் என்ன பிரமாதம். வேண்டியது தருகிறேன் ஐயா’ என்று சளைக்காமல் சொல்லுவானே தவிர, அவன் கையிலிருந்து என்னவோ பணம் மாத்திரம் எழும்பிய பாடா யில்லை. நானும் விடாக் கண்டனாக இருந்தேன்.

அவனும் கொடாமுண்ட னாக இருந்தான்.

வர வர என் நம்பிக்கையில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. எதிர்பாராத வகையில் நான் கேட்ட ஐந்து ரூபாயை அவன் கொடுத்தவிட்டால் அந்த ஆச்சரியத்தில் நான் கல்லாய்ச் சமைந்து போனாலும் போய் விடலாம் என்ற பயங்கூட எனக்கு ஏற்படலாயிற்று. நான்குப்புவிடம் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு பந்தயம் கட்டிய ஐந்து ரூபாயைக் கொடுத்துவிட வேண்டியதுதான் என்ற முடி

பணம் என்னய்யா பிரமாதம்...

தையும் அவனுடைய மானத்
தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள
வேண்டிய அவசியத்தை வற
புறத்தி விட்டு வந்தேன்.

அன்று சாயந்திரம் சீரா
ளனின் வருகைக்காகக் குப்பு
வோடுகாத்திருந்தேன். ஆனால்
வெகு நேரம் ஆகியும் சீரா
ளன் மாத்திரம் வந்து சேர
வில்லை. தான் கையிலிருந்து
ஐந்து ரூபாய் கொண்டு வந்து
கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்
நான் கொடுத்து வைத்திருந்

வுக்கு வந்தேன். ஆனால் அவ்வளவு கலப
மாகத் தோல்வி யடைய எனக்கு இய்ட
மில்லை. நல்லவேளை, குப்பு எனக்கு ஒரு
மாதத் தவணை கொடுத்தான். இந்த ஒரு
மாதத்திற்குள் சீராளனிடமிருந்து ஐந்து
ரூபாயை எப்படியாவது வாங்கி விடலா
மென்ற தைரியம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

நாட்கள் ஓடி விட்டன. ஆனால்
சீராளன் இன்னும் பணம் தந்தபாடிவில்லை.
நான் குப்புவிடம் கட்டிய பந்தயத்துக்கு
மறுநாளோடு கெடு தீர்த்து போய் விடு
கிறது. நாளை நிகத்திற்குள் சீராளன்
நான் கேட்ட கைமாற்று ஐந்து ரூபாயைக்
கொடுக்கா விட்டால் நான் பந்தயத்தில்
தோல்வி யடைந்ததாக ஒப்புக் கொண்டு
குப்புவுக்கு ஐந்து ரூபாயைக் கொடுக்க
வேண்டியதுதான்.

நான் குப்புவிடம் தோல்வியடைவது
பற்றிக் கூட வருத்தப்படவில்லை. சீரா
ளன் யோக்கியமானவன், வாக்குத் தவறு
தவன், உபகார சிந்தையுள்ளவன் என்று
நான் சொல்லி வந்த வாக்குப் பொய்த்துப்
போகிறதே என்றுதான் வருத்தப் பட்
டேன். என் கௌரவத்தை விட அவனு
டைய கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்
டியதுதான் முக்கியமானதாகப் பட்டது.
கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

அன்று காலை சீராளனின் வீட்டுக்குப்
போய் அவனிடம் ஒரு ஐந்து ரூபாயைக்
கொடுத்து, அன்று சாயந்திரம் நான் குப்பு
வோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது
'ஐந்து ரூபாய் கைமாற்றுக் கேட்டமே
இந்தாருமய்யா' என்று சொல்லி என்
னிடம் கொடுக்கும்படி அவனிடம் வேண்
டிக் கொண்டேன். சீராளன் அந்த
பணத்தை வாங்க மறுத்து, தானே அன்று
சாயந்திரம் நிச்சயம் ஐந்து ரூபாய்
கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுவதாகச்
சொன்னான். அவனிடம் எனக்கு நம்
பிக்கை ஏற்படவில்லை. பிடிவாதமாக அவ
னிடம் பணத்தைக் கொடுத்து என் மானத்

கும் பணத்தையாவது ஆடம்பரமாகக்
கொண்டு வந்து கொடுக்கக் கூடாதா?
நகைப்பிற் கிடமாக்கி விட்டானே? குப்பு
மனம் போனபடி என்னைப் பரிசாகம்
செய்து தீர்த்தான்.

அன்று இரவு போங்கி எழும் கோபத்
தோடு சீராளனின் வீட்டுக்குப்போனேன்.
"ஏனய்யா, உம்மால் ஐந்து ரூபாய் கை
மாற்றுக்கக் கொடுக்கக் கையாலாகா விட்
டால் நான் கொடுத்த ரூபாயையாவது
மதிப்பாகக் கொண்டு வந்து கொடுத்து
என் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றி இருக்கக்
கூடாதா?" என்று சிறினைன்.

சீராளன் அமைதியாகத் திக்கித் திக்கிப்
பதில் சொன்னான். "கீங்க கொடுத்த
ரூபாய் வீட்டில் ஒரு அவசரச் செலவுக்கு
உபயோகப்பட்டுப் போய் விட்டது.
கோபித்துக் கொள்ளாதேயும். பணம்
என்ன பிரமாதம்! நாளைக் காலையில் ஐந்து
ரூபாய்க்குப் பத்து ரூபாயாகக் கொண்டு
வந்து கொடுக்கிறேன், பாளும்" என்றான்.
இதற்குமேல் என் ஆனால் அவனோடு
பேசிக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. ஆத்
திரத்தோடு வீட்டுக்கு வந்து விட்டேன்.

மறுநாள் காலையில் குப்புவிடம் நான்
என் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு பந்தயம்
வைத்த ஐந்து ரூபாயைக் கொடுத்து விட்
டேன். சீராளன் எனக்கு ஐந்து ரூபாய்
கைமாற்றுக் கொடுக்கா விட்டாலும்,
என்னை ஒரு மாத காலம் அடைய வைத்து
என்னை ஐந்து ரூபாய் வாங்கி வீட்டுச்
செலவுக்கு உபயோகித்துக் கொண்டது
தான் எனக்கு ஆற்றமாட்டாத துக்கமாய்
இருந்தது. பந்தயம் கட்டிக் குப்பு ஐந்து
ரூபாயை அடித்துக் கொண்டு போனது
என் துக்கத்தை இரட்டிப்பாக்கியது.

எது எப்படி. இருந்தாலென்ன? இன்று
வரையில் என்னைக் கண்டபோ தெல்லாம்
சீராளன் "ப...ப...ப...பணம் என்ன பிர
மாதம் காணும். எ...எ...எ...என்னைக்
கேளும். வே...வே...வேண்டியது தரு
கிறேன்" என்று தாராளமாகவும் பரி
வோடும் சொல்லத் தவறுவதேயில்லை.

நாடக நடிகன்

ரா. வேங்கடசாமி

கிரியைண்ணன் அன்று கோபத்தின் எல்லை எட்டியிட்டான். அவன் போட்ட சத்தத்தில் வீடே இடிந்து விழுந்துவிடும்போல் இருந்தது. கோபத்துக்கு ஆளானவன் அவன் மகன் செல்லாயிதான். செல்லாயி அவன் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு நிற்க, நிற்கக் காளியண்ணன் பேசிக் கொண்டே போனான்.

“நானும் உனக்குப் புத்தி சொல்லிச் சொல்லிச் சலிசைப் போயிட்டேன். நீ என்னுடைய தான் நினைச்சிக்கட்டு இருக்கே உன் மனநிலை! கல்யாணம்கூட நிச்சயமாயிட்டது! இந்த நிலையிலே நீ இப்படி நடந்துவிட்டா நிச்சயமாகியிருக்கிற மாப்பிள்ளை உன்னைக் கட்டிக்குவானா! ஏ, புள்ளே! வாயைத் திறந்து பேசேன்..... வாயிலே என்ன!”

செல்லாயிக்கு அதற்கு மேலும் பேசாமல் இருக்கப் பிடிக்கவில்லை.

“அவன் கட்டிக்காத போனாப் போறான்!” என்று அவன் வார்த்தையைக் கூட முடிக்கவில்லை, காளியண்ணன் கட்டிலிருந்து சீறி எழுந்து விட்டான்.

“என்ன சொன்னே.....அவன் கட்டிக்காத போனாப் போறானா! எங்களுக்கு வந்தது புள்ளே உனக்கு இந்த வாயி!” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் கண்ணத்தில் ஒங்கி அறைந்தான். செல்லாயி முகத்தை முடிக்கொண்டு உள்ளே போய்விட்டான்.

உள்ளே யிருந்து விக்ரம் சப்தம் வரும்போது தான், காளியண்ணனின் மனம் மெதுவாக இனக ஆரம்பித்தது. என்ன இருந்தாலும், வயது வந்த பெண், தாய் வேறு இல்லை. அவளை அடிக்கலாமா?

ஏன்! அவன் மட்டும் இஷ்டம்போல் பேசிக் கொண்டு நிரியலாமா?

இதைப்பிரியாவெல்லவோ வாதங்கள் அவன் மனத்தில் எழுந்தன. கட்டிலிலேயே கெடு நேரமாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

விளக்கு வைக்கும் நேரத்தில் காளியண்ணனைத் தேடிக்கொண்டு வந்தான் அருணாசலம். அவன் தான் செல்லாயிக்கு நிச்சயமான மாப்பிள்ளை. மச்ச வீட்டு மருதாசலத்தின் மகன். அவனோடு வெளியில் கனம்பிணன் காளி. அவன் மனம் அன்று ஒரு சிகியில் இல்லை.

அருணாசலம், ஏதேதோ பேசிக் கொண்டே வந்தான். அதைக் காளி, காறில் வாய்க்கி கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவன் ரூபக மெல்லாம் அப்போது செல்லாயி மீதிருந்தது.

அவனுடைய மூன்று பெண்

களில் இவள் ஒருத்திதான் கல்யாண மாகாதவள். பாக்கி இருவருக்கும் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே கல்யாணம் ஆகிவிட்டது. இப்போதுதான் செல்லாயி பெரியவனாகி இருக்கிறான். உலகமே சரியாகத் தெரியாத பெண். அதற்குள் இவள் எதிர்த்து வாயாடத் துணிந்து விட்டாள்! இவள் அக்காமார் இருவருமே சாதுவான பெண்கள்.

முத்தவளை ஒரு பயில்வானுக்கும், இளையவளை ஒரு போலீஸ்காரனுக்கும் கட்டிக்கொடுத்திருந்தான் காளியண்ணன். இருவரும் வெளியூரில் இருப்பவர்கள். கடைசிப் பெண்ணையாவது உள்நூரில் கட்டிக் கொடுத்தால்..... சாகும்போதாவது அவன் பணியிடை செய்து கொண்டிருப்பானே என்று அவன் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கும் காளியிதான் மச்சவீட்டு மருதாசலத்தின் மகன் அருணாசலத்தின் கன் செல்லாயியின் மீது விழுந்தது. அவனும் நன்றாகத்தான் இருந்தான். பெரிய இடத்துப் பிள்ளை வேறு.

அதனால் மருதாசலம், காளியண்ணனிடம் தன் பிள்ளைக்காகப் பெண் தேடப்போது, உடனே சம்மதித்து விட்டான். இதைப்போல் சம்பந்தம் வேறு கிடைக்க வேண்டுமே!

இந்தக் கல்யாணப் பேச்சு நடைபெற்ற வேளையோ என்னவோ, மருதாசலத்தின் மனைவி, நோயில் விழுந்து விட்டாள். அவளுக்கு உடம்பு குறைமானதும், கல்யாணத்தை நடத்தி விடலாம் என்று இரண்டு தகப்பன் மாறும் முடிவுசெய்து கொண்டிருந்தனர். இதற்குள் செல்லாயி வேறு ஷழயில் போகத் தொடங்கினான். இதை அறிந்த காளியண்ணனுக்குக் கோபம் வருவதில் ஆச்சரியமொன்று மில்லையே! செல்லாயியின் போக்கைப்பற்றிக் காளியண்ணனிடம் சொன்னவன் இதே அருணாசலத்தான்.

அருணாசலம் அவன் மீது தனக்கு இருந்த பிரியத்தின் காரணமாக, “செல்லாயியைக் கொஞ்சம் கண்டித்து வைப்புகள், மாமா!” என்று மட்டும் சொல்லி வைத்தான். வேறு எவனாகவாவது இருந்தால், அந்தப் பெண் தனக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பான்.

செல்லாயி மட்டும் என்ன! முதலில் அருணாசலத்தையே தான் கட்டிக் கொள்வதென்று

தீர்மானித் திருந்தான். அதுவும் தகப்பன் நிச்சயம் செய்த பிள்ளை எல்லவா!.. அருணாசலம் மாராசலியைக் கண்ட பிறகு அவன் உள்ளத்திலிருந்த அந்த எண்ணம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தே போய் விட்டது.

நன்றியிருந்தது என்பதுதான் மாஜி நடிகள் காளியின் அபிப்பிராயம். அருணாசலம் இந்தக் காலத்து மைனர். அவனுக்கு நாடகம் அவ்வளவாக ருசிக்கவில்லை. இருந்தாலும் மாமனார் சொல்கிறார் என்பதற்காகத் தலையாட்டி வைத்தான்.

“ஆமாம்—ஆன் நல்லா யிருக்கிறான். நடிப்பும் நல்லாயிருக்கு.”

“ஏன் அவனுக்கு என்ன?” என்றான் காளியண்ணன். அவன் முகம் காளியண்ணனுக்குமிடவும் தெரிந்த ஒருவன் முகம் போலிருந்தது.

“அவன் தான் மாமா, சொல்லாயிட்டுவரேயே கத்திக்கிட்டு இருந்தான். அவனும் அவன் சட்டே பேசிச் சிரிக்கிட்டு இருந்தான். நான்தான் முன்னிலையே சொன்னேன்!” என்றான் அருணாசலம்.

“அட, இந்த நாடகக்காரனு என் மகனோடு கத்தினான்!” என்று சாணி ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

பிறகு அந்தப் புதிய முகத்தைப் பற்றி யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான் காளி. வீடு சேரும் வரை இருவரும் வேறு ஒன்றும் பேசவில்லை.

2

அந்தக் காலத்திலே—அதாவது காளியண்ணன் காளியாக இருந்தபோது, அவன் பெரிய நாடக நடிகள். எந்த நாடகம் நடந்தாலும் சரி, அதில் ராஜபார்ட் காளிக்குத்தான். சில்லறையாக நாடகங்கள் ஆடக்கூடாது என்று அவனுடைய கோஷ்டி தீர்மானித்ததுதான் “காளி நாடக சபா” ஆரம்பமாவதற்கு அஸ்திவாரமாயிற்று. அந்த நாடக சபா தோன்றி ஒன்றிரண்டு ஆண்டு ஆவதற்குள்ளாகவே நல்ல பெயர் வாங்கி விட்டது. உன்னதில் மட்டுமே பெயர் வாங்கினதில் காளிக்குத் திருப்பி ஏற்படவில்லை. அதனால் தன் கோஷ்டியோடு பல கிராமங்களுக்குச் சென்று முகாம் போட்டான். எதிர்பார்த்தபடி அவனுடைய நாடக சபைக்கு நல்ல புகழ் கிடைத்தது.

வில்லன் இல்லாத கதை கவரஸ்யப்படாமல் போவது போல, நாடகக் கம்பெனி என்று ஒன்று நடத்தினால் அதில் ஏதாவது ‘உள் நாட்டுக் குழப்பம்’ ஏற்படாவிட்டால் அது கொஞ்சம்கூடக் கசப்பாது!

காளியண்ணன் புது சத்திரம் என்ற ஊரில் முகாம் போட்ட போதுதான், சாமுண்டி அவனுக்கு அறிமுகமானான். அவனுக்குக் கொஞ்சம் பாடவரும். இருந்தாலும் அநாதை! அவனுக்குத் தன் கோஷ்டியில் பெரிய மனம் வைத்து இடம் கொடுத்தான் காளியண்ணன். சிறிது காலத்திற்குள் சிறிய வேஷங்களிலிருந்து பெரிய வேஷம் வரை—என் ஸ்திரீ பார்ட்டே கூடப் போட ஆரம்பித்து விட்டான் சாமுண்டி.

நிரந்தரமாக அந்தக் கோஷ்டியில் ஸ்திரீ பார்ட்டு போட்டு வரும் ராஜா என்னும் காளியின் அந்தரங்க நண்பனுக்கு இதுவழி நெரிச்சலாக் கிளப்பியது. அதன் விளைவாக

“என்ன மாமா ஒண்ணும் பேசாமலே வருகிறீர்கள்! உடம்பு சுகமில்லையா!” என்று அருணாசலம் ஒரு கேள்வி போட்டான்.

காளியண்ணன் இப்போது தான் பேசினான்:

“உடம்புக்கு என்ன! நல்லாத்தான் இருக்கேன். மனசுதான் சரியாக இல்லை.....” என்று மழுப்பிவிட்டான்.

“அருக்குப் புதுசா ஒரு நாடகம் ஆடற கூட்டம் வந்திருக்குது, மாமா! அவர்கள் நடத்துற நாடகமெல்லாம் நல்லா இருக்காம்...கீங்க ஏதாவது பார்த்தீங்களா!”

“இல்லையே...எனக்குத் தெரியவே, தெரியாதே. இன்னிக்கு என்ன நாடகமாம்.....யாரு அந்தக் கம்பெனியை நடத்துகிறவன்!” என்று சாமாரியாகக் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கி விட்டான் காளியண்ணன்.

ஏனென்றால் அவன் ஒரு மாஜி நாடக நடிகள்—முதலாளி எல்லாம்.

“இன்னிக்கு ‘ருக்மிணி கல்யாணம்’ மாமா, அதை நடத்துகிற ஆள் யாருன்னு எனக்குத் தெரியாது!” என்றான் அருணாசலம்.

“சரி இன்னிக்கு நாடகத்துக்குப் போவோம்” என்று முடிவு கட்டிவிட்டான் காளியண்ணன், மனச்சாந்திக்காக!

“அதற்கென்ன, போவோமே!” என்று ஒத்துப்பாடினான் மருகப்பிள்ளை. அவன் தன்னுடைய எதிர்கால மாமனாரைத் திருப்பிப் பிடுத்துவதில் கண்ணாக இருந்தான்.

அன்று இரவு அவர்கள் இருவரும் நாடகம் பார்த்தனர். நகரத்தவர்களுக்கு அது அல் தெருக்கூத்து என்றாலும், அந்தக் கிராமத்தவர்களுக்கு, ஸாஸிஷ்ட ஆங்கிலப் படம் மாதிரி, அதைப் போன்ற கம்பெனிகள் கிராமத்தில் தானே உயிர் வாழ முடியும்!

ருக்மிணி கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்ட வந்தார்கள் காளியண்ணனும் அருணாசலமும். பொதுவாக அந்த நாடகம்

அடிக்கடி சண்டைகளும் சில்லறைத் தகராறுகளும் எழுந்தன. மோத்தத்தில் சாமுண்டி சுமாரான அழகியும் கூட. அதனால் காதல் போட்டிகள் வேறு ஏற்பட்டன. கடைசியில் அநில வெற்றி பெற்றவன். காளியண்ணன் தான். அவன் சாமுண்டியைக் கல்யாணமே செய்து கொண்டான்.

சாமுண்டி வந்ததிலிருந்து ராஜ்யவுக்கு நாடக சபாவிலிருந்து மதிப்பே போய்விட்டது. காளியும் அவளை அவ்வளவாக மதிப்பில்லை. மணத் தாய்க்கணிகளும், இடமாற்றங்களிலும் நாட்கள் போனது தெரியவில்லை..... ராஜ்யவுக் கம்பெனியை விட்டு விலை எங்கேயோ போய் விட்டான். ராஜ்ய போன்றதற்காக மிகவும் விசைப்பட்டவன் காளிதான் என்றாலும் அதை அவன் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

இந்தச் சமயத்தில்தான் எதிர்பாராத இன்றொரு அநிர்ச்சி அவனுக்காகக் காத்திருந்தது. சாமுண்டியைக் காணவில்லை. அப்போது அவன் மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாய். இன்னும் ஆராய்ந்ததில் அவளுக்கு வழக்கமாக வேஷம் போட்டுவிடும் ஆறு முகத்தையும் காணும். இருவரும் எங்கு போனார்களோ!

இந்தச் சம்பவத்திற்குப்பிறகு காளியண்ணன் செய்த-அடுத்த வேலை, நாடக சபாவைக் கலைத் ததுதான். பிறகு அவன் தன் மூன்று பெண்களுடன் கிராமத்தில் குடியேறினான்.

அதற்குப் பிறகு அவன் மறுபடியும் கல்யாணமே செய்துக் கொள்ளவில்லை. எத்தனையோ 'நாடகக் கம்பெனிக்காரர்கள்' வந்து நாடகத்தில் ஈடுக்க அவனைக் கூப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் அவனுடைய குழு என்று கூறப்படும் 'வாத்தியாராய்யா', "என்ன இருந்தாலும் காளி, நாடகத்திலே ஈடுக்க வகுநிற அத்தனை பேரும் போக்கியமாகவே இருக்க முடியாது. ஆனாலும் பெண்ணும் சேர்ந்து பழகுநிற இடமாச்சே! பஞ்சம் நெடுப்பும் சேர்ந்தா என்ன ஆகும்!" என்று சொன்ன வார்த்தைகள் மட்டும் அவன் மனத்தில் கழன்றுகொண்டே இருந்தன.

அன்றிலிருந்து நாடகக்காரர்கள் 'அடியாக்கியர்கள்' என்று அவன் தீர்மானித்து விட்டான். அப்படிப் பார்க்கப் போனால் அவனும் அடியாக்கியவர்தானே! சாமுண்டியிடம் இவன் தன் கைவரிசையைக் காண்பிக்க வில்லையா!

3

சுமாராமியும், செல்லாயியும் சந்தித்ததே எதிர்பாராத விதமாகத்தான். குமாரசாமி தான் அந்த ஊருக்கு வந்திருக்கும் 'நாடக சபா'யின் முதலாளி, ப்ரதம ஈடுக்கன் எல்லாம். இந்த ஊரில் 'காளியண்ணன்' என்றொரு மாஜி பிரபல ஈடுக்கன் இருக்கிறான் என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவன் ஊருக்கு வந்த தூண்டாம் நான் அவனைச் சந்தித்து, நாடகம் ஒன்றுக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள எண்ணி அவன் விட்டைத் தேடி வந்து கொண்டிருந்தான்.

செல்லாயி ஆதரவிலிருந்து தன்னிடமே இருந்துக் கொண்டு, வீடு கோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான். முதன் முதலில் குமாரசாமியின் எதிரில் சந்தப்பட்டவன் அவன் தான்.

"ஏம்மா, இங்கே 'காளியண்ணன்' எங்கே யிருக்கு?" என்று கேட்டான் குமாரசாமி.

இந்தக் கேள்வி கேட்ட ஆளைச் செல்லாயி ஏற இறக்கப் பார்த்தான். அவனும் அவளை அப்படித்தான் பார்த்தான்.

செல்லாயியின் அழகு அவளை வசிகரித்து விட்டது. "ஏம்மா, நான் கேட்டுநிறு காநிலை விழுந்ததா!" என்று மீண்டும் கேட்டான் அவன் செல்லாயியின் முகத்தில் மின்னலோட்டத்தில் புன்சிரிப்பு நெளிந்து மறைந்தது. செல்லாயி சமாளித்துக் கொண்டான்.

"யாரு! எந்தக் காளியண்ணன்!"
"அவர்தான், நாடகம் ஆடுகிறவரு! இப்பொழுதெல்லாம் ஆடுவதில்லையாமே!..... அவரைப் பார்க்கணும்!"

செல்லாயி தெரிந்து கொண்டான், தன் தகப்பனைத்தான் கேட்டுநான் என்று!

அதற்குப் பிறகுதான் அவன் தன் தகப்பனின் நிலையைப் பற்றி விளக்கினான். தான் அவன் மகன் என்று சொல்லவும் அவன் தவறவில்லை. குமாரசாமி வந்த வழியே திரும்பிப் போய் விட்டான். ஆனால்.....! அவன் அடிக்கடி அந்தப் பக்கம் வரவேண்டிய அவசியத்தை செல்லாயி உண்டாக்கிவிட்டான். ஒருவரைப் பார்க்க ஒருவர் வந்தார்கள். அவர்களுக்குள் காதல் இப்படித்தான் வளர்ந்தது.

அருணாலம் அன்று காளியண்ணனின் வீட்டுக்கு வந்தபோது அவனுக்கு எதிர்பாராத ஆச்சரியமொன்று காத்திக் கொண்டிருந்தது.

"அருணாலம், உனக்குச் செல்லாயி வேண்டாம். நான் அவளை விட்டே விட்டே துரத்தி விட்டேன்" என்றான் காளியண்ணன்.

"ஏன் மாமா!" என்று கேட்டான் அருணாலம்.

"அந்த நாடகக்காரப் பையன்..... இன்னிக்கு என் வீட்டிலிருந்து வெளியே போனான்..... அதை நான் பார்த்துக்கிட்டே வந்தேன். என்னைப் பார்த்ததும், அவன் வேகமாக நடந்து போய்விட்டான்.... இன்னும் என்ன நடக்கணும்! என் மாவம் போவதற்கு வேறு என்ன வேண்டும்! அதனால்தான் அந்தக் கழுதை இந்த வீட்டிலேயே வரக்கூடாது என்று விரட்டி விட்டேன். ஏனக்கு இரண்டு பெண்தான் என்று நினைச்சிக்கிறேன்" என்றான் காளியண்ணன்.

அருணாலத்துக்குக் கோபம் பொத்தக் கொண்டு வந்தது. "அப்போ எங்குக்கும் இந்த வீட்டிலே வேலையில்லை மாமா!" என்று கூறியவாறு அருணாலம் எழுந்து வெகு வேகமாக வெளியே போய் விட்டான்.

"பிரபல நாடக ஈடுக்கர் காளியண்ணன் மகன் செல்லம் ஈடுக்கும் 'குக்கணி கல்யாணம்' நடைபெறும்" என்று கிராமம் முழுவதும் ஒரே விளம்பர மயம். நாடகமும் நன்றாக நடைபெற்றது. 'செல்லாயி' தேர்னும் ஒவ்வொரு சீனிலும், நாடக அபிமானிகளின் கைத்தட்டல், சீற்றுக் கொட்டகையைப் பிளந்தவிரும் போலிருந்தது.

"அவன் ஈடுக்கும், நடைமும். அபாரம்!" என்று விமர்சனம் செய்தார்கள் சிலர்.

"புனிக்குப் பிறந்தது பூதியாகவா போகும்!" என்றனர் சிலர். அவர்கள் எல்லோரும் காளியண்ணனின் ஈடுப்பைப் பார்த்தவர்கள் தான்.

இப்படியாகக் காளியண்ணன் கால்வழி வீண் போகாமல் அவன் மகன் நாடக அரங்கு ஏறி விட்டான். இதைக் காளியண்ணன் எதிர்பார்த்ததுதான். வீட்டை விட்டுத் துரத்தினால் அவன் வேறு எங்கு போவான்! தன் காதலன் குமாரசாமியைத் தவிர வேறு யார் அவனுக்குப் புகலிடம் கொடுப்பார்கள்?

'தான் கூடாது' என்று ஆரம்ப முதல் சொல்லி வந்த ஒரு காரியத்தை அவன் இப்போது செய்து விட்டான் என்று நினைக்கும் போது, அவனை உடனே சென்ற. கான்று விட்டு வரலாமா என்ற எண்ணம் காளியின் மனத்தில் தோன்றினாலும் அவனுக்குக் கிடைத்திருக்கும் புகழ்.....! அதாவல்லவா அவனை அடக்கவிட்டது. காளியின் பழைய நண்பர்களில் சிலர்... "உன் மகன் நல்லா நடக்கிறான் அப்பா, ஜோடியும் நல்ல ஜோடிதான். கல்யாணத்தை நடத்தி விடுவதுதானே!" என்றார்கள். அவர்களுக்குக் காளியண்ணனின் விட்டுச் சமாசாரம் எதுவுமே தெரியாது, பாவம்!

"செய்வலாம்....." என்று காளியண்ணன் அவர்களுக்கு திருப்பியளிக்கும் முறையில் சொல்லி வந்தான். இப்படித்தான் அநேக நாட்கள் போய்க் கொண்டிருந்தன.

காளியண்ணன் வேளியிலே தலை காட்டவில்லை. விட்டுக்குள்ளே முடங்கிக் கிடந்தான்.

மருதாசலமும் தன் மகனுக்கு வேறு இடத்தில் பெண் பார்த்து விட்டான். இந்தச் சமயத்தில் தான், அவனுக்குக் காளியண்ணனின் மனைவியின் சமாசாரம் கிட்ட தெரிந்தது.

'நல்லவேளை, ஏமாறாமல் போனோமே!' என்று சந்தோஷப் பட்டுக் கொண்டான் மருதாசலம்.....

அருளுசலத்துக்கு வருத்தம். என்ன செய்வது? நினைத்தபடிதான் எதுவுமே நடப்பதில்லைவே.

4

புதிய புதிய நாடகங்கள் நடந்து கொண்டே இருந்தன. இதுவரை எந்தக் கம்பெனிக்கும் ஆகாத வருடம், குமாரசாமியின் நாடகக் கம்பெனிக்கு ஆயிற்று.

காளியண்ணனுக்குச் 'செல்லாயி' நடக்கும் நாடகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் எழுந்து கிடைக்காமலான. "என்ன இருந்தாலும் மகன்" என்ற வேதாந்தம் அவன் உள்ளத்திலும் இடம் பெருகவில்லை. காளியண்ணன் ஏன் தன் மகன் நடக்கும் நாடகத்துக்குப் போவதெயில்லை என்று சிலர் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதை நேரிலும் கேட்டார்கள்.

"அதை என்ன பணிக்க வேண்டி இருக்கு!" என்று சொல்லி விடுவான் காளியண்ணன்.

"ஏன், எதனாலே!" என்று யாரும் கேட்க முன் வரவில்லை..... ஏனெனில் காளியண்ணன் பாசிடரூம் அதிகமாகப் பேச்சு வைத்துக் கொள்வதில்லை.

வீட்டை விட்டுத் துரத்தினதும் செல்லாவி அப்பாவிடம் மன்னிப்பு கேட்காமல், நேரே விடு விடென்று நாடகக்காரன் குமாரசாமியிடம் வந்தது முதல் தப்பு. இவ்வாறு நாடகத்தில் ஈடுபட்டது. தன்மீது குற்றமிருக்கும்

போது அவன், தகப்பனரிடம் மீண்டும் ஏன் வரவேண்டும் என்று இருந்துவிட்டான்.

அன்று "சம்பூர்ண ராமாயணம்" என்னும் நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அன்று காளியண்ணனையும் ஆசை உந்தித் தள்ளியது. அவன் யாருக்கும் தெரியாமல் ஒரு மூலையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு தன் மகனின் நடப்பை ரசிக்கலானான். அதில் அவனுக்குச் சிதை வேலும்.

காளியண்ணன் நாடகத்துக்கு வந்திருப்பதைப் பற்றிய தகவல் உடனே குமாரசாமிக்கு எட்டி விட்டது. இந்த மாதிரி சமயத்தைத்தானே அவனும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இப்போது காளியண்ணனின் கோபம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்றும் தெரிந்துகொண்டான்.

நாடக இடவேளை. குமாரசாமி மேடையில் தோன்றி, நாடகபாளியில் பேசத் தொடங்கினான்.

"மகா ஜனங்களே, எங்கள் நாடகத்தை நன்றாக ரசித்தீர்கள். இப்போது நாடகத்தின், குற்றங்குறைகளைப் பற்றியும், 'நாமும் நாடகமும்' என்ற பொருளைப் பற்றியும், பிரபல நாடக நடிகர் காளியண்ணன் அவர்கள் சில வார்த்தைகள் பேசுவார்கள்" என்று கூறி முடித்தான். ஒரே கைத்தட்டல். ஆரவாரம்.

"காளியண்ணனுக்கு ஜே!" என்று கோலும். காளி மேடைக்கு வருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நெருக்கடியான நிலை. காளியண்ணன் மேடை ஏறினான். குமாரசாமி தயாராய் வைத்திருந்த பூமாலை அவனுக்குப் போட்டான். முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு, காளி சில வார்த்தைகள் பேசினான், குமாரசாமியின் நாடக சபையைப் புகழ்ந்துதான்!

அவன் பேச்சு முடிந்ததும் குமாரசாமி காளியை உள்ளே கூட்டிக்கொண்டு போனான். செல்லாயி அவன் எதிரில் வரவேயில்லை.

நாடகம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. அனுமார் இலங்கைக்குப் போகும் கட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

உள்ளே குமாரசாமியும் காளியும் எதிரும் புதிரும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர். குமாரசாமியின் அன்பான உபசரிப்பில் அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தான் காளி. குமாரசாமி தன் நாடகக் கம்பெனியின் கஷ்டநஷ்டங்களைப் பற்றி அவனிடம் சொல்லிவிட்டு, "உங்களுக்கு ராஜ்யவின் ரூபகம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"யார்! எந்த ராஜ்ய! ஸ்திரீ பார்ட் ஷூவா!" என்று ஆச்சரியத்தில் முழுவியவாறு கேட்டான் காளி.

"ஆமாம்!"
"அவளை உணக்கெப்படித் தெரியும்?"
"அவன் மகன்தான் நான்!" என்றான் குமாரசாமி.

ராஜ்யவை நேரில் கண்டதபோல் மகிழ்ந்த காளி குமாரசாமியைத் தழுவிக்கொண்டான்.

அதற்குப் பிறகு என்ன! செல்லாயியின் கல்யாணம்தான்! காளியண்ணனுக்குக் கடைசியாக மணத்திருத்தி அளித்த விஷயம் என்ன தெரியுமா? குமாரசாமி உள் யாணமானவுடன் நாடகக் கம்பெனியைக் கலைத்து விட்டதுதான்.

விருதுநகர் ஹிந்து நாடார்கள்
செந்திக்குமார நாடார் காலேஜ் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

○○○
ஸ்ரீ சூர் கே. வெங்கட்டராம சாஸ்திரி ... வயலின்
கல்பாத்தி ஸ்ரீ ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
சூலத்தடி ஸ்ரீ ராமசாஸ்திரன் ... கடம்

○○○
13 - 4 - 1951 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு
விருதுநகர் ஷாத்திரியப் பெண் பாடசாலையில் அமைக்கப்
பட்டிருக்கும் விஸ்தாரமான பந்தலில் நடைபெறும்
டிக்கட்டுகள் : ரூ. 250/-, 100/-, 50/-, 25/- & ரூ. 10/-

வே. வ. இராமசாமி,
கரல்பாண்டெண்ட் & காரியதரிசி

முகம், ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடு: அண்ணாவியேட்ட ரோடியோ ஏஜன்ஸீஸ், திருச்சிராப்பள்ளி

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

இருமல், ஜலதோஷம், குளிர்
ஜூரம், இன்ப்ளூவென்ஸா
ஆகியவற்றைக் கண்டிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கரையும்போதே
அதன் மருந்து சத்துக்கள் சுவாஸப் பைக்
கும் மார்புக்கும் செல்கின்றன. பெப்ஸில்
உள்ள அபூர்வ சத்துக்கள் வெகு விரை
வில் அபாயகரமான கிருமிகளை அழித்து,
தொண்டை கரகரப்பை அகற்றி, நமைச்ச
லைப் போக்கி, ஓயாத இருமலையும் நிறுத்தி
விடுகிறது. சாப்பிட இனிமையானது.

PEPS மார்பு, களாஸ்பை உபத்திரவங்க
குக்கு மிகவும் இன்றியமையாத
கீதும் நான மாத்திரைகள்

இன்ஸ்பெக்டர் ராய்

ஆசிரியர்: கே. எம். முன்ஷி

மொழிபெயர்ப்பு: எ. வி.

3. தீனேஷின் வீட்டிலே...

இன்ஸ்பெக்டர் மிக முறுக்காக எழுந்த சின்னார். சட்ட திட்டங்களும் அதன் பிரிவுகளும் தங்கள் பலம் அனைத்தையும் ஒன்று கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய உள்ளத்திலே பொங்கி எழுந்தன; கிளர்ச்சி கொண்டு கின்றன. அவருடைய முகம் கறுத்தது. அந்தச் சமயம் அவருடைய முகத்தை அடையாளம் கண்டு கொள்ளுவதே சிரமசாத்தியமான காரியமா யிருந்தது. இது சட்ட விரோதம் மட்டும் அல்ல; மோசடி! ஏமாற்று வித்தை! என்ன செஞ்சமுத்தம் அவளுக்கு! கமலாம்பர் சொன்ன வார்த்தைகளை யெல்லாம் முகம் கடுக்க அவர் ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை அல்ல; பல தடவைகள் கினைவுப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் அதை கினைவுப்படுத்திக் கொள்ளக் கொள்ள அவருடைய முகம் பயக்கரத்தோற்றத்தை அடைந்தது.

அவர் மறுபடியும் மேஜை அருகே சென்று டிராயரைத் திறந்தார். வாரண்டை ஒரு முறை ஆகியோடு அந்தமாகப் படித்தப் பார்த்தார். அதைக் கைவிலக்கு ஒன்றுடன் சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொண்டார்.

கீழே இறங்கி அவர் கிட்யூவின் இருட்டுச் சத்தகன் வழியே கடந்தார். அவருடைய பலம்பொருத்திய பூட்ஸ் காக்கன், அம்பினும் கூரிய பார்வை, கத்தியின் கைப்பிடியை உலுப்பும் பிடியாகப் பிடித்திருக்கும் அவருடைய இரும்புக் கை—இவற்றைப் பார்த்தும்பொழுது, இருளின் தாண்டோன்றித்

தனத்தை அடக்கி ஆள்வதற் கென்றே சட்டத்தின் பிரிவுகள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி உயிர்பெற்று, உருவம்பெற்று இன்ஸ்பெக்டர் பிரீமாதராயின் உருவத்தில் வந்திருக்கின்றனவோ என்ற சொல்லும்படியாக அவர் காட்சி அளித்தார்.

அவர் கேரே தீனேஷின் வீட்டுக்குச் சென்றார். அவன் வீடு மிகவும் சிறியது. அதுமட்டும் அல்ல; அது பழைய காலத்துத் தன்வான உரையுடைய வீடு. அவன் கடத்திவந்த தொழில் பெரிய மானிகை கட்டிக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் இன்னும் வளரவில்லை. கதவை இடிப்பதற்கு முன்னால் அவர் கதவின் சாவித் தவாரத்தின் வழியாக உள்ளே பார்த்தார்.

தாழ்வாரத்தில் தீனேஷும் அவனுடைய இரண்டு சண்பர்களும் உணவு அருத்த உட்கார்த்திருந்தனர். எதிரே கமலாம்பர் உட்கார்த்துகொண்டு தன் பின்னையை அன்பு தவறும் பார்வையுடன் பார்த்தக் கொண்டிருந்தான். அவருடைய மடியிலே இரண்டு மூன்று மாதம்கூட சிரம்பாத அவருடைய போன் படுத்திருந்தான். தீனேஷின் மனைவி காணிக் கோணிக்கொண்டு, யனத்திலே மிழ்ச்சி தாண்டவமாடப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான். பக்கத்த மேடையிலே வைக்கப்பட்டிருந்த ஊதுவத்தியின் புனை சுழன்ற சுழன்ற ஏறிக் காற்றடன் கலந்த 'கமகம்' வென்ற வாசனையை வீடு முழுவதும் பார்பிக் கொண்டிருந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் சிறித கேரம் அந்த இடுக்கு வழியே அந்தக் காட்சிகளை யெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தாழ் வாரத்திலே உட்கார்ந்த உணவருத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் சட்ட விரோதிகள் என்ற நினைவு வந்ததான் தாமதம்; அவர் தம் பற்களை 'ஔ ஔ'வென்ற கடித்துக் கொண்டார். அடுத்தபடியாக அவருக்குக் கமலாம்பாள் சொல்லிச் சென்ற சொற்கள் நினைவுக்கு வந்தன. உடனே அவருடைய உள்ளத்திலே கோபாவேசமும் கொடிய வெறியும் கொந்தளித்து எழுந்தன. அவர் தமக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் 'தடதட' வென்று கதவைத் தட்டினார்.

"யார் அது?" என்று கமலாம்பாள் குழந்தையை மடியில் போட்டுக் கொண்ட வாரே கேட்டாள்.

இன்ஸ்பெக்டர் அப்பொழுதும் அந்தச் சாவித் தவாரத்தின் வழியாக உள்ளே கடக்கும் சிகழ்ச்சிகளைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டான் இருந்தார். தினேஷும் அவனுடைய கண்பர்களும் கருடனைக் கண்ட பாய்புபோல் அடங்கிக் 'கப்சிப்' என்று உட்கார்ந்தவிட்டனர். தினேஷின் மனைவியினுடைய முகம் பேய் அறைந்தது போல வெளிரிவிட்டது. கமலாம்பாளின் கண்களிலே வேறான குடிக்கொண்டது; கிந்தனை தாண்டவமாடியது.

"பால்யப் பருவத்திலே—அதாவது ஏழாவது வயது கடந்து கொண்டிருந்த பொழுது அவன் அவளுக்குக் கரும்புத் தண்டல்கள் வெட்டிக் கொடுத்தான்!....." கமலாம்பாள் சொன்ன அந்த வார்த்தைகள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு நினைவு வந்தன. அடுத்த கணம் அவர் 'கடகட' வென்ற சிரித்தவிட்டு, "காந்தான்; வேறு யாரும் இல்லை" என்ற குரல் கொடுத்தார்.

"யார்? பிரமோத் மாமாவா?"—என்ற கேட்டவாறு தினேஷின் தெளிவான குரல் வாசற்புறத்தைக் கதவிலே வந்த மோதியது. சாவித் தவாரத்தின் வழியே இன்ஸ்பெக்டரின் காதகளிலும் ஒலித்தது.

சிறித கேரத்தைக் கெல்லாம் கதவு திறந்தது. "வாருங்கள், வாருங்கள்! கூடத்திலே வந்த ஊஞ்சலில் உட்காருங்கள்" என்றான் தினேஷ்.

இன்ஸ்பெக்டர் சிறித கேரம் தயக்கினார். "பூட்ஸ் காலொடுவரலாமா" என்றதானே யோசிக்கிறீர்கள்? பாதகமில்லை. பூட்ஸ் போட்டுக் கொண்டே வாருங்கள்.—மாமா, நீங்கள் ஏதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சற்றப் பொறுங்கள்.

சாப்பிட்டுவிட்டு வந்த வீடுதென். அம்மா! மாமாவக்கும் ஒரு இலை போடு.—என்ன சாப்பிட மாட்டீர்களா? பால் பாயசமாவது சாப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அதெல்லாம் முடியாது. இன்று என் பிறந்த கான். நீங்கள் சாப்பிட முடியாது என்று சொன்னாலும் உங்களை விட முடியாது. நீங்கள் ஒரு வாயாவது பாயசம் சாப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விட முடியாது. ஆமாம், சொல்லி விட்டேன்!" என்ற தினேஷ் ஏதேதோ வாய் ந்யாயம் பொரித்த தள்ளிக்கொண்டிருந்தான்.

இன்ஸ்பெக்டரின் கண்களுக்கு தெரிவோ சகல நிருஷ்டியும் கர்த்தனம் புரிவத் தொடக்கிவிட்டது. ஊதவத்தியின் வாசனை அவரை ஊனாக்கி மெய்மறக்கச் செய்த விட்டது. அவருக்கும் தினேஷுக்கும் சூலவிலே ஏதோ இனம் தெரியாத ஒரு நினை மறைத்திருந்தது. அவருடைய உள்ளத்திலே இதகாறும் ஏழாத உணர்ச்சிகள் ஏற்றினையோ எழுந்தன. அந்த இனம் தெரியாத உணர்ச்சிகளைப் புரிந்ததொன்ற எவ்வளவோ முயன்றும் அவரால் முடியவில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர் கூடத்துக்குச் சென்ற ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்தார். ஆகா! என்ன அன்பான வரவேற்பு! என்ன மரியாதை! என்ன உபசாரம்!

"இதோ பார், பாணு! மாமாவுக்கு ஒரு லோட்டாவில் கல்ல பாயசமாகக் கொண்டு வந்த கொடி!" என்ற கமலாம்பாள் தன் மாட்டுப் பெண்ணுக்கு உத்தரவிட்டாள். இதே குரலானே அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் கரும்பு வேண்டும் என்ற இன்ஸ்பெக்டர் ராயைக் கேட்டது!

"அண்ணா!"—மீண்டும் அதே குரல் வந்தது. "இவன்தான் தினேஷின் பிள்ளை" என்ற மடியில் இருந்த குழந்தையை இன்ஸ்பெக்டருக்கு அறிமுகம் செய்த வைத்தது.

இன்ஸ்பெக்டரின் காக்கு மேலண்ணத்தடன் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டதுபோலும்! அவரால் வாய்திறந்த பேச முடியவில்லை. அவர் கைகளை மட்டும் தீட்டினார். அடுத்த நிமிஷம் அவருடைய கோணல் பார்வை தம் கையில் இருக்கும் சின்னஞ் சிறு சூசுவின் மேல் விழுந்தது. அவர் இலேசாகச் சிரித்தார். அப்பொழுது அவருடைய கண்களில் துஷ்டத்தனத்தின் சாயை படர்ந்தது. இந்த அறுபது வருஷத்த வாழ்க்கையும் அவர் கிணைத்தபடி சரிவரக் கழித்திருந்தால் அவருக்கும் இந்தமாதிரி ஒரு பிள்ளை யிருப்பான். அந்தப் பிள்ளைக்கும் ஒரு சின்னஞ் சிறு

பின்னே பிறந்திருக்கும்—இவ்வாறு அவர் தம் மனத்துக்குள்ளேயே கட்டாத கோட்கள் எல்லாம் கட்டிக்கொண்டார். ஆனால் வாய்திறந்து ஏதாவும் சொல்ல வில்லை. வைத்த கண் வாங்காமல் குழந்தையை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“மாமா! என்னைச் சீக்கிரமாகவே அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமோ? அது மிகவும் அவசரமான காரியமோ?” என்று கேட்டான் திணைவு.

“அவசரமா? ஏதற்கு? ஒன்றும் அவசரமும் இல்லை; விவசாயமும் இல்லை. இன்றே பிறந்த கான் என்று கேள்யிப்பட்டுடன். ஆகவே பார்த்துப் போகலாம் என்று வந்தேன். எனக்கு ஏதற்கு இந்த அவசரமும் விவசாயமும்?” என்று சொல்லி இன்ஸ்பெக்டர் கமலாம்பாளின் முகத்தை ஒரு முறை பார்த்தார். அப்பொழுது அவருடைய விழிகள் கன்றி உணர்ச்சி தளம்ப மிழ்ச்சியுடன் அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அவர் கரும் புத் தண்டு வெட்டிக் கொடுத்த பொழுதும் இந்தக் கண்கள் இப்படித் தானே பிரகாசித்தன?

இன்ஸ்பெக்டர் மனத்துக்குள்ளேயே கடத்த காலத்துச் சம்பவங்களை நினைத்துப் பார்த்தார். அவருக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவர் தம் பக்கத்தில் வைத்திருந்த பால்-பாயா சத்தை எடுத்துப் பருகினார். ஏதோ எண்ணிச் சிரித்தவாறு பாயசத்தைப் பருகிக் கொண்டிருந்த அவருக்குச் ‘சட்’டென்ற டுரையேறி விட்டது. அப்பொழுதும் அவருக்குச் சிரிப்பு அடக்க வில்லை. ‘கொக், கொக்’ என்ற இருமிக் கொண்டு சிரிக்கவும் சிரித்தார். அவருடைய இந்த அட்டாவ தானத்தைக் கண்டு பக்கத்தில் இருந்தவர்களும் சிரித்தனர். சிறிது காலம் ஆனதும் அவர் அவர்களுடன் லோகாபிராமா கப் பேச்சுக் கொடுத்தார். அதற்குள் அந்தச்

சின்னஞ்சிறு சிசு அழத் தொடங்கிவிட்டது. முன்னே பின்னே குழந்தை பிறந்திருந்தால் அல்லவா குழந்தை வைத்துக் கொள்ளத் தெரிவதற்கு? அவர் அப்படியே ஸ்தம்பித்துப் போய் உட்கார்ந்து விட்டார். சிமிஷத்துக்கு சிமிஷமும் ஊறுவத்திலிருந்து டுக்கச் சமீபம் எழும் பிக் ‘கம்’ என்று எங்கு பார்த்தாலும் வாசனையை பாப்பிக் கொண்டிருந்தது. அந்த வாசனைக்குத்தான் என்ன சக்தி! மனத்தை மாயலோகத்துக்கே அல்லவா இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தது!

திணைவு தன் கண்பர்களுடன் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு எழுந்தான். பிறகு எல்லோரும் கூடத்தில் வந்து வெற்றிலை போட்டுக் கொள்ள உட்கார்ந்தனர். அதற்குப் பிறகு திணைவின் மனைவியும், கமலாம்பாளும் சாப்பிட்டுப் போய் விட்டனர். இன்ஸ்பெக்டரின் அறிவு தம் கடமையைச் செய்யுமாறு அறிவுறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

சட்டதிட்டங்களும் அதன் பிரிவுகளும் அகாதி காலத் தொட்டு அமுலில் இருந்து வரும் தெய்வீக தர்மம் ஆயிற்றே? அந்தத் தர்மத்தை மீறபவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை அளிக்க வேண்டியதானே தீதியும் தெரியும் கேர்மையும் ஆகும்? — ஆனால் அவர் இந்தச் சந்திராவதிகரமான சமயத்தில் தீனையைப் பிடித்தால் அங்கே நிலவியிருக்கும் சந்திராவதிகரத்தைக் கல்லவா பங்கம் விரியும்?

கமலா சொன்ன சொற்கள் மறபடியும் அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. அவர் மனத்தின் தாமே சிரித்துக் கொண்டார். கமலா அவருக்கு மனைவியாக இருந்தால் தீனையை அவருடைய பிள்ளையாக இருந்திருப்பான். அவளுடைய இந்தச் சின்னஞ் சிறு குழந்தை அவருக்குப் போன் ஆக வேண்டும். அப்பொழுது ஆணத்த வாழ்க்கை கடத்தும் இந்தக் குடும்பத்துக்கு அவா தாமே தலைவராயிருப்பார்—அவருக்கு மறபடியும் சிரிப்பு வந்தது. அந்தச் சிரிப்பு அவர் முகத்திலும் படர்ந்தது. கமலாப்பாள் அவருடைய கேர்மையான கல்ல மனத்தைத் தனக்குச் சாதகமாக உப

யோகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். அவளுடைய இந்தக் காரியத்துக்கு ஒத்தாசையாகத் தீனையை, அவளுடைய மனைவி—அவளுடைய குழந்தை எல்லோருமே அல்லவா சேர்ந்து கொண்டு விட்டனர்!

அவருக்குத் தம் வாழ்க்கையே வெற்றப்பாலைவனமாகக் காட்சி அளித்தது. அவருக்குத் தம்முடைய வாழ்க்கை உண்பதும், உடுப்பதும், உறங்குவதமாய் முடிந்த விடுவதாகவே தோன்றியது. அவருக்குத் தம் வாழ்க்கையில் என்னைக்காவது மழிச்சி கிட்டுகிறதா என்று கேட்டால் அது ஒரு தோஷம்! மாத்தத்துக்கு ஒருகான் சம்பளத் தேறி வருகிறதே, அதுதான் அவருக்குச் சிறிதளவு ஆணத்தத்தை அளித்த வந்தது. மற்ற காட்கள் எல்லாம் அவருக்கு வெறிச்சோடியவையாகத் தோற்றமளித்தன.

அது சரி! ஆனால் இந்தச் சட்ட திட்டங்கள் என்ன ஆவது?—இம்மாதிரி ஏதான கோரம் அவர் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாரோ, தெரியாது. கடைசியில் அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார். அந்த

முடிவு அவரை மனம் திறந்து மடைவாய் திறத்தது போலக் 'கடகட' வென்று சிரிக்கும் படி செய்து விட்டது. குடும்பத்தின் அந்தக் கோலாகலமான சூழ்நிலையின் காரணமாக அவருடைய ரூலில் இன்னும் அதிகக் குழைவு ஏற்பட்டது அந்தக் குழைவு அதிகமாக தற்குச் சாதகமாக உள்ளத்தின் ஒரு சூழலையிட்டு விடுத்த யாரோ அவருடைய குழந்தைப் பருவத்திலும் பெளவணப் பருவத்திலும் கடத்த எத்தனையோ இன்ப சிகழ்ச்சிகளை பெல்லாம் மனக்கண் ணெதிரே எடுத்த உரைத்தக் கொண்டிருந்தனர்.

அந்த மழிச்சியில் முழி விருத்த இன்ஸ்பெக்டர் தம்மையும் மறந்து, "தீனா! உனக்கு ஒரு சமாசாரம் தெரியுமா? உன் அம்மா கமலா ஒரு தடவை என் வீரலைக் கடித்தது விட்டாள்!" என்றார்.

"என் அம்மாவா? அது எப்படி?" என்ற கேட்டான் தீனையை. கமலாப்பாள் அதைக் கேட்டதும் கதி கலங்கி விட்டாள். இன்ஸ்பெக்டர் காதல் சிகழ்ச்சிகளைப்

பந்தீத் தன் பிண்ணாவிடம் கதை அளக்க ஆரம்பித்த விடாமல் இருக்க வேண்டுமே என்ற அலகுக்கு உன்ருறத் திசில் உண்டாயிற்று. சமையல் அறையில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அவன் கூடத்துப் பக்கம் எட்டிப் பார்த்தான்.

“உனக்கு எங்கே தெரிந்திருக்கப் போகிறது! உன் அம்மாவுக்கும் எனக்கும் கல்யாணம்.....”

“என்ன? நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்றே புரியவில்லையே!” என்று நீனேஷின் கண்பன் ஒருவன்.

“இந்தக் காலத்துப் பிண்ணானான உங்களுக்கு என்ன தெரியும், என்ன தெரியாத என்பது எனக்குத் தெரியாத விஷயமா?” என்ற ஆரம்பித்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

“குழந்தைப் பருவத்திலே ஒரு காள் கமலா எங்கள் கரும்புத் தோட்டத்துக்கு வந்தாள். காங்கள் இரண்டு பேரும் பாணியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு கரும்பு தின்னத் தொடங்கினோம். சும் குஜாத்திலே ஒரு பையன் ஒரு பெண்ணுக்குக் கரும்பு தின்னக் கொடுத்தான் என்ன அர்த்தம் தெரியுமா? அந்தப் பையனுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்யாணம் தீர்ச்சமமளி விட்ட தென்று அர்த்தம். அந்தப் பெண்ணுக்கும் அந்தப் பிண்ணாக்கும் கல்யாணம் ஆகி விட்டது என்ற கூடத் தீர்மானித்த விடலாம். இப்பொழுது கூடச் சிற்சில இடங்களில் இந்தச் சம்பிரதாயம் கடை முறையில் இருக்கிறது” என்று அவர்.

இதைக் கேட்டதும் எல்லோரும் ‘கலகல’ வென்று கைகொட்டிச் சிரித்தனர். இன்ஸ்பெக்டர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிறகு கமலாப்பாளால் குளித்த நிலை கிமிச முமயவில்லை. நீனேஷின் மனைவியோ வெட்கம் பிடுங்கித் தின்றது. அவன் தன் முத்தானையில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான்.

“கரும்பு தின்னும் பொழுது உன் அம்மா என் கையைக் கடித்த விட்டான்!” என்று மேலும் தொடர்த்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

அதைக் கேட்டதும் மறபடியும் எல்லோரும் இன்னும் உரக்கக் கைதட்டிச் சிரித்தனர். கமலாப்பான் குளித்த நிலை கிமிசாமலே உட்கார்ந்திருந்தான்.

“கரும்பு தின்னும் பொழுது அம்மா உங்களைக் கடிப்பானேன்?”

“அதுதான் சொன்னேனே, கரும்புக் காகச் சண்டை போட்டுக் கொண்டு என் கை விரலைக் கடித்த விட்டான் என்று!” என்ற சொன்னார் இன்ஸ்பெக்டர். அவர்

சொன்ன வார்த்தைகள் அவருக்கே வியப்பை அளித்தன. அதைத் தொடர்ந்தார் போலவே, “இதோ வேண்டுமானால் என் கை விரலைப் பாரோன்!” என்று சொல்லி அவர் தம் இடது கை கடு விரலைக் காட்டினார். நீனேஷின் கண்பன் ஒருவன் விளக்கை அவருடைய கைக்கு வெகு சமீபத்தில் கொண்டு போனான். கமலாப்பாளர் தவிர மற்ற அனைவரும் இன்ஸ்பெக்டரின் கைவிரலைப் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். எல்லோருக்கும் அவர் சொன்னது உண்மை என்றே பட்டது. கடித்த காயம் பெரிதாகப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் தோன்றியது. ஏனென்றால் அவருடைய கையில் அந்தக் காயத்தின் வரு இவ்வளவு வருஷங்கள் ஆன பிறதும் கொஞ்சக்கூட மதையாமல் தெரிவாகத் தெரிந்தது.

இன்ஸ்பெக்டரின் கண்கள் கமலாப்பாளர் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனித்தன. ஆனால் பாவம்! அவன் குளித்த நிலையை கிமிர்த்தினுள்ளானே? நீனேஷ் அவ்விருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். அடுத்த சில கணக்களுக்கு கெல்லாம் பேச்சின் போக்கு ஒரேயடியாக மாறி விட்டது. இன்ஸ்பெக்டரும் கமலாப்பாளும் ஏதேதோ பழைய குப்பைகளைக் கிசறியிட்டார்கள். வந்திருந்த வாலிபர்கள் அனைவரும் வெகு சுவாசன்யமாக அவர்களுடைய சம்பாஷணையைக் கேட்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நின்றிரவு மணி பன்னிரண்டு அடித்த பின்தான் கூட்டம் கலைத்தது. கமலாப்பாளும் நீனேஷும் இன்ஸ்பெக்டரை வழி அனுப்புவதற்காக வாசற்படியை வந்தனர்.

“என் பிரமோத் மாமா! என்னை எப்பொழுது பிடிக்கவேண்டும்?” என்று கேட்டான் நீனேஷ். கமலாப்பான் கலை தோய்த்த முகத்துடன் ஒரு முறை இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்தான்.

“உன்னையா?” என்று கேட்டுவிட்டு இன்ஸ்பெக்டர் ‘கட கட’ வென்று சிரித்தார். பிறகு யாருமே எதிர்பாராத வகையில் நீனேஷைப் பார்த்து, “என் குழந்தாய்! காள் ஆமதாபாத் போலீஸில் உத்தியோகம் பார்க்கும் வகையில் உன்னை யாரும் தொட மாட்டார்கள்!” என்று. அப்பொழுது அவருடைய குரல் மிகவும் தழுதழுத்ததாகக் காணப்பட்டது. கமலாப்பாளின் கண்களில் கந்தியுணர்ச்சி பிரகாசித்தது. நீனேஷின் பார்க்கை மறபடியும் ஒரு தடவை அவ்விருவர் மேலும் ஒரு ஓட்டம் செலுத்தியது; கேட்டமும் பார்த்தது. (தொடரும்)

ராஜா மந்திரி வினாயாட்டு

சாயா

குண்டுமணி அரசனுடிக் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தான்.

ராஜா அரசாங்க விதாஷு கனாகப் பதவி ஏற்கிறான்.

மற்றப் பையன்கள் எல்லோரும் மந்திரிகள் ஆகிறார்கள்.

அரசன்:—மந்திரிமார்களே, நம் நாடு எப்படி முன்னேறி வருகிறது?

மந்திரிகள்:—நேற்று வரையிலும் நன்றாகத்தான் நடந்து வருகிறது. நாங்கள் நேற்றுப் போய்ப் பார்த்தோம்!

அரசன்:—இன்றைக்கு எப்படி.....?

மந்திரிகள்:—நேற்றைய சமாசாரம் தான் எங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு நாங்கள் போய்ப் பார்க்கவில்லை.

அரசன்:—நீர்வளம் சிலவளம் எப்படி இருக்கிறது?

விதாஷுகள்:—இரண்டுக்கும் ஒற்றுமை இல்லாமலே இருந்து வருகிறது!

அரசன்:—நம் முடைய அரண்மனை எவிகள் சௌக்கியமா?

மந்திரிகள்:—ஆகா! சௌக்கியம். சர்க்கார் தானியக் கிடங்குகளின் சுவர்களில் போதுமான தவாரங்கள் இல்லாமல் இருந்தன. இப்பொழுது பிரத்தியேக வழிகள் ஏற்படுத்திப் போக்கு வரவு சாதனத்துக்குச் சகல ஏற்பாடுகளும் நடந்து வருகின்றன.

அரசன்:—போகட்டும். நாம் நட்ட மரங்கள் எப்படி வளர்ந்திருக்கின்றன? சிழல் கொடுக்கின்றனவா?

மந்திரிகள்:—சிழலிலேயே நாம் அவைகளை நட்டிருப்பதால் அவைகளால் பிரத்தியேகமாக சிழல் கொடுக்க முடியவில்லை.

அரசன்:—செடிகளுக்கு யாரும் தண்ணீர் பாய்ச்சவில்லையா?

மந்திரிகள்:—குடங்களைல்லாம் அடியில்லாமல் இருந்த காரணத்தினால் குடங்கள் சிப்பேருக்கு அனுப்பப்பட்டன.

அரசன்:—நம் நாட்டுக் குழாய்களில் இன்னும் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறதாமே?

மந்திரிகள்:—மகாராஜா, அந்தக் குறையை எங்கள்மேல் போடாதீர்கள்!

விதாஷுகள்:—ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வரவில்லை; குழாய்களில் கெடுதல் ஏற்பட்ட இடங்களில் டீகாஞ்சம் தண்ணீர் வருவதாகத் தெரிகிறது. அவற்றைப் பழுது பார்க்க ஆட்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அரசன்:—நாம் நட்ட செடிகளைல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் வாடி விட்டனவா?

அல்லது ஆடுமாடுகள் தின்ற விட்டனவா?

மந்திரிகள்:—ஆலம் இல்லாமல்தான் வாடிப்போய் விட்டன. ஆடுமாடுகள் அவற்றைத் தின்னாமல் வெகு திறமையாகப் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகின்றன.

அரசன்:—ஆடு மாடுகள் தின்ற விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேனே!

விதாஷுகள்:—செடிகளுக்கு விடுவதற்காக வைத்திருந்த தண்ணீரை ஆடு மாடுகள் குடித்துவிட்டன. ஆனால் அவை செடிகளைத் தின்னவில்லை!

அரசன்:—நாம் நட்ட செடிகளை நாமே தான் தண்ணீர் பாய்ச்சி வளர்க்க வேண்டும் என்றேனே, அதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டீர்கள்?

மந்திரி:—சமீபத்தில் ஒரு சிறு மழை பெய்தது மகாராஜாவுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். சீமகங்களுக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம்.

அரசன்:—ஆமாம்.

விதாஷுகள்:—மழைத் தண்ணீர் ஒரு சொட்டுக் கூடச் செடிகளின்மேல் விழாமல் பெரிய குடைகளினால் மூடிச் செடிகள் பாதுகாக்கப்பட்டன.

அரசன்:—ஹஹ ஹா பேஷ்...சபாஷ்! விதாஷுகரே, இவ்வளவு திறமையாகப் பேசிய உமக்கு என்ன பரிசு கொடுப்பது?

மந்திரிகளும் விதாஷுகளும்:—பேச்சுத் திறமை எமக்கு என்றைக்குமே உண்டு என்னதான் உலகப் பிரசித்தி.

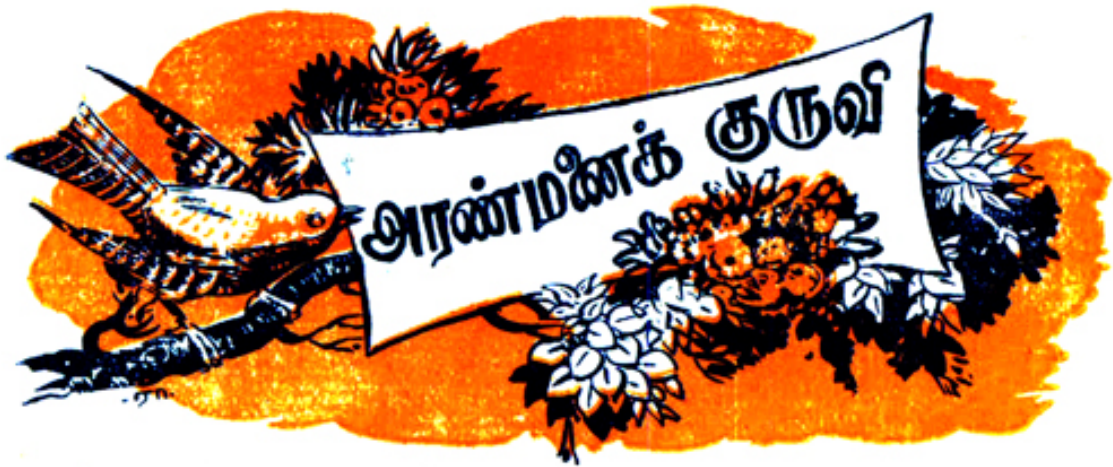
(இந்தச் சமயத்தில் ராஜாவின் தகப்பனார் கோபமாக வருகிறார்.)

தகப்பனார்:—பையன்களே, என்னடா! ராஜாவாவது மந்திரியாவது? போங்கள்!

ராஜா:—அப்பாவும் 'பட்டேல்' ஸ்தானத்தில் காட்சி கந்து விளையாட்டை முடித்துவிட்டாரடா!

கல்கி

பொழுது விடிந்து எழுந்திருக்கும் போதே அந்தக் குருவிக்கு அன்றைக்கு உற்சாகம் தாங்க முடியவில்லை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அன்றைய தினம் சுகமான காற்று வீசியது. அந்தக் காற்றுக்குத் தகுந்தபடி சலசல வென்று ஓடையில் ஜலம் தெளிந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

குருவி தன் இனிமையான குரலில் பாட்டுப் பாடிக் கொண்டே தன் னுடைய கூட்டை விட்டுப் புறப்பட்டது. நீல வானத்தில் 'ஜிவ்' வென்று பறந்து போவது அந்தக் குருவிக்கு ரொம்ப ரொம்ப உற்சாகமாயிருந்தது.

பாட்டுப் பாடிக் கொண்டே குருவி தன்னையும் மறந்து காட்டை விட்டு ரொம்ப தூரம் வந்து விட்டது.

வழியில் ஒரு ஓராய் போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்த ஓராயின் நீளமான காதுகளில் குருவியின் இன்பமான சங்கீதம் விழுந்தது. அந்தப் பாட்டைக் கேட்டு ஓராய் அப்படியே தன்னை மறந்து நின்று விடவில்லை. உடனே அதற்கு ஒரு கேட்ட எண்ணம் உண்டாயிற்று. 'காலை வேளையில் பசி அதிக மாயிருக்கிறது. இந்தக் குருவியைப் பிடித்துத் தின்று விட்டால் என்ன? ஆனால் அது, ஆகாயத்திலே யல்லவா பறக்கிறது! அதை எப்படியாவது கீழே இறங்கி வரும்படி செய்ய வேண்டும்' என்று மனசுக்குள் திட்டமிட்டது ஓராய்.

"குருவியே, குருவியே! நீ காலை வேளையில் அவசரமாக எங்கே போகிறாய்?" என்று கேட்டது.

"நான் ராஜாவின் அரண்மனைக்குப் போய்ப் பாட்டு பாடப் போகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே குருவி மேலும் பறந்து சென்றது.

உடனே ஓராய், "குருவி, அவசரப் படுகிறாயே! கொஞ்சம் பொறு. கீழே இறங்கி வா, உனக்கு ஒரு அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன்!" என்று வஞ்சகமாகப் போய் சொல்லிக் குருவியைப் பிடித்து விழுங்கப் பார்த்தது.

ஆனால் குருவி ரொம்பப் புத்திசாலிக் குருவி. அது ஓராயின் ஆசை வார்த்தைகளில் ஏமாந்து போகவில்லை.

"ஓராயே, எனக்கு உன்னைத் தெரியாது என்று நினைத்தாயா? என்னை ஏமாற்றித் தின்னப் பார்த்திருய். நான் உன்னிடம் வரமாட்டேன்!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாடிக் கொண்டே 'விர்'ரென்று பறந்து சென்றது குருவி.

ஓராய் ஏமாந்து நாக்கை வெளியிலே தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அங்கிருந்து ஓடிவிட்டது.

சீற்று நேரத்துக் கெல்லாம் குருவியின் அற்புதமான பாட்டைக் கேட்ட ஒரு நரி அதை எப்படியாவது பிடித்துத் தின்னத் தீர்மானித்தது.

"குருவி, குருவி! உன் அற்புதமான பாட்டை நான் பக்கத்திலிருந்து கேட்டு அநுபவிக்கக் கூடாதா?"

என்று மிகவும் அன்போடு கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டது நரி. உடனே குருவி அங்கேயிருந்த மரக் கிளை யில் உட்கார்ந்து பாடியது.

“குருவி, உன்னுடைய இனிமையான பாட்டைப் பற்றி நான் என்னத்தை சொல்ல? நானும் பறவையாக இருந்தால் உன்னோடு பறந்து நீ போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் வந்து உன் பாட்டைக் கேட்டு ஆனந்திப்பேனே! உம்! அதை நினைத்து என்ன பிரயோஜனம்! நீ கீழே இறங்கி வந்து என் அடர்த்தியான வாலில் உட்கார்ந்து கொள். நீ எங்கே போக வேண்டுமோ அங்கே நான் உன்னைக் கொண்டு போய்விட்டு விடுகிறேன். அப்படியே உன் பாட்டையும் ஆனந்தமாய்க் கேட்பேன்!” என்று நரி தன் கண்களில் நீரை வருவித்துக் கொண்டு தந்திரமாகக் கூறியது.

இதைக் கேட்ட குருவி ‘கலகல’ வென்று நகைத்தது.

“நரியே, பேஷ்! உன் தந்திரம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தாயா? இந்த மாதிரிப் பொய்யும் புறமும் சொல்லிக் கதை அளந்து எங்கள் இனத்தவர்களில் எத்தனை பேரை நீ பிடித்துத் தின்றிருக்கிறாய்? உன்னுடைய தந்திர ஜால வித்தைகளெல்லாம் கதைகளில்கூட வந்திருக்கின்றனவே! போ, போ! உன் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போ!” என்று சொல்லிக் குருவி மீண்டும் பாடிக்கொண்டே புறப்பட்டு விட்டது.

குருவி கொஞ்ச தூரம் போய் ஒரு மரக் கிளையில் உட்கார்ந்து சற்று நேரம் இளைப்பாறியது.

இந்தச் சமயம் ஒரு பூனை மரத்தடிக்கு வந்தது. குருவியைப் பார்த்ததும் பூனைக்கு மரம் ஏறத் தெரியுமாதலால் மனமனவென்று அந்த மரத்தில் ஏறிப் போய்க் குருவினைப் பிடித்துக் கொண்டால் என்ன என்று யோசனை செய்தது. அடுத்த விநாடியே அந்த யோசனையை மாற்றிக் கொண்டது. ‘நாம் மரத்தில் ஏறுவதைப் பார்த்தால் குருவி உடனே பறந்துவிடும். ஆகையினால் அதை ஏமாற்றித் தான் பிடிக்க வேண்டும்’ என்று மனசில் தீர்மானம் செய்து கொண்டது.

“குருவி, குருவி! என்ன, சோர்ந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டாய்? கீழே இறங்கி என்னுடன் வந்தாயானால் உனக்கு எல்ல ஆகாரம் நான் தேடித் தருவேன்!” என்றது பூனை.

“திருட்டுப் பூனையே, உன் தந்திரம் என்னிடம் பலிக்காது! உன் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போ. இங்கே நிற்காதே!” என்று கடுமையாகச் சொல்லிப் பூனையைத் துரத்தியது.

பிறகு, சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அந்த மரத்தடியில் ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. கோதுமை, அரிசி முதலிய தாவியங்கள் கலகல வென்று எங்கிருந்தோ வந்து விழுந்தன! பசியோடிருந்த குருவிக்கு இதைப் பார்த்ததும் ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. ஆவலோடு பறந்து கீழே வந்து ஆசையோடு அந்தத் தாவியங்களைக் கொத்திக் கொத்திக் தின்றது. சில நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு, குருவி தன்னை நோக்கியபடி ஒரு குறவன் தோளில் மாட்டிய பையுடன் வருவதைப் பார்த்தது. ‘இவன் நம்மை என்ன செய்துவிட முடியும்? கண் இமைக்கும் நேரத்தில் ‘குப்’பென்று பறந்துபோய் விடலாம்’ என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டே அந்தத் தாவியங்களைக் கொத்திக் தின்றது.

குறவன் அதன் சமீபத்தில் வந்து அதைப் பிடிக்கப் போனானே இல்

லையோ, குருவி 'குப்' பென்று பறந்தது. என்ன ஆச்சரியம்! காட்டிலிருந்து இத்தனை தூரம் சிரமம் இல்லாமல் பறந்து வந்த குருவியினால் இப்பொழுது பறக்க முடியவில்லை.

அப்பொழுது தான் குருவிக்குத் தன் கால்கள் வலையில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

'ஆகா! மோசம் போனேனே! ஓராய்க்கும் நரிக்கும் பூனைக்கும் தப்பி வந்த எனக்குக் கடைசியில் இக்கதி ஏற்பட்டு விட்டதே!' என்று நினைத்து வருந்திக் கண்ணீர் சிந்தியது.

ஆனால் குறவன், அந்தக் குருவியின் மன வருத்தத்தைக் கொஞ்சங் கூடப் பொருட்படுத்தினதாகத் தெரியவில்லை.

"ஓகோ! தப்பி ஓடிவிடலாம் என்று பார்த்தாயோ! அது என்னிடம் நடக்காது!" என்று கூறிக் குருவியைப் பிடித்து அதன் காலில் சிறு கயிற்றைக் கட்டித் தன் தோளில் மாட்டியிருந்த பைக்குள் போட்டுக் கொண்டான்.

குறவன் குருவிபுடன் ரொம்ப தூரம் நடந்துபோனான். அரண்மனை வாசலை நெருங்கியதும் குருவியை வெளியே எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டு "குருவி, குருவி!" என்று கத்திக்கொண்டே போனான்.

குறவனின் குரல் அரண்மனை மேல் மாடியில் நின்று கொண்டிருந்த ராஜகுமாரியின் காதில் விழுந்தது. உடனே அவள் தோழியை அழைத்து, அந்தக் குறவனை அழைத்துவரச் சொன்னாள்.

ராஜகுமாரிக்குப் பறவை வளர்ப்பதில் அலாதிப் பிரியம். தேச தேசங்களிலிருந்தெல்லாம் அவள் பலவிதமான பறவைகளை வரவழைத்து அவைகளை அரண்மனை நந்தவனத்தில் அன்போடு வளர்த்து வந்தாள். பறவைகளும் அவளிடம் அன்பாயிருக்கும்.

குறவன் வந்ததும் ராஜகுமாரி பரபரப்புடன் அவன் கையிலிருந்த குருவியை வாங்கிப் பார்த்தாள். அவளுக்குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. ஏனென்றால் ராஜகுமாரியிடம் ஏற்கெனவே இதேமாதிரி ஒரு ஆண் குருவி இருந்தது. அந்தக் குருவிக்கு ஜோடியாக ஒரு பெண் குருவி வேண்டும் என்று அவள் வெகுநாட்களாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது கிடைத்து விட்டவே ராஜகுமாரியின் சந்தோஷத்துக்குக் கேட்க வேண்டுமா? குறவனுக்கு வெகுமதிகள் தந்து அனுப்பினான்.

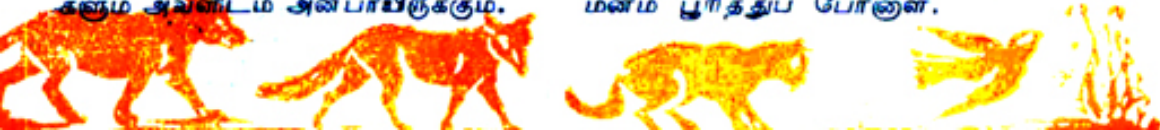
குருவியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு ராஜகுமாரி அன்போடு தடவிக்கொடுத்தாள்; குழந்தையைப் போல் கொஞ்சினாள்; அப்புறம் அரண்மனை நந்தவனத்துக்கு எடுத்துச் சென்று அந்த ஆண் குருவியிருந்த மரக்கிளையில் விட்டாள்; காலிலிருந்த கட்டையும் அவிழ்த்து விட்டாள்.

ராஜகுமாரியின் அன்புகயிற்றையும் விட்டி் பலமுள்ளதாக இருந்தபடியினால் குருவிக்கு அவளை விட்டுவிட்டு ஓட முடியவில்லை! மேலும் அரண்மனை நந்தவனத்திலிருந்த ஆண் குருவியைப் பார்த்ததும் அதற்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. வெட்கம் ஒரு புறமும் சந்தோஷம் ஒரு புறமுமாக அதைப் பாடாய்ப் படுத்தி வைத்தன.

தன் விருப்பப்படியே அரண்மனை நந்தவனத்துக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டதில் குருவிக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியைச் சொல்லி முடியாது.

தனக்குச் சரியான ஜோடி கிடைத்ததில் அந்த ஆண் குருவிக்குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை.

அந்த இரண்டு குருவிகளையும் பார்த்து ராஜகுமாரி சந்தோஷத்தால் மனம் பூரித்துப் போனாள்.

அக்கரைப் பச்சை

நளினன்

சூடத்தத் தூளியிலே கைக் குழந்தை விடாமல் அழுதுகொண்டிருந்தது. அதற்கு இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் அவ தரித்த அவதாரம், கங்காளத்தில் கல்டப் பட்டுக் காத்திருந்து பிடித்து வைத்திருந்த குழாய்த் தண்ணீரை எல்லாம் மொண்டு தரையில் ஓட விட்டு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

இரண்டாவது பாரத்தில் படிக்கும் பையன், உயரத்தில் மாட்டியிருக்கும் 'ஹரிக்கேன்' விளக்கைத் தாயார் கழற்றிக் கீழே வைத்தால் பாடம் படிக்கலாமே எனச் சமூன்று வந்து கொண்டிருந்தான்.

இவ்வளவுக்கும் நடுவில் கையை மடக்கித் தலையணைபோல வைத்துக் கொண்டு மீனாட்சி சமையற்கட்டு வாசற்படியில் படுத்துக் கிடந்தான்.

முகம் 'உம்' மென்றிருந்தது. கண்கள் கலங்கி இருந்தன. வழக்கம் போலத் தலை வாரிப் பூ முடிந்து 'பளிச்'சென்று நெற்றிக்கு இட்டுக் கொண்டு கூடத்தில் குறுக்கும் நெடுக்கும் ஓடவில்லை. அவளுக்கு மிகப் பிடித்த ஏதாவது ஒரு பாட்டின் அடியைத் திருப்பித் திருப்பி முனகிக் கொண்டு 'வேர்னர் கெட்டில்' குழட்டி அடுப்பில் ஏற்றவில்லை. அவைகளுக்குப் பதிலாக ஒரு நாளூயில்லாத திருநாளாக அந்த இரண்டுங் கெட்டான் நேரத்தில் படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அறுந்த செருப்பை ஐக்கிரதையாகப்போட்டுக் கொண்டு ஆபீஸி விடுத்து காப்பி'பிளாஸ்க்' சமேதனாக அலுப்படைந்து திரும்பி வந்த சிவராமன் முன் கட்டைத் தாண்டும்போது அதிர்ச்சி அடைந்தான்.

அவன் கண்கள் மீனாவைத் தேடின. 'என்ன இது? வீடு இப்படி இருக்கிறது? கைக் குழந்தையை அழவிட்டுவிட்டு அப்படி எங்கே போய் ருப்பாள்?' என்று எண்ண மீட்டுக் கொண்டே நடையில் விறு விறுப்பைப் புதுத்திக் கூடத்தில் நடந்து போனான். விளக்கை எடுக்கப் பெட்

டியைக் குறுக்கே இழுத்து வைத்துச் சரிப் படுத்திக் கொண்டிருந்த மூத்த மகன் அப்புவைப் பார்த்து விட்டு, 'எண்டா! அம்மா எங்கேடா?' என்று கேட்டான் சிவராமன். அதில் இலேசான கோபமும் அதிகமான பரபரப்பும் தொனித்தன.

அப்பு பதில் சொல்ல வில்லை. அவன் கண்கள் அம்மா படுத்திருக்கும் பக்கம் அப்பாவை அனுப்பி வைத்தன.

சிவராமன் பாய்ந்து சென்றான். "மீனா! மீனா!!" என்று கூப்பிட்டான். "என்ன மீனா! என்ன உடம்பு? ஏன் 'ரேஷன் அரிசி' இன்றைக்கு இல்லையா? அதனால் பரவாயில்லை. கோதுமை இருக்கிறது அல்லவா? அது போதும். ஏன் மீனா! பேசமாட்டேன்கிறாயே? இதோ பார்! 'அனு' எவ்வளவு நேரமாக அழுது தொண்டை கூடக் கம் மி விட்டது. பாவம்!" என்று வார்த்தைகளைக் கொட்டி விட்டுத் தூளியில் துடித்துக்கொண்டிருந்த அனுவை வாரி எடுத்து மீனா அருகே கொண்டு போனான் சிவராமன்.

மீனா எழுந்திருக்க வில்லை. கண்களைத் திறந்து கணவனை வெறுப்புடன் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் படுத்துக்கொண்டான். குடாகப் பெருமூச்சு விட்டான். "அவளுக்கு என்ன வேலை? உங்களுக்குத்தான் என்ன வேலை? பொழுது விடிந்து அந்தமித்தால் உங்கள் தொந்தர

வும், அனுவின் அழுகையுந்தான். உங்கள் அருமைப் புத்திரியை நீங்களே சமாதானப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டு கடுகடு வென்று கூறினான் மீனாட்சி. அழுது அழுது சிந்திய கண்ணீர்தரையில் பாய்ந்து போயிருந்தது.

தோளில் மாட்டிக் கிடந்த பிளாஸ்க் 'டங்' என்று தரையில் இடிப்பதைக் கூட மறந்து சிவராமன் அப்படியே அயர்ந்து உட்கார்ந்து விட்டான். கவியாணமான சென்ற பன்னிரண்டு வருஷ காலத்தில் இப்படி ஒருநாள் வந்ததே இல்லை.

“மீனா! நீயா என்று டன் பேசுகிறாய்?” என்று சிவராமன் கேட்டுக் கொண்டே இன்னும் அருகில் சென்று அவனுடைய முகத்தை இரண்டு கைகளாலும் தன் பக்கம் அன்புடன் திருப்பினான்.

ஊஹும்! மீனா திருப்பவில்லை; எழுந்திருக்கவில்லை. கோபப் பழத்தை ‘முழுசாக’ விழுங்கி யிருந்தான்.

அப்பாவின் அருகே தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு வந்து சின்னாள் அம்பு. “அப்பா! நான் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்ததிலிருந்து அமரம் எங்கிட்டக் கூடப் போய்விட்டேன். காப்பி கூடக் கொடுக்கவில்லை. எனக்குப் பசிக்கிறது. அப்பா!” என்று மென்று விழுங்கினான்.

“ஏண்டி, மீனா...!” எனச் சிவராமன் ஆரம்பித்தபோது சிடு சிடு வென்று மீனாவின் குரல் ஒலித்தது.

“வேறு என்னத்தைக் கண்டேன்! பொங்கிப் போடத்தான் பிறந்தேன்; அப்பாவும், பிள்ளையுமாகப் போட்டுக் கொண்டு சாப்பிடுங்கள்! அப்பாவிடம் குறைப்பட்டுக் கொள்ளும் அருமைக் குழந்தையே! போடப்பா!”

அவ்வளவு நேரமாகக் குழம்பிக் கிடந்த சிவராமனின் உள்ளத்திலே உறங்கிக் கிடந்த கோபம் துள்ளிக் கிளம்பிற்று.

“என்ன சொன்னாய்? போட்டுக் கொண்டு சாப்பிடுவதா?” என்று கர்ஜித்தான் சிவராமன் அவன் கை ‘பளர்’ரென்று அவள் கன்னத்தில் அறைந்தது.

அந்தப் ‘பளர்’ கைக் குழந்தையின் புரியாத அழகையை சிறுத்திற்று. அம்பு கூடப் பசியை மறந்து ஓடிச் சென்று அலமாரியைத் திறந்து பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களைப் படிக்கும் சினைவுடன் நடவ ஆரம்பித்தான்!

சிவராமன், மீனாவை ஒரு ‘விழி’ விழித்துப் பார்த்துவிட்டு ‘விர்’ரென்று முன்கட்டுக்குப் போனான். மீனா விம்மி அழுதது, வீடு பூராவும் கேட்டது.

2

கோபம் வந்தால் ‘உட்கார்’ அந்த வீட்டில் மாடிப் படி ஒன்று இருந்தது. அதில் போய் உட்கார்ந்த சிவராமனின்

சிந்தனைகள் இறக்கை கட்டிக்கொண்டு பறக்க ஆரம்பித்தன.

“அவனுக்கு அப்படி என்ன கோப மிருக்க முடியும்? என்னிடம் கூட மனம் ழிட்டுச் சொல்லாமல். இப்படி எந்த நாளும் நடந்து கொண்ட நிலையே...”

சிவராமன் கவித்தான். அவனுக்கு மீனா மனைவியாகக் கிடைத்த சம்பவங்கள் முட்டை மோதிக் கொண்டு சினைவுக்கு வந்தன.

மீனா அவள் அப்பாவுக்கு ஒரே பெண்; அருமைப் பெண், செல்லப்

பெண் என்று கூடச் சொல்லலாம். தாயற்ற அவளைத் தருந்த இடமாகப் பார்த்துக் கவியாணம் செய்து கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். சித்தியின் ஓடுமொசலி விருந்து மீனா தப்பிவிட வேண்டும். அந்த அவஸ்தை அவனுக்குத் தன்னை வந்துவிடக் கூடாது என்று சினைத்து வரன் பார்த்தார்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பிரபல மிராகதார் ஒருவரின் பிள்ளை அகப்பட்டான். குடுமி ஒன்றைத் தவிர, அப்பாவுக்கு ‘அடங்கிய பிள்ளை’ என்ற பிடிக்காத விஷயத்தைத் தவிரக் குறை சொல்ல எதுவுமில்லை. இந்த ரேஷன் காலத்தில் தம் பெண்ணைத் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வாழ்க்கைப் படுத்தவும் மிராகதார் மகனுக்கு மனைவியாக்கவும் மீனாவின் தகப்பனார் மாதுபூதம் சினைத்தார். அந்தத் தீர்மானத்துக்கு எதிராகக் குடுமி, ‘அப்பா பிள்ளை’ என்பதெல்லாம் அற்ப விஷயமாகப்பட்டன. சிச்சயித்து விட்டார்.

மீனாவும் எப்படியும் சித்தியின் சர்வாதி காரத்திலிருந்து விடுபட்டால் போதும் என்று சினைத்து ‘சரி’ என்று சொல்லி விட்டான். கிராமாந்திர காட்டுப் பெண்ணாகப் போகிறேமே, தான் கஷ்டப்பட்டுக் கற்றுக்கொண்ட பிடிதும் நாட்டியமும் பயன்படாமல் போகுமே என்று கூட அவள் முகம் சுருங்கவில்லை. அத்துடன் அப்பா போலீஸ் இலாகாவில் வேலை பார்ப்பவர் ஆயிற்றே. எதையும் அவருடைய ஸி. ஐ. டி. கண்களால் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்திருப்பார் என்று நம்பினான் மீனா.

அந்த வருஷம் ஆனி மாதக் கடைசியில் முகூர்த்தம் வைத்துக் கொண்டார் மாதுபூதம். பிரபல நடன சகோதரிகளுக்கு

அந்த ஒரு தேதியில்தான் வெளியூரில் கச்சேரி இல்லாததால் அவர்கள் இஷ்டப் படி அந்தத் தேதியை மாதுர்பூதம் தீர்மானித்துச் சகல ஏற்பாடுகளும் செய்தார்.

போலீஸ்காரர்கள் வந்து பந்தல் போட்டார்கள். 'போலீஸ் வான்' கடைத்தெருக்களில் கம்பீரமாகப் புழுந்து சாமான்களாக வாங்கிக் குவித்தன. கலியாணத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலிருந்தே மாதுர்பூதம் இருந்த தெருவை 'ஒன்வே டிராபிக்' காக்கி விட்டார்கள்!

மாப்பிள்ளை அழைக்க வேண்டிய தினம். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் மாதுர்பூதம் ஊரிலுள்ள டாக்ஸிகளையும், பஸ்களையும் தேடிப்பிடித்து எழும்பூர் ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பி விட்டு சிம்மதியாக நடனம் எத்தனை மணிக்கு வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணியபடி கலியாணப் பந்தலில் 'போலீஸ் கடை' போட்டுக் கொண்டிருந்தார் அப்போது.

தஞ்சாவூரில் இருந்து தந்தி ஒன்று வந்தது.

"இன்று ரயிலுக்குக் கிளம்பி வந்தபோது என் பீர்தை பஞ்சாபகேசன் ஏறி இருந்த மாட்டு வண்டி குடை சாய்ந்து விட்டது. நான் வேகமாக அவனுக்குக் காயமில்கை. மனதுக்கு அது 'அச்சான்ய'மாகப் படுவதால் புறப்பட்டு வரவில்லை. முகூர்த்தத்தைத் தயவு செய்து ஆவணியில் வைத்துக் கொள்ளவும்."

இப்படிக்கு, சப்தரிஷி.

மாதுர்பூதம் தந்தியைப் படித்து விட்டுச் சினிமா 'வில்லன்' போல மாறினார். பல்லை நற நற வென்று கடித்தார். வந்த தந்தியைக் கசக்கித் தூர எறிந்தார். "என்னை யார் என்று நினைத்தான் சப்தரிஷி! 'பட்டிக்காட்டு புருட்!' இதில் எல்லாம் அசட்டு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவன் சம்பந்தம் எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். நான் அன்றைக்கே நினைத்தேன். இந்த மாதுர்பூதம் எப்படிப்பட்டவன் என்று காட்டி விடுகிறேன். ஆவணி மாதத்தில் வைத்துக் கொள்ளுவதாமே!" என்று கர்ஜித்தார். அவருடைய கர்ஜனையைக் கேட்டு எதிரில் 'மப்டி' யில் இருந்த கான்ஸ்ட

பிள் ஒருவன் கண்ணை மறந்து தலையில் குல்லாய் இருக்கிறதா என்று தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

மாதுர்பூதம் யாருக்கும் விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை. அரை குறையாகத் தெரிந்து ஓடி வந்த மீனாவிடம்கூட "கவலைப்படாதே, நாளை உன் கல்யாணம் எப்படியும் நடந்தே திரும். நடனமும் நடக்கும்!" என்று உள்ளங்கையில் அடித்து அறிவித்தார்.

மீனா தேங்கினாள்; தயங்கினாள். தஞ்சாவூரிலிருந்து அவர்கள் வராமல் எப்படிக்கல்யாணம் நடக்கும்? அப்பா ஆகாய விமானத்தில் 'அவரை' மட்டும் அழைத்து வந்து முகூர்த்த நேரத்தில் 'டக்'கென்று இறக்கப் போகிறாரா என்று குழம்பினாள். ஏதாவது கிண்டிக் கேட்டால், "போ, உள்ளே!" என்று உறுமுவார் என்று அவளுக்குத் தெரியும்.

அடுத்த நாள் வந்தது. நாதசுரக்காரன் புதுப்புது மெட்டுகளாக வாசித்தான். பாண்டு கோஷ்டி மாதுர்பூதம் வெளியே தலையை நீட்டினால் கும்பிட்டு விட்டு வாசிக்க வாரம்பிக்கலாம் என்று தயாராகக் காத்திருந்தது. சாஸ்திரிகள் ஒன்றும் புரியாமல் கூடத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தார். "மாப்பிள்ளை வரமுடியாது என்று தந்தி அடித்து விட்டாராமே... அப்படி இருந்தும் கலியாண ஏற்பாடு எதுவும் சிற்காமல் நடப்பது ஒன்றும் புரியவில்லையே" என்று வந்து இருந்தவர்கள் பரபரப்புடன் தவித்தனர்.

முகூர்த்த நேரம் வந்தது; மாதுர்பூதம் இரேழிப் பக்கம் சிமிர்ந்து பார்த்தார்.

அங்கே ஒரு சிறு பையன் குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தான். கண்ணுக்கு அழகாக இருந்தான். மாதுர்பூதம் கூப்பிடும்போதெல்லாம் தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் 'ஐட்டம்'களை எல்லாம் பயபக்தியுடன் அவரிடம் ஒப்புவித்தான்.

அந்தப் பையனை "சிவராமா! இங்கே வா!" என்று கூப்பிட்டார் மாதுர்பூதம். சரிகை வஸ்திரத்தை இடுப்பிலவரிந்து கட்டிக்கொண்டு அடக்கவொடுக்கமாக அவர் அருகில் வந்து சின்ன சிவராமன்.

“கட்டு, மீனாவுக்குத் தாலியை!” என்று கட்டளை யிட்டார் மாதுப் பூதம்.

மீனா பிரமித்துப் போனாள், கலியாண வீடே வியப்படைந்தது. அந்தத் தெருவே அதிசயப்பட்டது.

“எனக்கா கலியாணம்?” என்ற அர்த்தத்தில் திகைத்து நின்றாள் சிவராமன். எங்கேயோ வந்த இடத்தில் மாதுப் பூதத்துக்கு உதவியாகக் கலியாணக் காரியங்களில் ஈடுபட்ட நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட அதிர்ஷ்டம் அடிக்கும் என்று யார்தான் எதிர் பார்த்திருப்பார்கள்?

தயங்கியபடியே தாலியைக் கட்டினாள் சிவராமன். கலியாணம் நடந்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஜாம் ஜாம்மென்று நடனமும் நடந்தது!

முகத்தையே பாராத அந்தத் தஞ்சாவூர் ‘குடுமி’யை விட இந்தக் கணியான முகமும், கன ஜோரான கிராப்புமூள்ள சிவராமனை மீனாவுக்குப் பிடிக்காமலில்லை. ஆனால் தாலி கட்டுவதற்கு அரை மணிக்கு முன்னால் வரையில் ‘சிவராமா’ என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த யாரோ ஒருவனை, இப்போது தன்னுடைய கணவனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமே என்ற ‘அதிசயம்’ அவள் நெஞ்சை விட்டு அகல எவ்வளவோ நேரமாயிற்று.

மாதுப் பூதம் சிவராமனுக்குப் போலீஸ் இலாகாவில் குமாஸ்தா வேலை பார்த்து வைத்தார். பெண்ணையும், மாப்பிள்ளையையும் வீட்டோடு வைத்துக் கொண்டார். மனதிற்குப் பிடித்த அடக்க வொடுக்கமான பையன் தமக்கு மாப்பிள்ளையாகக் கிடைத்தது குறித்து அவருக்கு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சி.

ஆனால் சிவராமனுக்குத்தான் உள்ளூறப் பயமாக இருந்தது. மாதுப் பூதம் முன்னிலையில் மீனாவிடம் பேசக்கூட அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது. இருந்தாலும் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டு மாப்பிள்ளை என்ற பெருமையில் மூழ்கித் தன் சொந்த ஆசாபாசங்களுக்கெல்லாம் முழுக்குப் போட்டிருந்தான்.

ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு திடீரென்று மாதுப் பூதம் மாறடைப்பினால் இறந்து போனார். இனியாள் இருக்கிற சொத்துக்களை எல்லாம் அள்ளிச் சுருட்டிக் கொண்டு பிறந்தகம் போனாள்.

மீனாவும் சிவராமனும் அறுபது ரூபாய் சம்பளத்தை நம்பி வீட்டைவிட்டு வெளிக் கிளம்பும்படி நேர்ந்துவிட்டது. அத்துடன் மீனா இரண்டு மாதங்களாக ‘ஸ்தானம்’ செய்யவில்லை. பத்து ரூபாய் வாடகையில் தனி இடம் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள்.

அதற்குப் பிறகு எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள். குடும்பத் தொல்லைகள். மீனா தன்னுடைய நகை நட்டுக்களை எல்லாம் விற்றுக் குடும்பச் செலவுகளைச் சரிப்படுத்தப் பார்த்தாள். ஆறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவளுக்கு மிஞ்சியது தாலிச் சரடும், கையில் கட்டைக் காப்பும் மூன்று சோனிக் குழந்தைகளும் தான்!

அத்துடன் அவளும் எலும்புந் தோலுமாக உரு மாறிவிட்டாள். மாதுப் பூதத்தின் அருமைப் பெண்ணைத் தெருவில் விற்றதெல்லாம் வாங்கித் தின்று கொண்டு கொழு கொழு வென்று வளர்ந்திருந்த அந்த அழகின் அவதாரமான மீனா இவள் தானா என்று நம்பவே முடியவில்லை.

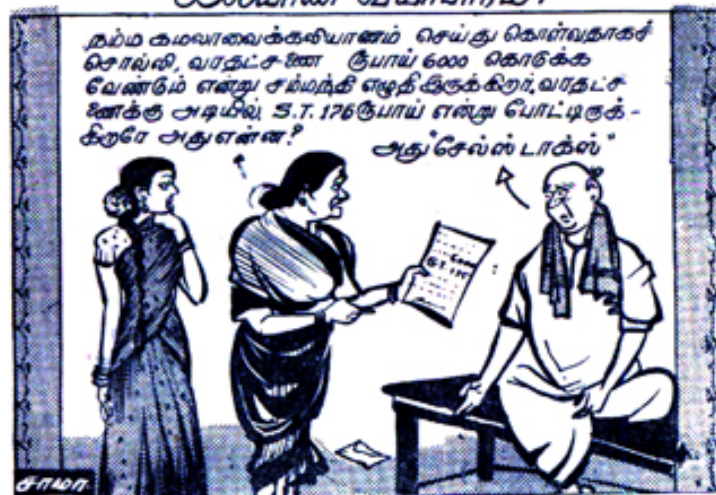
சில சமயங்களில் தன்னுடைய பலவீனங்காரணமாக மீனா கோபதாபப்பட்டாலும் சிவராமன் சரிக் கட்டிக் கொண்டு போனான்.

‘அவள் அப்பா மட்டும் உயிரோடு இருந்தால் எவ்வளவோ சீரும், சிறப்புமாக இருக்க வேண்டியவள்’ என்ற நினைவு அவனைப் பரம சாதுவாக மாற்றி வைத்திருந்தது.

“மீனா! மீனா!” வென்று அவளை சொடிக் கொருதரம் அன்புடன் அழைத்துப்பரமதிருப்தி அடைந்து வந்தான். அறுபது ரூபாய் சம்ப

கலியாண வியாபாரம்!

நம்ம கமலாவைக்கலியாணம் செய்து கொள்வதாகச் சொல்லி, வரதட்சணை ரூபாய் 6000 கொடுக்க வேண்டும் என்று சம்மந்தி எழுதி இருக்கிற வரதட்சணைக்கு அடியில், S.T. 176 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறேன் அது என்ன? அது செல்லடாக்ஸ்”

ளம், ஆறு அவன்ஸ் அரிசி, பின்சட்டில் ஒண்டுக் குடித்தனம், சிம்மதி யில்லாத வாழ்க்கை. இவ்வளவுக்கும் நடுவில் மீனாவின் அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியும் பம்பரம் போலச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து காரியங்களை அப்பழுக் கில்லாமல் ஆற்றும் திறனும் சிவராமனுக்கு எவ்வளவோ ஆறுதலை அளித்திருந்தது.

அப்படிப்பட்ட தங்கமான உள்ளம் படைத்த மீனா, இன்று மட்டும் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டான்? தனக்குப் பிரமாதமாக ஆத்திரம் வரும்படி ஏன் நடந்து கொண்டான்? திடீரென்று அவனுக்கு மன வேதனை வரும்படி எந்தத் தப்பும் செய்ததாக சினைவில்லையே..... என்று மாடிப்படியில் மணிக்கணக்காக உட்கார்ந்திருந்த சிவராமன், அந்த நாள் சம்பவங்களை எல்லாம் மறந்துவிட்டுத் தன் சினைவுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

“அவ்வளவு கோபம் எனக்கு வந்திருக்கக்கூடாது? மீளமுடியாத கடன் தொல்லைகள் என் மென்னியை அழுத்திப் பிடித்த போது அவளாக முன்வந்து சற்றுக்கூடத் தயங்காது தங்கச் சங்கிலியைக் கழற்றிக் கொடுத்து, விற்றுக் கடன் அடைக்கச் சொன்னாள். அந்த மீனாவின் கன்னம் சிவக்கும்படி அறைந்தேனே? பாவி, நான்! ஈவு இரக்கமற்றவன்!” என்று தன்னையே நொந்து கொண்டான், சிவராமன்.

மீண்டும் ஆணுணர்ச்சி பீறிட்டு சின்றது. “காரணம் என்னவென்று கூறாமல், ஆபீஸிலிருந்து வந்த என்மீது அவள் ‘வன்’ என்று விழுந்தது எப்படி யிருந்தாலும் தப்புத்தான். அவளாக வந்து என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு என்ன விஷயம் என்று சொல்லாத வரையில் நானும் அவளோடு பேசுவதில்லை” என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு சாப்பிடாமல் படுத்துக் கொண்டான் சிவராமன்.

3

மீனா எழுந்து உட்கார்ந்தான். கலைத் திருந்த கூந்தலையையும் உடைகளையும் சரிப்படுத்திக் கொண்டு கூடத்துப் பக்கம் பார்த்தான். சிவராமன் படுத்துவிட்டான் என்று புரிந்துகொண்டு, “ஐயோ, பாவம்! என்ன இருந்தாலும் அவரிடம் நான் அப்படி நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது” என்று மெல்ல முணுமுணுத்தான்.

“அவர் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் வராததுமாக எனக்கு என்ன மனக்குறை என்று சொல்லாமல் கோபித்துக்கொண்டு கிடந்தது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்!” என்று நொந்து கொண்டான்.

எழுந்து ஓடிச் சென்று சிவராமனைத் தட்டி எழுப்பி, தன்னை மன்னிக்கும்படி

கூறி செய்து வைத்திருக்கும் சாப்பாட்டை எடுத்துப்போட சினைத்தான்.

எழுந்தவள் எதிர் அறையை உற்றுப் பார்த்தாள். மீனாவின் உள்ளத்தில் திடீர்ச் சூறாவளியைக் கிளப்பிவிட்ட காரணமாக இருந்த அந்தப் புதுக் குடித்தனக்காரி ஓய்மையாக மேஜைமீது சாய்ந்துகொண்டு சேடியோ கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவள் கணவன் அவளுடன் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். சற்றுத் திறந்திருந்த மாடி அறை ஜன்னல் கதவிடுக்கு வழியாக அவ்வற்புதக் காட்சி மீனாவுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது.

அவர்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்சுவிட்டு விட்டு மீண்டும் கிளம்பிய இடத்தில் சஞ்சலத்துடன் உட்கார்ந்து விட்டான். “பெண் பிறந்தால் அவளைப் போலப் பிறந்திருக்க வேண்டும்; வாழ்க்கைப் பட்டாலும் அப்படிப்பட்ட புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப் படவேண்டும்” என்று மீனாவின் இதயம் பொருமிற்று.

மாடியறையிலிருந்து கிளம்பும் கேலி, கொம்மாளம், வளையல் ஒலி, கலகல வென்று வரும் சிரிப்புச் சத்தம் இவ்வளவும் மீனாவைச் சித்திரவதை செய்தன.

மீடியறைக்குப் புதிதாகக் குடித்தனம் வந்திருக்கும் அவன் பெயர் மல்லிகா. அவள் கணவர் சென்னையில் ஏதோவொரு முக்கியமான பிரதேசத்தில் ஹோட்டல் வைத்திருந்தார். “மல்லி! மல்லி!” என்று அவள் மீது அந்த ஹோட்டல் முதலாளி உயிரையே வைத்திருந்தார்.

அவர் வீட்டுக்கு வருவதும், போவதும் தெரியாது. திடீரென்று பெரிய மோட்டார் எடுத்துக் கொண்டு வருவார். அத்தோடு சிறைய இனிப்புப் பட்சணங்கள் வரும்; கட்டுப்பூ வரும்.

மல்லிக்கு வீட்டில் ஒரு வேலை கிடையாது. காப்பி, சாப்பாடு, டிபன் எல்லாம் ஹோட்டலில் இருந்து ‘டான் டான்’ என்று வந்துவிடும். துரும்பை எடுத்து அந்தப் பக்கம் போடக்கூட விட்டோடு இருக்கும் நாயர் அவளை அனுமதிக்க மாட்டான். வேளா வேளைக்கு ஹோட்டலில் இருந்து வரும் வாய்க்கு ருசியான பதார்த்தங்களை உண்டு களித்து விட்டு மல்லிகா மாடி அறை முழுவதும் ‘மோகினி’ போல வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான். சேடியோ கேட்ட நேரம் போக ஜன்னல் விளிம்பில் ‘ஐம்’ மென்று ஏறி உட்கார்ந்து கதைப் புத்தகம் ஒன்றை வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருப்பாள். பின்னல் ஜன்னலுக்கு வெளியே நெளிந்து வந்து காற்றில் சிவப்பு ரிப்பன் பளபள வென்று ஆனந்த நடனமாடும்.

ரேஷன் அரிசி, இருப்பது இல்லாதது பார்த்து நேரத்தில் சமைத்துப் போடும் தொல்லை, குழந்தை குட்டிகளின் பிச்சுப் பிடுங்கல்—எதுவுமே மல்லிகாவுக்குக் கிடையாது. ஏதாவது வேண்டுமென்று அவள் வாயைத் திறந்து தன் கணவரிடம் கேட்டு விட்டால் உடனே அவர் பறந்து சென்று வாங்கி அனுப்பி விட்டுத்தான் மறு காரியம் பார்ப்பார்.

மீனா, மல்லிகாவைப் பார்த்து ஏன் தன் வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்தாள் என்று புரிந்திருக்கும். அவளுக்கு இருக்கும் மதிப்பும், குதூகலமும் தனக்கு இல்லையே என்று சினைத்து சினைத்து உருகிப் போனாள், மீனா.

வாழ்க்கைப்பட்டு ஏழு வருஷங்களுக்கு மேலாகி விட்டன. இன்றுவரை "இந்தா" வென்று ஒரு முழக்கம் தம்பம் தானாகத் தன் புருஷன் வாங்கித் தந்ததில்லை. பிச்சுக்கோ ஒரு விரிமாவுக்கோ எதற்கும் அழைத்துப் போனதில்லை. அப்படிப்பட்ட புருஷனுடன் மனம் கோணமல் இத்தனை வருஷம் குடித்தனம் நடத்தி என்ன கசகத்தைக் கண்டோம்? ஒரு நாள் இப்படித்தான் 'சத்தியாக்கிரகம்' செய்து பார்ப்போமே என்று சினைத்துச் 'சின்ன அடம்' பிடித்தாள் மீனா. ஆனால் விபரீத ரூபமெடுத்துக் கொண்டு போகும் என்று அவள் ஆரம்பத்தில் எதிர்பார்க்கவில்லை. பொழுது விடிந்து பார்த்துக் கொள்ளுவோம் என்று மீனாவும் கம்மென்று இருந்து விட்டாள்.

4

பொழுது விடிந்தது. சிவராமனுக்கு அவசரமாக ஆபீஸில் வேலை இருந்ததால் போய்விட்டான்.

மீனா எழுந்து காப்பி போட அடுப்பு மூட்டினாள். இராத்திரி சாப்பிடாத குழந்தைகள் அம்மாவைச் சுற்றிக் கொண்டு "காப்பி! காப்பி!" என்று நச்சரித்தன.

மல்லிகா "மாமி!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு மீனாவுக்கு அருகே வந்தாள்.

"வா!" என்று தன் துயரத்தை எல்லாம் சற்று மாற்றிக்கொண்டு வந்தவளை வரவேற்றாள். ஆனால் அவளை நிரிந்து பார்த்து அசந்துவிட்டாள் மீனா. 'மல்லிகாவுக்குக் கூட இந்த உலகில் கவலை இருக்கக் கூடுமா? அவள் முகம் வாடி இருக்கிறதே!' என்று வியப்புற்றாள் மீனா.

"மாமி! எங்கம்மாவைப் போல உங்களை சினைத்துச் சொல்லுகிறேன். நான் ஏழை. எனக்கும் கல்யாணம் ஆகுமா என்று ஏங்கிக் கிடந்தேன். யார் செய்த பூஜா பலனோ இவர் எனக்கு மணாளாகக்

கிடைத்தார். என்னை கன்றாகவும் வைத்துக் கொள்ளுகிறார். ஆனால் எனக்கு இன்னும் குழந்தை பிறக்கவில்லை என்று என் மாமி யாருக்குக் கழுத்து மட்டும் குறை.

"எங்கேயோ கிடந்த தரித்திரத்தைப் பிடித்து வந்து குலம் விளங்காமல் செய்து விட்டாயே என்று அவர் கடிதத்திற்கு மேல் கடிதம் எழுதி என்னைத் தள்ளி வைத்து வேறு கல்யாணம் செய்து கொள்ளும்படி எழுதுகிறார். அவருக்கு இதில் அபிப்பிராயம் இல்லை என்றாலும் அவர் அம்மாவுக்குப் பயப்படுகிறார். என் மாமி யார் வந்து இதற்கு ஏதேனும் பரிசாரம் செய்துவிட்டுப் போகப் போவதாகக் கண்டிப்பாக எழுதி யிருக்கிறார். அந்தக் கடிதத்தை என்னிடம் காட்டினால் நான் விம்மல் போகிறேனே என்று சட்டைப் பையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்! இப்போதுதான் அகப்பட்டது அது. என் மாமி! நான் என்ன பண்ணுவேன்? எனக்கு எந்தக் குறையும் கிடையாது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தீர்களோ, என்னமோ! கலியாணமாவதற்கு முன்னால் பட்ட கஷ்டம் போதாது என்று இன்னமும் புதுக் கஷ்டங்கள் படவேண்டும் போலிருக்கிறதே!" என்று அந்த மாடி வீட்டு மல்லிகா உள்ளம் திறந்து கூறி 'ஜோ'வென அழுதாள். 'கணவன் உன் மீது பிரியமாக இருக்கும் வரையில் உனக்குக் கவலை இல்லை' என்று கூறி மீனா அவளைத் தேற்றினாள்.

அந்த நிமிஷ முதல் மீனா பழைய மீனா வாக மாறிவிட்டாள். நேற்று திடீரென்று பொருளும், பிடிவாதம், அசட்டுத்தனம் இவைகளால் வகுக்க சினைத்த புதுப் பாதையை உடனே அடைத்துவிட்டாள். சிவராமன் ஆபீஸிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் இதேயே வாசற்படிக்கே சென்று இதே விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்க அடித்து விட்டாள். "அக்கரைப் பச்சை, அக்கரைப் பச்சைதான்!" என்று மீனாவின் பண்பட்ட உள்ளம் ஒத்துக் கொண்டது.

"என்னை மன்னியுங்கள்! நேற்று என்னை அறியாமல் அலட்சியமாக நடந்து கொண்டு விட்டேன்" என்று சொல்லி விட்டு மீனா சிவராமன் கைகளில் காப்பிடம்ளரைக் கொடுத்தாள்.

"நீகூட என்னை மன்னித்துவிடு! உனக் கொன்ன அனுப்போ, சிரமமோ என்று கூடச்சரிவரக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளாமல் உன்னுடைய பூப்போன்ற கன்னத்தைச் சிவக்க வைத்தேனே!" என்று சிவராமன் குரல் தழுதழுக்கக் கூறிவிட்டு மீனாவின் கன்னத்தைச் செல்லமாகத் தட்டினாள். அது காணத்தினால் சிவந்தது!

அழகிற்கான அரிய சாதனம் 'ஓடின்'

"OATINE CREAM is indispensable for my toilet. I have been using it for a long time, and find it delightful, and extremely necessary to preserve a perfect skin."

Sashona Bose

Oatine
Snow

Oatine
Cream

Make sure seal is unbroken

01

உங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்யுங்கள்

3½%

வருமான வரி
இன்றி

கவான்மெண்ட் ஆப் இந்தியா
பத்து வருட
ட்ரெஷரி ஸேவிங்ஸ்
டெபாஸிட்டில்

பாதுகாப்பிற்காக

பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா ஆபீஸ்களிலும், மற்ற இடங்களில் ட்ரெஷரி வேலைகள் கடைபெறும் இம் பிரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைகளிலும் டெபாஸிட்டிகள் வாங்கப்படும்.

நல்ல வருமானத்திற்காக

டெபாஸிட்ட் தேதி முதலாக கணக்கிட்டு கவான்மெண்ட் ட்ரெஷரியிலிருந்து வருஷத்திற்கு 3½% வீதமாக பன்விரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வட்டி தரப்படும். அல்லது பப்ளிக் டெட் ஆபீஸால் டெபாஸிட்ட் செய்ய திருப்பவருக்கு அவர்/அவள் விலாசத்தில் வட்டிப் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படும்.

முறைமையை கவனமாக தீரும்படி பெறுவதற்காக

பத்து வருஷ முடிவில் டெபாஸிட்ட் தொகை வட்டி, டிபன் திருப்பி யளிக்கப்படும். ஆனால் டெபாஸிட்ட் செய்தவருக்கு தேவை ஏற்பட்டால் ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமென்றாலும் விந்தா சார்ப்படி தள்ளுபடி போக பாக்கி அளிக்கப்படும்.

மறுந்து விடா தீர்கள்

வருமான வரி விலக்கு: வட்டிக்கு வருமான வரி கிடையாது. வருமானக் கணக்கு சேகரிக்கும்போது இந்த வட்டிப்பணம் டெபாஸிட்டரின் மொத்த வருமானக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது.

மீண்டும் அறிவிக்கும் வரையில் கவான்மெண்ட் இந்த டெபாஸிட்டிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

டெபாஸிட்ட் தொகைகள் ரூ. 100 கணக்கில் கீழ்க்கண்டவாறு அதிக பக்கமாகப் பெறப்படும்.

ரூ. 25,000/- ஒரே டெபாஸிட்டிலிருந்து.

ரூ. 50,000/- இரு நபர்களிடமிருந்து கூட்டாகவும், மத்தபனங்களிடமிருந்தும்.

ரூ. 1,00,000/- தம் மத்தபனங்களிடமிருந்து.

குரூபுகளிடமிருந்தும்

ட்ரெஷரி டெபாஸிட்ட் செய்யும்போது 10 வருஷ காலத்திற்கு வருமான வரியின்றி, உங்கள் முதலுக்கு 3½% வட்டி வருமானத்தை நீங்கள் பெறுவதுடன், முதலும் கெட்டி என்பதை நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

இப்பொழுதே டெபாஸிட்ட் செய்யுங்கள்

கீழ்க்கண்ட தகவல்களுடன் மனுச் செய்து கொள்ளுங்கள். முழுப் பெயர், விலாசம், டெபாஸிட்டி செய்த தொகை, தனியாகவா, மற்றொரு நபருடன் கூட்டாகவா, எந்த ட்ரெஷரியில் நீங்கள் வட்டியைப் பெற விரும்புகிறீர்கள், அல்லது ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா எந்த விலாசத்திற்கு வட்டியை அனுப்ப வேண்டும், கூட்டு டெபாஸிட்டரர்களானால் முதலீடு பணத்தை யாரிடம் செலுத்த வேண்டும் என்ற தகவல்.

மனு பார்த்திற்கு ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியாவிற்கே அல்லது அருகாமையிலுள்ள இம்பீரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைகளை எழுதுங்கள்.

நேஷனல் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர் ஆப் இந்தியா அறிக்கை
நதி மந்திரி காரியாலயம், கார்ட்டன் களில், எம்லா

கவியரசர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இந்நியாவுக்கு
ஆற்றி யிருக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

என்ற துலில் அழகாக விளக்கி யிருக்கீரூர்
(விலை அணு எட்டு)
(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

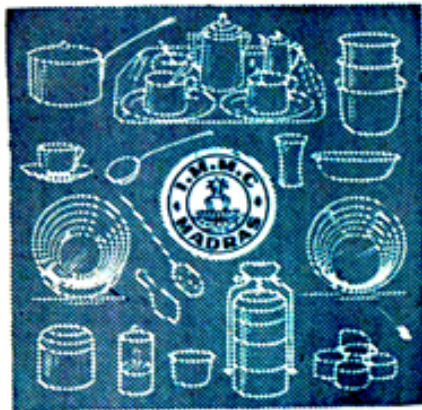
முதலிய கதைகள்
விலை ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம் :

“கல்கி” காரியாலயம்
தேம்பாக்கம் :: சென்னை

உத்தீரவாதமுள்ள கட்டுப்பள்ளை
ஸ்டீல் சாமான்கள்

என்றும் பிரகாசமாக இருக்கும்.
என்றும் மங்காது.

ஒவ்வொரு விட்டுக்கும், ஹோட்டல், ஆம்பத்தி,
என்றெல்லாம் தேவையான சாமான்களும் உள்வன.
டாம்பீகமானவை ஆனும் மலிவானவை.
காத்தாமானவை — தீய்த்துழைப்பவை.

அதி அற்புத ரகங்கள் !

புகழ் பெற்ற க்விஸ் பாக்கடிகளில் தயாரானது
ஒவ்வொன்றும் 5 வருடி உத்தீரவாத முள்ளவை

5 ஜுவல் க்ரேம் 30/- ரேரட்டுகோட்டு 33/-
7 .. க்ரேம் 35/- உயர் ரகம் 38/-
15 .. க்ரேம் 44/- ரேரட்டுகோட்டு 48/-

5 ஜுவல் க்ரேம் 28/- ரேரட்டுகோட்டு 33/-
7 .. க்ரேம் 33/- உயர் ரகம் 35/-
15 .. க்ரேம் 42/- ரேரட்டுகோட்டு 45/-

முழுவுதும் ஜுவல் 19/- உயர் ரகம் 21/-
ரேரட்டதுடன் 21/- ரேரட்டுகோட்டு 28/-
ஂபெயில் உயர்ந்த ரக ரெயில் 27/-

5 ஜுவல் க்ரேம் 26/- ரேரட்டு கோட்டு 32/-
7 .. க்ரேம் 32/- ரேரட்டு கோட்டு 36/-
15 .. க்ரேம் 48/- ரேரட்டு கோட்டு 58/-

5 ஜுவல் க்ரேம் 22/- உயர் ரகம் 25/-
5 .. ரேரட்டு கோட்டு 30/- உயர் ரகம் 33/-
15 .. க்ரேம் 45/- ரேரட்டு கோட்டு 55/-
டைம் ரீல் 20/- உயர் ரகம் 25/-
பாக்கடிக் வாட்ச் 12/- உயர் ரகம் 15/-

தபாற் செலவு பிரத்தியேகம். இரண்டு
கடிக்காரங்கள் ஆர்ட்டுக்கு தபாற் செலவு இனும்

PIONEER WATCH
POST BOX NO 11428 CALCUTTA

லீவர்டென்

ஈரல் வியாதிகளுக்கு
சிறந்தது
A SPW PRODUCT

கடும் மலச்சிக்கல், பித்தப்பை கோளாறு, வாய்ப் பொருமல்,
தடித்த அஜீரணம், பசிபின்மை இவைகளைத் துன்புறும் குழந்தை
முதல் பெரியோர் வரை யாவிக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதது.

இருமல்களுக்கு
ஸிரோலின்
உட்கொள்ளுங்கள்!

ஒரு 'ரோச்'
தயாரிப்பு

இந்தியாவின் புகழ்

லோத்ரா

கர்பாசய ரோக நிவாரணி

கேஸரி குடும்பல்., மதராஸ்

EASTERS 384

Quick
RELIEF

NOPAIN
உடனடியான நிவாரணி
நிவாரணம் தரும்

சகலவிதமான
வலிகளுக்கும்
கைகண்ட மருந்து
நோபெய்ன்
எப்போதும் அகலாம்
அவத்திருக்கவும்

A CALCHEMICO PRODUCT

c.c. 5/50

மதராஸ் ஆபீஸ் :

5-149, பிராட்வே

ஜி. டி., மதராஸ்

ஆஸ்துமா மார்க்சனி இருமல், மூச்சுத் திணறல், 3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்க்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி தூக்கமின்றி அவதியுறுகிறீர்களா? அதிகமாக இருமுவதால் பிராணவலையை பாதுகாக்கிறதா? பலனை உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராகவும், குணமையானவள்துக்களையும் உணவுகளையும் சர்ப்பிட முடியவில்லையா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபரதையுந்து எதை உபயோகித்திருப்பீளும் சரி, **மெண்டாகோ** (Mendaco) ஓர் புதிய நம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருந்துகளிலும், புகை பிரித்தலிலும், இஞ்சக்கனிலும், ஆட்டோமஸைத் தேவை யில்லை. செய்ய வேண்டிய தெக்களம் ருசியற்ற இரண்டு பீக்கில்களை சர்ப்பாட்டிள் போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் மரபமாக மறைந்து விடும். மூன்றே நிமிஷங்களில் **மெண்டாகோ** (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்யத் தொடங்கி, உபத்திரவக் கரைத்து நிரமயின்றி ஸ்வாசத்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாள் இரவில் நல்ல நித்திரையை அளித்து விடையில் பல வருஷங்கள் யெளவன உணர்ச்சியையும் பலத்தையும் பெறுகிறீர்கள்.

2 வருஷங்களாக ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து ஸ்வாசத்தை இலகுவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாது செய்யிறது. உதாரணமாக ஜே. லீச்சர்ன்,

★ ஆஸ்துமா ★ மார்க்சனி நோய் ★

ஹாமில்டன், ஓன்ட், கானடா, இருமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு தூக்கமின்றி 40 வருஷங்கூட குறைந்து, இரந்து விடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. **மெண்டாகோ** (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே நிறுத்திவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அவ்வுபரதையே மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பணம் வரபல் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சர்ப்பிட்டதுமே நேரடியாக ரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. **மெண்டாகோ** (Mendaco) அதிவிதரவில் வயதில் பல வருஷம் யெளவன உணர்ச்சி, பணம் இவற்றை அளிக்கிறது. வரபல் உத்தரவாதத்தின் கீழ் **மெண்டாகோ** (Mendaco) உபயோகித்துப் பர்த்துத் தீர்ப்பளியுங்கள். **மெண்டாகோ** (Mendaco) சர்ப்பிட்ட பின் பூரண குணம் பெற்று, திருப்தி யளிக்காவிடில் வெற்றுப் பெட்டியை அனுப்பினால் முழுத் தொகையும் வரபல் செய்யப்படும். இன்றே மருத்து வியாபாரிவிடமிருந்து **மெண்டாகோ** (Mendaco) வாங்குங்கள். இன்றிரவு சர்ப்படித் தூங்கு கிறீர்கள், மறுநாள் காலை எவ்விதமானதெம் புணர்ச்சி ஏற்படுகிறதென்பதையும் பாருங்கள்.

Mendaco

மெண்டாகோ

உத்தரவாதம் உட்கருக்குப் பரது சர்ப்பு அளிக்கிறது.

மேண்டாகோ நோயை ஜூரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

B. I. S. N. கம்பெனி, லிமிடெட்

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளங்கு - சிங்கப்பூர்

S. S. "ரஜுலா"

சென்னை புறப்படும் தேதி 1951 மார்ச் 24
நாகப்பட்டினம் புறப்படும் தேதி 1951 மார்ச் 25

கார்டோ சாமான்கள் : பிளங்கு, போர்ட் ஸ்வெட்டர்ஹாம், சிங்கப்பூருக்கு நேரடியாக இறக்குமதி செய்யவும், பாங்காக், ஹாங்காங், ஜப்பான் மற்றும் தூரக் கீழ்த்திசையிலுள்ள இதர ஊர்களுக்கு சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி அனுப்பும்படியும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

கப்பல் புறப்படும் அன்று காலை 6 மணிக்குமேல் கார்டோ கப்பலேற்ற இயலாது

சென்னையிலிருந்து புறப்படும் சனாள், பர்த்து இடவசதி யில்லாத, டிக்கட் ஓன் பிரயாணிகள், மார்ச் மாதம் 24, காலை 10 மணிக்குத் துறை முகத்தின் தெற்கு வரகல் வழியே கப்பலேற்ற அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

1951 மார்ச் 24 காலை 11 மணிக்குமேல் வரும் பிரயாணிகளுக்கு மெடிக்கல் பரிசேதனை செய்ய இயலாதும்க, கப்பலில் பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்க முடியாமலும் தேரிடும்.

பிளங்கு துறைமுகக் கார்டா விதிகளை அனுசரிக்க ஏன் பிரயாணிகளும் அம்மை, கார்டா முதலியவைகளைத் தடுக்க ஊசெ குத்திக்கொண்டதற்கு குஜுவாக, அலை உலக கார்டா சட்ட நிட்டப்படி அவ்கேரித்துள்ள நமூனாவில், ஒரு அரசாங்க அலையை முனிசிபல் ஹெக்ட் ஆபீஸர் கையெர்ப்பமிட்ட அத்தாட்சிப்பத்திரங்கள் வைத்திருக்க வேண்டும்.

பின்னி & கோ. (மதராஸ்) லிமிடெட் மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரமனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் முதல் லைன் பீர் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

ருசி மிகுந்த உணவுகளை துஷார்
வனஸ்பதியினால் அளியுங்கள்

நீடித்த புதுமைக்கும்
ரகத்தின் மேன்மைக்
கும் ஏற்றவாறு துஷார்
வனஸ்பதி தயாரிக்கப்
பட்டது. உங்கள் ஆகா
ரத்திற்கு துஷார் ருசி,
மணம் இவற்றுடன்
நல்ல போஷாக்கையும்
அளிக்கின்றது.

துங்கபத்ரா இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், கர்நாட்

முக வசீகாத்திற்கு

வாமி
ஸ்ரீ

Distributors:

A. V. R. A. & Co.,
45, Thambu Chetty Street, Madras-1 :: 6, Lohar Chawl, Bombay-2

சக்கனத்திற்கு...

1961 MIL &
பொருள்
 AC/DC
வசற்கள்
உபயோகப்படுகின்றன
 * * *
 உற்பத்தி செய்துள்ளோம்.
R.M.S. & CO. LTD.
 EW/LTD
 EAC 511

ஆர்.எம். எஸ் & கோ., லிட்.,
 16, பிரிட்ஜை :: மதராஸ் - 1
 (கூலர் : 4060)

ப்ளாண்டர்ஸ்
 வை க்ரோன்
 நீலகிரித்
தேயிலை

நீங்கள்
ராசக்கக்கட்டிய
ருசக்காக

THE PLANTERS COMPANY, LTD.,
 COONOR, NILGRIS S INDIA.

கோலோஸ்

புன்னகையில்
குணமேன்மை
ஒளிக்கிறது!

நுரை தான் இந்த
வித்தியாசத்திற்குக் காரணம்!

அதிக செவ்வான தங்குட
— ஏனெனில் அகாபங்குரல
அளவே போதுமானது!

சுயம்பல திரவியில்
உபயோகிப்பதே
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்கள்:
ஸ்ரீமாத்ரே மானம் & கோ.லிட.,
பம்பாய் 1

கிளைகள்: கல்கத்தா-மதராஸ்-ஹெலி.

CK-4246

பொன் விழா விற்பனை!

விசேஷ கவனத்துடன் தயார் செய்யப்பட்டவை
ஒவ்வொன்றும் ஐந்து வருட உத்தீரவாதம்

5 ஜூவல் க்கரம் 32/- ரூபட்டுகோட்டு 35/-
7 ,, க்கரம் 37/- ரூபட்டுகோட்டு 40/-
15 ,, க்கரம் 46/- ரூபட்டுகோட்டு 48/-

5 ஜூவல் க்கரம் 31/- ரூபட்டுகோட்டு 35/-
7 ,, க்கரம் 33/- ரூபட்டுகோட்டு 37/-
15 ,, க்கரம் 45/- ரூபட்டுகோட்டு 47/-

5 ஜூவல் க்கரம் 22/- உயிரகம் 24/-
ரூபயத்துடன் 24/- சென்.செகண்டு 25/-
வாட்டர் புரூப் 15 ஜூவல் 60/-

5 ஜூவல் க்கரம் 32/- ரூபட்டுகோட்டு 34/-
7 ,, க்கரம் 34/- ரூபட்டுகோட்டு 36/-
15 ,, க்கரம் 48/- ரூபட்டுகோட்டு 56/-

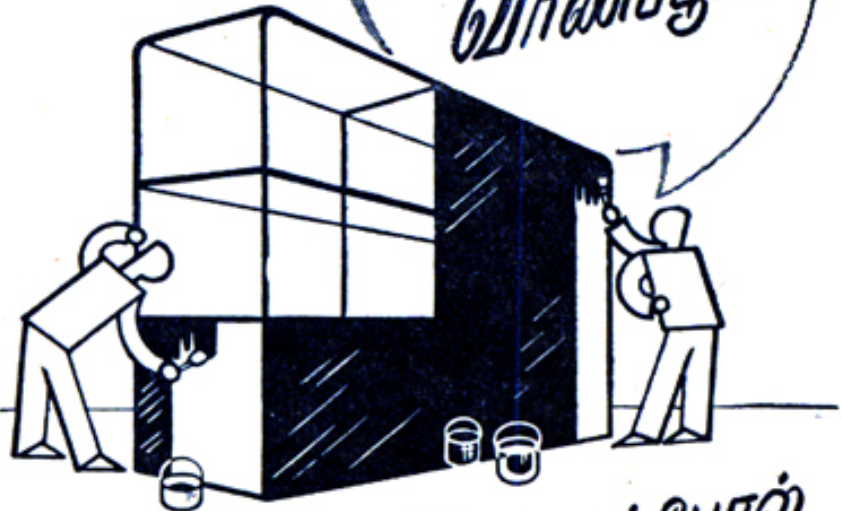
5 ஜூவல் க்கரம் 24/- உயிரகம் 27/-
5 ,, ரூபட்டுகோட்டு 30/- உயிரகம் 32/-
15 ,, க்கரம் 45/- உயிரகம் 48/-
இங். டைம்பீஸ் 24/- உயிரகம் இங். 25/-
பாக்கெட் வாட்க 12/- உயிரகம் 15/-
பாக்கீங், ரூபட்டுகோட்டு, விற்றபனை வரி இலவசம்

CARONA-WATCH CO.
Post Box No. 6729, Calcutta-7

ஹாலிமார் தயாரிப்புகளை
ஆட்டிச் செய்யும்பேரது
எந்த வேலைக்காக
என்பதை தெரிவிக்கவும்.

நீண்டகாலம்
உழைக்கக்கூடிய

பளபளப்பான
வர்ணப்பூச்சு

33 அழகிய வர்ணங்களில்
கிடைக்கும் ஹாலிமார் ப்யூ
ரோனாக் எனும் பிரகாசமும்,
மிக பளபளப்பும், பிங்கான்
போன்ற மழமழப்புறும்
எனவை இவ்வுக்கினைகாய்த்து
விடும். விட்டு உட்புற வேலை
களுக்கும், மேஜை, நாற்காலி,
கதவுகளுக்கும் ஏற்றவை.

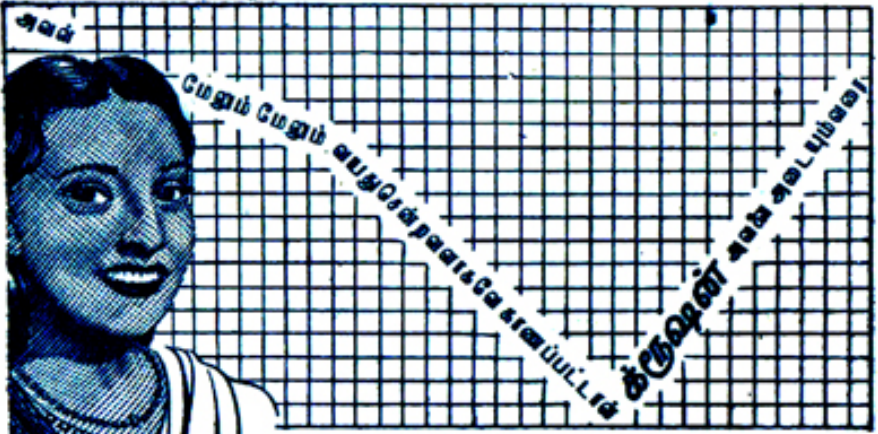
பூரண பயன்பேற ப்யூ
ரோனாக் கை இரு பூச்சு
கொடுக்கவும்.

அடித்தாம்போல்
சொல்லுங்கள்...

ஹாலிமார்
ட்யூரோனாக்

மிகச்சிறந்த எடுமல்

SPX 56TM
SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.,
Post Box 136, Madras 1. Importers & Distributors for Ceylon :
Lewis Brown & Co., Ltd., Post Box 85, Colombo

மூப்பது வயதுகூட நிரம்பாத போதிலும் அவள் வயது சென்றவளாயும் நோயாளியாகவுமே காணப்பட்டாள். பள்ளியிலும், கலாசாலையிலும் அவள் ஒரு வீராங்கனையாகத் திகழ்ந்தது அவள் சிநேகிதிகள் மட்டுமே அறிவர். பெரு மூச்சும் இரைப்புமாக அவள் தெருவோடு செல்வதைப் பார்த்த அன்னியர்கள் நம்பவில்லை. ஆனால் அவளது ஊளைச் சதை யெல்லாம் கரைந்து மறைந்த பின்னர் 10 வயது குறைந்து யௌவனத்துடன் காணப்பட்டாள்-அதன் ரகசியம்-"க்ருஷின்."

இயற்கையான அழகிய தோற்றத்தையும் யௌவனத்தின் சோபையும் பெரிதாகப் பாவிக்கும், ஆனால் ஊளைச் சதை யினால் அவதிப்படும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் இவ்வாற்தைகளை நன்கு கவனிக்க வேண்டும்.

க்ருஷினில் சேர்த்துள்ள ஆறு வித இயற்கை ரோக சத்துக்கள், சீர்தந்துள்ள, சத்த ஓட்டத்திலிருந்து வடிக்கட்டப் பட்ட விஷங்களையும், ஜீர்ணத்திற்குப் பிறகுள்ள கழிவு பதார்த்தங்களையும் வெளித்

தள்ள, அவயவங்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் ஊளைச் சதையின் மூலகாரணத்தை எதிர்த்துப் போராடுகின்றன. கழிவு பதார்த்தங்களும் விஷப் பொருள்களும் அபரிமிதமாக ஒன்று சேரவிடப் பட்டால் உடம்பின் சாயனக் கலவை மூலம் கொழுப்பாக மாறுகின்றன. தொடக்கியாகக் கொஞ்ச காலம் க்ருஷின் உட்கொண்டால் அது அதிகப்படியான பளுவைக் குறைத்து, மூத்திரக் காய்கள், சரம் குடல்கள் இவற்றின் இயற்கையான சனைத்தைத் தூண்டுகிறது. சத்தம் சுத்திக்கரிக்கப்பட்டு ஆரோக்கியம் தரும்புகிறது. யௌவனத் தோற்றத்தைப் பெறுவதோடு யௌவன உணர்ச்சியையும் பெறுகிறீர்கள். அதாவது நீங்களும் அந்த க்ருஷின் உணர்ச்சியை அடைகிறீர்கள். முதலில் ஒரு பாட்டில் வாய்க்குங்கள். உங்கள் கடைக்காரரிடமும் கெமிஸ்டிகளிடமும் கிடைக்கும். "க்ருஷின்" விநா கு. 1-10-0.

"க்ருஷின்" சுகிரீபித்ஸ் நல்லது, கே., லீட் (மாஞ்சேட்டர், இம்மெலாந்து) அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு கரீடீ கம்பெனி, லீட்., பம்பாய், மதராஸ் (கல்கத்தா) அவர்களால் விகிபேரிக் கப்பட்டு உள்ளன.

நீங்களும் அந்த க்ருஷின் உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

அயல் நாட்டின் உணவுப் பண்டங்கள் இறக்குமதியினின்றும் விடுதலை பெற

உணவு உட்கொள்ளும்போது சேதப்படுத்தும்
கொடிய பழக்க வழக்கங்களினால் பத்து சத
வீதம் நாசமாகின்றது. இந்தியாவின் உணவுப்
பொருள் சுயத் தேவைத் திட்டம் பூர்த்தி
யடைய இக்கொடிய பழக்க வழக்கங்களுக்கு
சிறிதும் இடம் கொடாதீர்கள்.

1. பிறர் உணவு பரிமாறுவதை அனுமதியாதீர்கள்.
2. அதிகம் சாப்பிடும்படி பிறரை வற்புறுத்தாதீர்கள்.
3. உணவை வீணாக்கி நாசம் செய்யாதீர்கள்.

சகல நாசத்தையும் தடுத்துக்கொள்வீர்கள்

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனஸ் சாஃம் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சோரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனஸ் சாஃம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே ரீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை கிடையாது. இலவசமான விபரங்கள் அடங்கிய காட்கலாதிக்கு எழுதவும்

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6 - 12 - 0
(தயாச் செலவு இலவசம்)

வீனஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (K.M.)
தயால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

FAS-534

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹோர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ
கும்பதோணம்

சென்னை நகரத்திற்கு சேல் ஏஜன்டுகள் :
மெஸர்ஸ். சுராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
37, ஜூனீ ஜஹான்கான் ரோடு
ராயப்பேட்டை, மதராஸ்
கோவை, பாலக்காடு அண்டு தீலகிரிக்கு
சேல் ஏஜன்டுகள் :
B. பாஸ பட்டாயி செட்டியார்
346, வைசியர் தெரு - கோயமுத்தூர்
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் :
மெஸர்ஸ். சண்டிகா & கோ.,
முதல் அத்தாசரம் சேலம் டவுன்

முறுகலான
ஜவ்வரிசி
அப்பளங்கள்

சுலபமான
வழி இதோ:

ஜவ்வரிசையை சிம்மணமாகவும் கேட்டி
யாகவும் உழாவி காய்க். அம்மியில்
மிகுதுவான பண்பொன் அரைத்து.
உப்பு, மூலம், ஜீரகம் சேர்க்கவும்.
கத்தமான துணியின்மேல் மெல்லிய
வட்டங்களாக தட்டு காய்த்தபின்
அப்பளங்களை துணியிலிருந்து நீக்க
வும். வெண்டுர்பொழுது டால்டா
யில், உப்பி வெண்மையாக சீக்கி
ரம் செய்து கவும்.

இதை வாங்காமல் இராதே!
4 பவுண்ட் டால்டா சமைப்பல் புத்தகம்.—
ஆங்கிலத்தில்—இத்தியங்கள் இதற்கு
தது—ஆர்ட் எரிதம்—80 பக்கங்கள்
—300 சமையல் வகைகள்—தேக்க
ம், சுகாதாரம்,
சமைப்பறை பத்
திய குறிப்புக்கள்—
ஒருபாய்தான்,
தபால் சேவை
8 ஆறு தனி.

த டால்டா அட்வைசி லிமிடெட்
தபால்பெட்டி தே. 353, பம்பாய் 1

டால்டாவில் பொரித்தவை

உங்கள் நித்தியப் பண்டங்களையும்
உண்டாக்கிவரும் குடியாக செய்ய
டால்டாவில் தயாரிக்கவும். டால்டா
ஒரு கத்தமான, ஸட்டமளிக்கும்
கொழுப்பு எல்லாவித சமையலுக்கும்
உகந்தது.
அது கை
கள் பட்ட
தது. சீம்
செய்தபுள
களில் விந
பனை யா
லெற்றது.

